

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit
Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

อาลาวี สมะแอ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit
Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

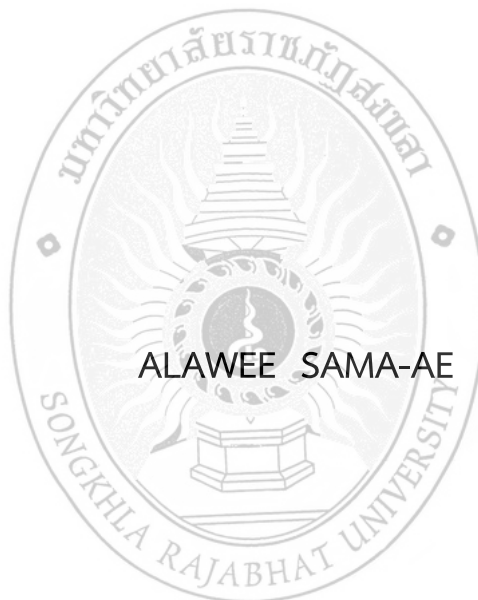

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

A STUDY OF WRITING OF STUDENTS WITH LEARNING
DISABILITIES USING THE EXPLICIT TEACHING
METHOD AND ACTIVITY SET

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN SPECIAL EDUCATION
OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2018

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม
A STUDY OF WRITING ABILITY OF STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES USING THE EXPLICIT TEACHING METHOD AND ACTIVITY SET
ผู้วิจัย นายอालาวี สมะแอะ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช) กรรมการและเลขานุการหลักสูตร
..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์)
..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จีวพัฒน์กุล)
..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.นันทิ์ บุญจันทร์)
..... กรรมการจากบัณฑิตศึกษา
(ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนะพิทยาธร)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

..... รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
(ดร.พิพัฒน์ ลิ้มปะนะพิทยาธร) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม
ผู้วิจัย	นายอาลาวิ สะมะแอ ปีการศึกษา 2561
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์

บทคัดย่อ

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านแว้ง อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 จำนวน 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดกิจกรรมคำศัพท์พื้นฐาน จำนวน 5 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์พื้นฐาน โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนคำ จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ จำนวน 1 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์ และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิตินอนพาราเมตริกของวิลคอกสัน (The Wilcoxon Matched - Pair Signed - Ranks Test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มีความสามารถในการเขียนในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และ 2) ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม สูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	A study of writing ability of students with learning disabilities using the Explicit Teaching Method and Activity Set.
Researcher	Mr. Alawee Samaae Academic year: 2018
Degree	Master of Education Program in Special Education
Advisors	1. Assistant Professor Dr. Sophon Chaiwatthanakunwanich 2. Associate Professor Dr. Suwimon Udompiriyasak

Abstract

A study of writing ability of students with learning disabilities by using the Explicit Teaching Method and activity set is including 1) To study the ability to write words of students with learning disabilities; 2) To compare the writing ability of students with learning disabilities before and after teaching by using the Explicit Teaching Method and activity set. The research samples were students with learning disabilities who studied in Prathom Suksa 2, first semester, the academic year 2018 Ban Waeng School, Amphoe Waeng, Narathiwat Province. There are the purposive sampling of six students the Narathiwat Educational Service Area 2 Office. The instruments used in this research were five sets of basic vocabulary exercises, and five necessary vocabulary learning plans by applying the Explicit Teaching Method in conjunction with the activity set to develop the ability to write words, an ability test of writing some words and number. The researcher used the statistics for data analysis including the median, quartile range, and the statistics used to test the hypothesis which is the Wilcoxon Matched (Pair Singed - Ranks Test)

The research findings were as follows: 1) The ability to write words of students with learning disabilities from teaching by using the teaching method of the Explicit Teaching Method together with the activity set, overall is in very good level; 2) The ability to write words of students with learning disabilities after teaching by applying the teaching method of the Explicit Teaching Method together with the activity set is higher than before with statistically significant at the .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และรองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จีวพัฒนกุล ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาพิเศษ ที่ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทาง แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ดร.ศรุตพิงศ์ ภูวพัชรวารานนท์ และ ดร.นัทธิ บุญจันทร์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แนวคิด และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ได้ถ่ายทอดความรู้ แนวคิดอย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิมล ใจงาม ดร.ปรีดา เบ็ญการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐรินทร์ แซ่จุง นางยุภาพร สังข์วารีย์ และนางสุธิมนต์ สกฤติศิลป์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นายบัณฑิต สติรักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแว้ง ที่อนุมัติ ส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี ตลอดถึงขอขอบคุณทุกกำลังใจจากนักเรียน คณะครูโรงเรียนบ้านแว้งทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้

ขอขอบคุณครอบครัว เพื่อน ๆ ในสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยและกัลยาณมิตรทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวชื่อนามในที่นี้ได้หมด ที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องแสดงความกตัญญูต่อบิดามารดา ครู อาจารย์ ที่ให้การศึกษา อบรมสั่งสอน ให้มีสติปัญญาและคุณธรรมทั้งหลาย อันเป็นเครื่องมือนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

อาลาวี สมะแอ

กรกฎาคม 2561

สารบัญ

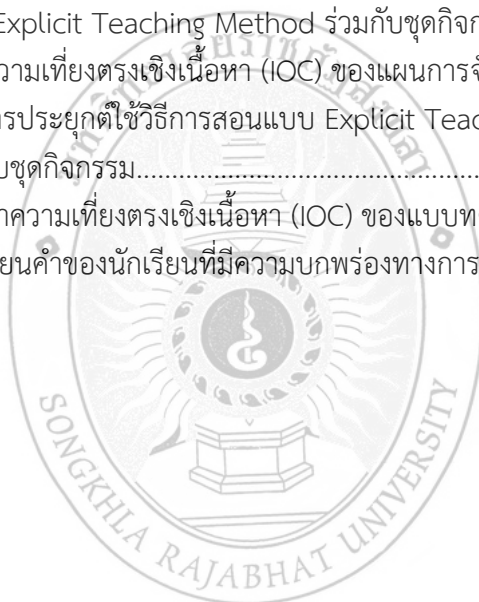
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐาน	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน.....	35
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท	43
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม	50
การประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
แบบแผนการวิจัย	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	61
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	65

สารบัญ ต่อ

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	72
สรุปผล	74
อภิปรายผล	74
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	86
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	88
ภาคผนวก ข การหาคุนภาพเครื่องมือ	84
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	97
ประวัติผู้วิจัย	138

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 กำหนดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้	64
2 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	69
3 ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม.....	70
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ก่อนการสอนและหลังการสอนโดยใช้วิธีสอน แบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม.....	71
5 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม.....	95
6 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ การเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	96

สารบัญญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎี หลักการและรูปแบบวิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method	48
3 แสดงวิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำตามจุดประสงค์การวัดผลด้านพุทธิพิสัย ของบหลุม	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเอกภาพและสร้างเสริมบุคลิกภาพของคนไทยในชาติให้มีความเป็นไทย คนไทยทุกคนต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนทั้งชาติเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดทั้งทางวัฒนธรรมต่าง ๆ การที่มนุษย์ใช้ภาษาติดต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและมีความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสำนึกและตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและช่วยสืบสานภาษาไทยให้คงอยู่คู่ไทย (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2553: 12) การเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะใช้ภาษาไทยในการวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ การอภิปราย การเขียนรายงาน การเขียนโครงการ การตอบคำถาม ดังนั้นครูทุกคนไม่ว่าจะสอนวิชาใดก็ตามจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน และต้องสอนการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนด้วยเสมอ ผู้เรียนจะเกิดความชำนาญและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นพิเศษและใช้อย่างสม่ำเสมอ ถ้าขาดการฝึกฝนและไม่ใช้นาน ๆ ความผิดพลาดอาจเกิดขึ้น วิธีการสอนภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองสามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง

นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์และประมวลคำถามพอที่จะสร้างความคิดลึกซึ้งและคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักภาษาไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมและถ่ายทอดวัฒนธรรม ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และสังคมในอนาคตรวมถึงการศึกษาภูมิปัญญาทางภาษาในท้องถิ่น (กรมวิชาการ, 2545: 1, 3) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารการอ่านเป็นทักษะการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ การเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็นความรู้และประสบการณ์ ด้วยความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดเวลาการเรียนช่วงชั้นที่ 1 จัดเวลาเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทยใช้เวลาเรียนประมาณร้อยละ 50 (เวลาเรียนตลอดปี 800-1,000 ชั่วโมง) เพื่อเป็นเครื่องมือการเรียนรู้และวางทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการอ่านและการเขียน ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องมีการฝึกฝนถ้าขาดการฝึกฝนแล้วย่อมจะไม่เกิดทักษะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 37)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อนักเรียนเรียนจบช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) เกี่ยวกับสาระที่ 1 การอ่านไว้ว่า 1) นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้คล่องและเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน 2) สามารถเข้าใจ

ใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง หาความสำคัญหรือใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดเป็นเครื่องมือการพัฒนาความเข้าใจการอ่าน รู้จักใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและแสดงความรู้ ความคิด คาดคะเนเหตุการณ์เรื่องราวจากเรื่องที่อ่านและกำหนดแนวทางการปฏิบัติ 3) สามารถอ่าน ในใจและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้รวดเร็ว ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และ อักษรวิธีและจำบทร้อยกรองที่ไพเราะเลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน ได้กำหนดไว้ว่า 1) นักเรียนสามารถเขียน คำได้ถูกต้องตามความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์การเขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการรวมทั้งใช้กระบวนการ เขียนพัฒนางานเขียน 2) มีมารยาทและนิสัยรักการเขียนและใช้ทักษะการเขียนจดบันทึกความรู้ และ ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน การเขียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์และเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ จากอดีตจนถึง ปัจจุบันและอนาคต ซึ่งปัจจัยสำคัญในการเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการคือ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง หากสะกดคำไม่ถูกต้องย่อมก่อให้เกิดผลเสียอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือส่งสารได้ไม่ตรงตามที่ต้องการได้ โดยเริ่มด้วยการเรียนรู้ด้วยตัวอักษร ระบบการเขียนของไทย เป็นระบบแทนเสียงที่ใช้ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ประสมกันเข้าเป็นพยางค์และคำ การสอนอ่าน ในขั้นต้น จึงต้องสอนให้รู้จัก ลักษณะของอักษรวิธีไทย ต้องให้เด็กได้ฝึกอ่าน จนเกิดทักษะการอ่านได้ คล่องและถูกต้อง (กรมวิชาการ, 2545: 127)

จากการกำหนดคุณภาพผู้เรียนและมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรดังกล่าวจะเห็นว่าการอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นเรื่องที่ครูควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับสภาพปัญหา ของนักเรียนครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย เพราะ การสอนภาษาให้กับนักเรียนนั้นครูต้องศึกษาถึงสิ่งที่จะสอนให้เข้าใจก่อนจึงจะถ่ายทอดได้ถูกต้อง ผู้เรียนจะเข้าใจและเรียนรู้เรื่อง ความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยที่ครูควรทราบ ได้แก่ 1) เรื่องระบบเสียง ของภาษาไทย 2) เรื่องมาตราตัวสะกด 3) เรื่องวรรณยุกต์ 4) เรื่องไตรยางค์ 5) เรื่องไวยากรณ์ 6) เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับวรรณคดี เมื่อมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยแล้วจะต้องเข้าใจธรรมชาติของวิชา ภาษาไทยและหาวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้ถูกวิธี โดยศึกษาเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ครูจึงควรสอนให้รู้จักอักขรการอ่านและการเขียน ที่ถูกต้อง จะได้ไม่ต้องตามไปแก้ทีหลัง ระบบการเขียนของไทยเป็นระบบตัวอักษรแทนเสียงที่ใช้ พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ประสมกันเข้าเป็นพยางค์และคำมีหลักอักษรวิธี เช่นการประสมอักษร การผัน วรรณยุกต์ การใช้อักษรควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น ซึ่งเรียนแล้วจะทำให้อ่านหนังสือไทยได้โดยไม่รู้จบ การสอนอ่านขั้นแรกจึงต้องสอนให้รู้จักลักษณะต่าง ๆ ของอักษรวิธีไทยต้องให้เด็กได้ฝึกอ่านมาก ๆ จนเกิดทักษะได้คล่องและถูกต้อง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นที่นักเรียนต้องมีความรู้เรื่อง หลักเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษาไทย อันได้แก่ การสะกดคำ ไตรยางค์การผันวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น และผู้สอนในระดับพื้นฐานจะต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมี ลำดับขั้นตอนจากง่ายไปสู่ยาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ไปตามลำดับอย่างต่อเนื่องและไม่รู้สึกลัวการเรียน ภาษาเป็นเรื่องยาก มีความสนุกสนาน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเอง วิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนจะต้องมีสื่อหรือ

แบบฝึกทักษะที่น่าสนใจ ฉะนั้นการสอนหลักเกณฑ์ภาษาไทยให้แก่นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ ครูต้องใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย ใช้วิธีสอดแทรกหลักภาษาไปในกระบวนการสอนอ่านเขียนอย่างผสมผสานไปกับการสอนการใช้ภาษาและสอนให้สนุกด้วยการให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาสรุปเป็นกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง นักเรียนจะได้ไม่เบื่อวิชาภาษาไทย หากนักเรียนรักและเห็นคุณค่าวิชาภาษาไทยก็จะเป็นคนรักการอ่านการเขียนซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำคัญยิ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ ของนักเรียนต่อไป (กรมวิชาการ, 2545: 133)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยา (Psychological Process) อย่างหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ทำให้บุคคลที่มีความผิดปกติดังกล่าวด้อยความสามารถในการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน หรือการคำนวณทางคณิตศาสตร์ คำนี้มีความหมายรวมถึงความบกพร่องทางการรับรู้การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ความบกพร่องในการฟังและการพูด (Aphasia) ความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) ด้วยแต่ไม่ครอบคลุมไปถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางสายตา ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางร่างกาย ความบกพร่องทางสติปัญญา การด้อยโอกาสทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม (ผดุง อารยะวิญญู, 2544: 2)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ เป็นเด็กพวกหนึ่งที่อยู่ร่วมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กพวกนี้มีความบกพร่องในเรื่องการสะกดคำ ยิ่งไปกว่านั้นความไม่คงที่ของแบบแผนการสะกดไม่ว่าในภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย มันทำให้ผู้เรียนสับสนยุ่งยาก และเป็นความบกพร่องแบบที่มักจะยังคงติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ศรียา นิยมธรรม (2546 : 158) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องในการจำคำปกติจะมีความบกพร่องในการสะกดคำ แต่เด็กบางคนสามารถอ่านคำได้ดี แต่สะกดคำไม่ได้ ความยุ่งยากในการสะกดคำมีกรรมถึงพฤติกรรมดังต่อไปนี้ เช่น เขียนอักษรกลับด้าน เขียนโย้ไปโย้มา สะกดผิด ลำดับอักษรผิดในคำต่าง ๆ สลับตัวอักษรในคำต่าง ๆ สะกดผิดในคำพ้องเสียง ไม่เขียนตัวอักษรบางตัว เขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง เขียนไม่ได้ใจความหรือเขียนวกวน และผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่สามารถสะกดคำได้ดี อาจมีสาเหตุมาจากการจำจากสายตา (มองเห็นตัวอักษรหรือคำแล้ว แต่จำคำหรือตัวอักษรไม่ได้) การจำจากการฟัง (ได้ยินแล้วแต่จำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้) การจำแนกโดยใช้สายตา (เห็นคำแล้วแต่บอกไม่ได้ว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร) การจำแนกเสียง (ได้ยินแล้วแต่บอกไม่ได้ว่าครูพูดคำใด โดยเฉพาะคำที่มีเสียงสระใกล้เคียงกัน) และการใช้กล้ามเนื้อ การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ควรเริ่มสอนการสะกดคำ และควรเน้นมากขึ้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่ครูจะต้องสอนให้เด็กได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอเพื่อให้เกิดความชำนาญในการเขียนได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว การจัดการเรียนการสอนครูจะต้องให้โอกาสเด็กเป็นผู้แสดงโดยลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองให้มากที่สุด ครูเป็นผู้วางแนวทางในการจัดกิจกรรมให้คำแนะนำที่ถูกต้อง มีกลวิธีในการสอนจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ และชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และฝึกทักษะนี้บ่อย ๆ (Law Of Exercise) ของธอร์นได (Thorndike, 1992 อ้างถึงใน วัฒนา เสนนอก, 2550: 60) กล่าวว่า สิ่งใดกระทำบ่อย ๆ หรือมีการฝึกซ้ำสม่ำเสมอ ๆ ย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี และนานคงทนถาวร สิ่งใดขาดการฝึกฝนย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดี และจะค่อย ๆ ลืมเลือนหายไปมากที่สุด สื่อการเรียนการสอนที่ช่วยในการจัดการเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง

ทางการเรียนรู้ นั้น สื่อต้องมีลักษณะที่เร้าความสนใจ เริ่มจากกิจกรรมง่าย ๆ ไปสู่กิจกรรมยาก เพราะนักเรียนเหล่านี้มีข้อจำกัดในเรื่องการเรียนรู้ คือ มีข้อจำกัดในการจำ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ผึกซ้ำทบทวนบ่อยๆ เพื่อให้เกิดทักษะการจำ และสามารถนำไปใช้ได้ สื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กเหล่านี้ต้องเป็นสื่อเป็นรูปธรรม ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีรูปแบบของกิจกรรมที่วางไว้อย่างเหมาะสม เมื่อเด็กทำกิจกรรมใดได้ถูกต้องก็จะทำให้มีกำลังใจและเกิดแรงเสริมทันที รู้สึกภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

แนวทางวิธีสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพนั้นครูจะต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกย้ำ ซ้ำ ทวน อยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกสะกดคำ การฝึกแจกลูก ซึ่งจะต้องทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน เขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่วและวิธีที่จะฝึกทักษะการอ่าน การเขียนของนักเรียนให้ได้ผลอีกวิธีหนึ่งโดยการใช้สื่อการสอนที่ใกล้ตัว ใช้เทคนิคการสอนและที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น รูปภาพ เพลง เกมทำให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นเพราะแบบฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา แบบฝึกทักษะจะทำให้เด็กเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและเหตุผล และยังสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดีและสร้างความสนุกสนานโดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกซ้ำ (กรมวิชาการ, 2545: 64) โดยมี ชุดกิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบชุดกิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ ชุดกิจกรรมที่ 3 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน ชุดกิจกรรมที่ 4 รวมกันฉันมีความหมาย ชุดกิจกรรมที่ 5 เขียนคำหนูทำได้

วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Model) เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระ ข้อความรู้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง รวมทั้งทักษะต่าง ๆ ได้อย่างดี รวดเร็ว เป็นที่เข้าใจของ ผู้เรียน และผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นานและคงทน การสอนแบบนี้ได้รับการนำไปใช้ และพิสูจน์ทดสอบแล้วว่ามีความมีประสิทธิภาพจริง (ทิศนา แชนมณี, 2555: 113) โดยมีขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน คือ 1) การทบทวนเนื้อหาเดิม/การบ้าน 2) การสอนหรือการนำเสนอเนื้อหาสาระหรือทักษะใหม่ 3) การฝึกปฏิบัติ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง 5) การให้ฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง และ 6) การทบทวนเป็นรายสัปดาห์และรายเดือน (วีชรา เล่าเรียนดี, 2550: 156-158) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จากการศึกษาวิจัยที่ได้ศึกษางานวิจัยของ ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553: 55-62) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานนักเรียนร่วมในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ปีการศึกษา 2561 พบว่ามีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 1004 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2, 2561) และจากการประเมินผลด้านการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแว้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2560 มีผลการประเมินผลตาม

ตัวชี้วัดด้านการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้านการเขียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยมาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐานนี้มีตัวชี้วัดคือ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำได้ ซึ่งนักเรียนมีผลคะแนนการเขียนอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 32.07 (โรงเรียนบ้านแว้ง, 2560) ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่โรงเรียนกำหนด โดยเฉพาะการเขียนคำที่สะกดตรงตามมาตรา

จากการศึกษาปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดความยากลำบากในการเขียนคำ จึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยสื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความคิดรวบยอด จากการเรียนรู้เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะการเขียนคำสูงขึ้น และเป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม สูงกว่าก่อนสอน

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 194 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านวัง อำเภอบางขัน จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2 ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนคำ

3. ขอบเขตเนื้อหา

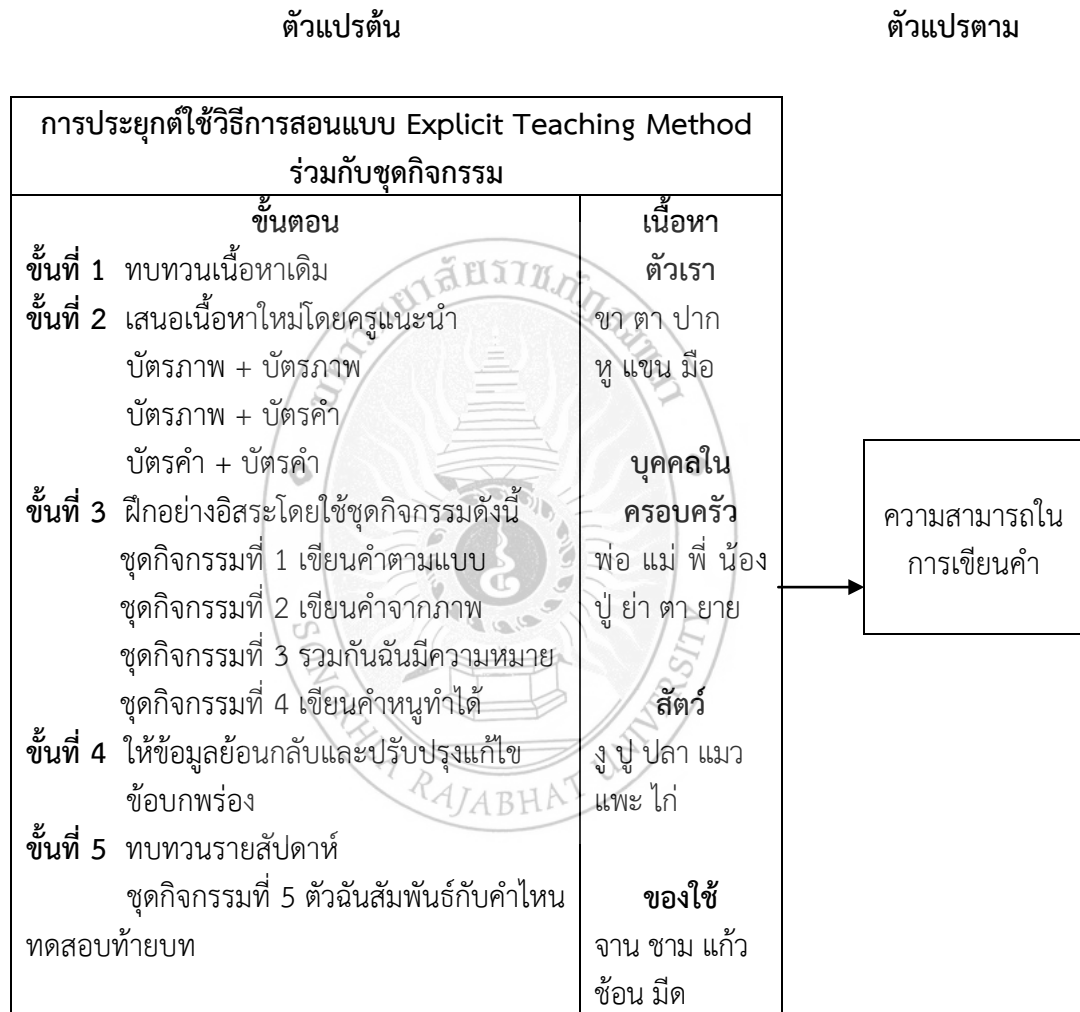
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คำ เป็นคำศัพท์ที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ขา ตา หู มือ ปาก แขน พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย จาน ชาม แก้ว ช้อน มีด งู ปู ปลา ไก่ แพะ แมว

4. ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 25 ครั้ง

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้** หมายถึง นักเรียนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านแว้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2

2. **การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพตามขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ประสมประสานกับกิจกรรมการเขียนสะกดคำโดยร่วมกับชุดกิจกรรม ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนเนื้อหาเดิม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิมเรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยให้ดูบัตรภาพ และบัตรคำตามที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 2 เสนอเนื้อหาใหม่โดยครูแนะนำ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคำศัพท์พื้นฐานโดยให้นักเรียนดู บัตรภาพ + บัตรภาพ บัตรคำ + บัตรคำ และบัตรภาพ + บัตรคำ

ขั้นที่ 3 ฝึกอย่างอิสระโดยใช้ชุดกิจกรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำ ได้แก่ ขา ตา หู มือ ปาก แขน พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู ยา ตา ยาย จาน ชาม แก้ว ช้อน มีด งู ปู ปลา ไก่ แพะ แมว โดยใช้ชุดกิจกรรมดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

ชุดกิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

ชุดกิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

ขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับและการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง หมายถึง ตรวจสอบวิธีการคำตอบหลังจากที่นักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ หากเกิดข้อผิดพลาดครูก็เสนอแนะวิธีการที่ถูกต้องให้

ขั้นที่ 5 ทบทวนรายสัปดาห์ หมายถึง การวัดความสามารถของนักเรียนทางการเขียนคำ โดยให้นักเรียนทำชุดกิจกรรมที่ 5 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน และทดสอบเขียนตามคำบอกท้ายบท

3. **ความสามารถในการเขียนคำ** หมายถึง พฤติกรรมการเขียนคำที่กำหนดได้ถูกต้องซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนคำเพิ่มขึ้น

2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม และได้เสนอตามหัวข้อนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
 - 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการเขียน
 - 1.2 ความหมายของการเขียน
 - 1.3 ความสำคัญของการเขียน
 - 1.4 ปัญหาและสาเหตุของการเขียน
 - 1.5 การสอนเขียน
 - 1.6 หลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทย
 - 1.7 หลักการสอน
 - 1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.2 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.3 ประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.4 สาเหตุของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.5 การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.6 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
 - 3.1 ความหมายของภาวะการเขียนบกพร่อง (Dysgraphia)
 - 3.2 ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
 - 3.3 สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
 - 3.4 ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (ดิสกราเฟีย)
 - 3.5 วิธีการสอนและช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท
 - 4.1 รูปแบบวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท
 - 4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่
 - 4.3 การจัดการเรียนการสอนตรง
 - 4.4 รูปแบบวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

- 4.5 กระบวนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท
- 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท
- 5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม
 - 5.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 5.2 ประเภทชุดกิจกรรม
 - 5.3 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม
 - 5.4 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
 - 5.5 หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ชุดกิจกรรม
 - 5.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
 - 5.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม
- 6. การประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในเรื่องดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคือ กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย โดยมีสาระด้านการเขียนภาษาไทย ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการเขียนช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)

สาระที่ 2: การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1: ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1) สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมายและสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์ เขียนประโยค ข้อความและเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

2) มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียน จัดบันทึกความรู้ ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการเขียนช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6)

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1: ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1) สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ ชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมาย สื่อสารได้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจินตนาการหรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

2) มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียน และศึกษาค้นคว้าโดยใช้ทักษะการเขียน จัดบันทึกข้อมูลความรู้ ประสบการณ์ เหตุการณ์และการสังเกตอย่างเป็นระบบ นำวิธีการของแผนภาพ ความคิดมาพัฒนางานเขียนและการรายงาน และเขียนสื่อสารได้ตามจุดประสงค์อย่างมีมารยาททางสังคม เมื่อวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้ว พอสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการเขียน น่าจะคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

2.1) ฝึกการเขียน การคัดลายมือให้สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ และมีความถูกต้องตามหลักการเขียน

2.2) ให้มีพัฒนาการทางด้านทักษะการเขียน

2.3) ส่งเสริมให้มีทักษะการเขียนที่ถูกต้องอักขรวิธีและหลักเกณฑ์การเขียน

2.4) ฝึกฝนการรวบรวมความคิด ลำดับความคิด และถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจของตนสู่ผู้อ่านด้วยการเขียนได้

2.5) ส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

2.6) สามารถใช้ภาษาเขียน ซึ่งเป็นภาษาที่มีระบบแบบแผนได้ถูกต้อง

2.7) ให้เป็นคนช่างสังเกต จดจำ และเลือกใช้สำนวนโวหาร ได้ถูกต้องตามหลักภาษา การสื่อสารสื่อความหมาย และเหมาะสมกับโอกาส

2.8) ใช้ทักษะการเขียนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตประจำวันได้ดี

2.9) มีมารยาทในการเขียนและมีนิสัยรักการเขียนภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการเขียน กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเขียนคำได้ถูกความหมายและสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์ เขียนประโยค ข้อความและเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียน

2. ความหมายของการเขียน

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสาร เพราะเป็นทักษะที่ใช้ถ่ายทอดหาความรู้ ความคิด ความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นได้รู้ มีนักวิชาการกล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

สมพงษ์ พละสุรีย์ (2541 อ้างถึงใน พัชรินทร์ เสรี, 2553) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่าเป็น การถ่ายทอดเจตนาออกมาด้วยตัวอักษร หรือเครื่องหมายโดยนำอักษรหรือเครื่องหมายสร้างเป็นคำ วลี อนุบทหรือย่อหน้า แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นลักษณะต่าง ๆ การเขียนจึงมีลักษณะ

การสื่อสารที่ถาวร มีความคงทน ตรวจสอบได้ เป็นหลักฐานอ้างอิงได้นานนับร้อยพันปีถ้ามีการเก็บรักษาให้คงสภาพเดิมไว้ได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 156) ได้ให้ความหมายของคำว่า “เขียน” หมายถึง ชีตให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข ชีตให้เป็นเส้นหรือรูปร่างต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ

สรุปได้ว่า การเขียนคือการขีดหรือเขียนให้เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลข เพื่อถ่ายทอดเจตนาารมณ์ ความรู้สึก ความคิด เพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นลักษณะต่าง ๆ โดยสิ่งที่เขียนมีลักษณะการสื่อสารที่คงอยู่ได้นานตรวจสอบได้ และคงทนถาวร

3. ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นวิธีหนึ่งที่ได้แสดงให้เห็น เป็นพัฒนาการทางภาษาอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญ เช่นเดียวกับการพูด การเขียนเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาความมีเหตุผลในเด็กเป็นการแสดงออกซึ่งสุนทรียะและตามความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก เป็นทางที่จะระบายอารมณ์ เป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นให้ดีขึ้นในตนเอง ผู้สอนหรือผู้ปกครองควรต้องแนะนำให้เด็กรู้จักการเขียนโดยใช้ความคิด ใช้ประสบการณ์ ความพอใจ ตลอดจนทักษะทางภาษาในระดับของเด็กเอง

วรรณิ โสมประยูร (2539) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

- 1) การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเสนอผู้อ่าน
 - 2) การเขียนเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ หรือมรดกทางปัญญาของมนุษย์
 - 3) การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
 - 4) การเขียนเป็นเครื่องมือระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์ หรือเป็นการระบายเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
 - 5) เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งตนมีประสบการณ์มาก่อน
 - 6) เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เรียน
 - 7) เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ
 - 8) เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด
 - 9) เป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์
 - 10) เป็นการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม
 - 11) เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของมนุษย์
 - 12) เป็นเครื่องจรรโลงแก่สังคมมนุษย์จะให้ความเพลิดเพลินแก่คนเราทุกเพศทุกวัย
- สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ที่ผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความคิดเห็น และที่ต้องการสื่อสารอื่น ๆ ของตนเองผ่านงานเขียนโดยใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดร่วมกันเป็นสื่อกลางเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน

4. ปัญหาและสาเหตุของการเขียน

ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม (2525: 160-161; อ้างถึงใน ทรุชชา บุญนายีน, 2546) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นประเด็นสำคัญพร้อมทั้งได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำโดยพิจารณาจากสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนดังนี้

1) สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ

1.1) เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อน แล้วจึง ฝึกหัดเขียน โดยให้สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

1.2) เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนและการสะกดคำด้วย

2) สะกดคำผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดการสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดี ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาอ่าน หรือฝึกใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยในตัวสะกดตัวใด

3) สะกดผิดเพราะแยกเสียงไม่ดี อาจมีความบกพร่องด้านการฟังควรแก้ไขด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4) สะกดผิดเพราะสายตาไม่ดี เนื่องจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น กาน กานต์ เป็นต้น ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำแนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดอย่างละเอียด หากการอ่านไม่ดีขึ้น อาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามตัวอักษร จนกระทั่งจำตัวสะกดได้และให้ฝึกเขียนคำในรูปประโยค

5) สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้น ๆ เช่น หลักการใช้สระไอไม่มีวรรณ “ ใ ” สระอะ “ -ะ ” เป็นต้น

อัครา บุญทิพย์ (2535: 5) กล่าวว่า การเขียนคำได้ถูกนั้นจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมทั้งพยัญชนะ สระ ตัวสะกด ตัววรรณยุกต์ วรรณยุกต์ การเขียนหนังสือผิด คือ การเขียนตัวอักษรถ่ายทอดเสียงหรือความหมายผิดไป

พันทิพา อุทัยสุข (2537: 592) ได้ให้เหตุผลของการสะกดคำผิดว่า เนื่องจากสาเหตุต่อไปนี้

1) การสอนปกติไม่ได้สอนให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน คือ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ครูจะใช้วิธีสอนแบบเดียวกันกับเด็กทุกคนและทุกวัน ซึ่งแต่ละคนมีความสามารถในการสะกดคำแตกต่างกันแล้วแต่สภาพความพร้อม สติปัญญา และอารมณ์

2) เด็กถูกบังคับให้จำ และต้องสะกดคำให้ได้ภายในเวลาจำกัด ซึ่งทำให้สับสนเพราะการสะกดคำนั้น เด็กควรได้รับความเคยชินมากพอที่จะสามารถเขียนออกมาได้ทันที

3) วิธีการฝึกฝนซ้ำ ๆ นั้น ไม่ได้เตรียมใจให้น่าสนใจสำหรับเด็ก ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจการสะกดคำ การให้เด็กฝึกฝนซ้ำ ๆ ให้เกิดความเคยชินควรมีวิธีการที่น่าสนใจ

4) เด็กมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเขียน อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากการที่นักเรียนสอบตกเรียนซ้ำ และถูกครูปฏิบัติต่อตนผิดกับเด็กอื่น เพราะเหตุผลที่ตนสอบตกทำให้เด็กไม่ยอมรับรู้อะไร

จากปัญหาและสาเหตุดังกล่าวมา การเขียนสะกดคำผิดที่เกิดจากเด็กคือความเลินเล่อ ไม่ชอบอ่านหนังสือ การฟังที่แยกเสียงไม่ดี สายตาไม่ดี ขาดทักษะการสังเกต และขาดหลักเกณฑ์ทางภาษาด้านการสอนของครูใช้วิธีที่ไม่เหมาะสม โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ใช้วิธีการเดิม ๆ ในเวลาจำกัด ทำให้เด็กเบื่อ เด็กมีความรู้สึกไม่ต่อการเขียน ครูจึงต้องใช้วิธีการใหม่ ๆ ได้รับความสนใจ ไม่ซ้ำซากจำเจ ผูกทักษะการอ่านและการสังเกตให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็ก

5. การสอนเขียน

การสอนเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2544) ได้แนะนำการสอนเขียนภาษาไทยไว้ดังนี้

1) การเขียนตัวอักษรให้ถูกต้องตามวิธี การเขียนตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามลักษณะอักษรหรือตัวหนังสือไทยนั้น มีรูปแบบหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีความเห็นตรงกันในเรื่องความถูกต้องสวยงาม

2) การวางท่าในการเขียน การวางท่าในการเขียนที่ถูกต้อง จะทำให้เขียนได้สวย เขียนได้นานและไม่เสียสุขภาพ ผู้สอนควรเอาใจใส่ฝึกและคอยแนะนำ แก้ไขตลอดเวลา คือ

2.1) การจับดินสอให้ถูกต้องโดยใช้นิ้วแม่มือจับดินสอ ให้ดินสอวางอยู่บนนิ้วกลาง ส่วนนิ้วนางและนิ้วก้อยอยู่ใต้นิ้วกลางจับดินสอหลวม ๆ ปลายนิ้วห่างจากปลายดินสอประมาณ 1 นิ้ว เวลาเขียนไม่เกร็งนิ้ว

2.2) ท่านั่งควรนั่งหันหน้าเข้าโต๊ะ นั่งตัวตรงไม่เอียงหลัง ฝ่าเท้าแตะพื้นหรือที่วางเท้า ฉะนั้นโต๊ะและม้านั่งควรได้ขนาดสัดส่วนกับร่างกาย คือ วยของเด็กด้วย โต๊ะควรมีขนาดกว้างพอที่จะวางมือและแขนได้ พื้นควรเอียงลงมาเล็กน้อย

2.3) การวางแขน แขนขวาหรือแขนที่ใช้ในการวางเกือบแนบลำตัวระยะให้ข้อศอกห่างตัวประมาณ 3 นิ้ว ช่วงแขนตั้งแต่ข้อศอกลงไปควรวางอยู่บนโต๊ะ แขนช่วงล่างวางเป็นมุมฉากกับขอบกระดาษหรือสมุด

2.4) การวางสมุดหรือกระดาษ การวางสมุดหรือกระดาษต้องสัมพันธ์กับการนั่ง การจับดินสอและการวางมือให้อยู่ในท่าสบายเพื่อเขียนได้สะดวกไม่เมื่อยง่ายจะช่วยให้เขียนได้สะดวก รวดเร็ว ควรวางกระดาษให้อยู่ตรงหน้าพอดี ตาและหน้ากระดาษห่างกันประมาณ 15 นิ้ว หัวกระดาษหรือสมุดวางเอียงมาทางซ้ายทำมุมกับขอบล่างของโต๊ะประมาณ 30-35 องศา

3) การคัดลายมือ การสอนเขียนในระดับประถมศึกษามีการฝึกให้คัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด และเขียนหวัดแกมบรรจง

4) การสอนเขียนตามคำบอก วิธีสอนเขียนตามคำบอก นอกจากจะฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องแล้ว ยังช่วยฝึกทักษะทางภาษาอีกหลายประการ เช่น เข้าใจความหมายของคำ จับใจความของประโยค ย่อความของเรื่องได้ดี และเสริมทักษะการฟังและการอ่าน วิธีการเขียนตามคำบอกควรดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนอ่านเรื่องทั้งหมดที่ต้องการให้นักเรียนเขียนให้ฟังก่อน 1 เที่ยว เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ เรื่องราว และเป็นการสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากเขียน

ขั้นที่ 2 ผู้สอนอ่านคำหรือประโยคเป็นคำหรือวรรคให้ฟัง 2 ครั้ง ครั้งแรกให้นักเรียนฟังอย่างมีสมาธิ คือตั้งใจฟังและคิดตาม เพื่อให้เข้าใจความหมายและจำคำที่ให้เขียนได้

ขั้นที่ 3 อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังเป็นครั้งที่ 2 แล้วให้นักเรียนลงมือเขียน

5) การเขียนรายงานจากการค้นคว้า การส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือ นอกเหนือจากหนังสือเรียน เป็นการช่วยให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษา ผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนเขียนรายงานจากเรื่องราวที่ได้อ่านมาแล้ว โดยผู้สอนกำหนดหัวข้อที่ต้องการรู้อาจกำหนดเป็นคำถาม เมื่อนักเรียนอ่านก็จะค้นหาคำตอบ นำมาเขียนรายงานได้ ขั้นต่อไปอาจฝึกให้ขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญแล้วคัดลอกมาส่ง และต่อไปจึงให้ทำความเข้าใจ สรุปเรื่องเขียนด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ตลอดจนการกำหนดรูปแบบของการเขียนให้ถูกต้อง

6) การสอนเรียงความ มุ่งให้นักเรียนรู้จักเรียบเรียงคำพูดหรือความคิดของตนเองออกมาเป็นหนังสือ ควรพยายามทำความเข้าใจกับนักเรียนว่า ในเรื่องของการเขียนเรียงความนั้น ประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญ 2 ประการ ความรู้และความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่องราวที่อยู่ในใจ และต้องการให้ผู้อื่นที่เร้าคิด ก็แสดงว่าไม่ได้ผล ฉะนั้น จึงต้องฝึกฝนทักษะในด้านวิธีการเขียนให้ถูกต้องและคล่องแคล่วยิ่งขึ้น ในการสอนควรเริ่มต้นจากการเรียบเรียงคำพูดเป็นวลีและประโยค แล้วปรับให้เป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง ฝึกเขียนเป็นเรื่องราว เขียนจากความนึกคิดจินตนาการของตนตามลำดับและเน้นการเขียนคำคล้องจองซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนคำประพันธ์อีกด้วย ในการสอนเรียงความมีวิธีสอนหลายวิธี ผู้สอนอาจเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมดังนี้คือ

- 6.1) การเรียงคำให้เป็นประโยค
- 6.2) การฝึกแต่งประโยค
- 6.3) การเรียงประโยคลำดับเรื่องราว
- 6.4) การสนทนาหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์
- 6.5) การเรียงความแบบเล่าเรื่องหรือเล่านิทาน
- 6.6) การเรียงความจากภาพ
- 6.7) การเรียงความโดยต่อเรื่องให้จบ
- 6.8) การเรียงความจากคำที่ให้ไว้ ผู้สอนกำหนดคำให้เหมาะสมกับเวลาแล้วให้นักเรียนเอาคำนั้นมาแต่งประโยคหรือผูกเข้าเป็นเรื่อง
- 6.9) การเรียงความจากหัวข้อที่ครูหรือนักเรียนกำหนดขึ้น แล้วมาเล่าหน้าชั้น
- 6.10) การเรียงความจากการไปศึกษานอกสถานที่ เมื่อนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่หรือไปร่วมชุมนุมต่าง ๆ แล้วเขียนรายงานหรือเรียงความจากประสบการณ์
- 6.11) การเขียนข่าวรายวันของโรงเรียน เช่น ใครจะมาเยี่ยม โรงเรียนวันนี้ ใครเป็นเวรทำความสะอาด หรือเขียนข่าวจากวิทยุ ข่าวในชุมชน เมื่อผู้สอนตรวจแก้ไขให้เรียบร้อยแล้วนำไปติดป้ายไว้ให้นักเรียนคนอื่น ๆ อ่าน
- 6.12) การเขียนเรียงความ โดยเสรี เพื่อส่งเสริมจินตนาการผู้สอนคอยแก้ไขให้บ้างแต่ไม่ควรตำหนินักเรียน
- 6.13) ให้เค้าโครงเรื่องแล้วให้นักเรียนเรียงความ ครูเขียนโครงเรื่องบนกระดานข่าวว่าเรื่องนั้นควรจะมีคำนำอย่างไร ควรจะพูดถึงอะไรกว้างขวางหรือพอสังเขปเพียงไร ควรจะมีบทสรุป

หรือบทส่งท้ายอย่างไร เมื่อวางโครงเรื่องให้แล้วอาจจะมอบให้นักเรียนไปค้นคว้าแต่ละตอนในโครงเรื่องเพิ่มเติมแล้วเขียนเรียงความ

6.14) การทำสมุดภาพเขียนเป็นคำบรรยายใต้ภาพ นอกจากทำสมุดภาพที่ตัดมาติดแล้วอาจจะใช้ทำสมุดอื่น ๆ เช่น สมุดภาพดอกไม้ในชุมชนของเรา เก็บใบไม้ที่มีอยู่ในชุมชนมาทับให้แห้งแล้วติดลงในสมุด ให้นักเรียนเขียนเป็นคำบรรยายหรือเรื่องดอกไม้ในชุมชนของเรา พวกเปลือกหอย หินสีต่าง ๆ ตลอดจนไม้ที่ให้ประโยชน์ ก็ทำวิธีเดียวกับดอกไม้ แล้วให้เขียนเป็นคำบรรยายไว้ อาจจะจัดทำใส่กล่องเก็บไว้

6.15) การเขียนบันทึกจากงานที่นักเรียนทำ เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์ งานเกษตร ฯลฯ ให้นักเรียนเขียนบรรยายถึงการทำงานแต่ละขั้น ตั้งแต่เริ่มทำงานเป็นผลสำเร็จ

6.16) การฝึกเขียนเป็นคำสัมผัสคล้องจอง ในการสอนเขียนภาษาไทยต้องใช้จิตวิทยาในการสอนเขียน ผู้เรียนจะต้องเกิดความสุขและสนใจที่จะเรียน

สรุปได้ว่า การสอนเขียนภาษาไทยนั้น ต้องสอนตั้งแต่วิธีการเขียนตัวอักษร การวางท่าหรือการนั่งเขียนให้ถูกต้อง การฝึกและการสอนการคัดลายมือการสอนเขียนเป็นคำและประโยคตามคำบอก การสอนเขียนรายงานให้นักเรียนทำการศึกษาค้นคว้า หลังจากนั้นทำการสอนเรียงความที่ถูกต้อง ให้นั้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เกิดความสนุกสนานและรักการเขียน

6. หลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทย

การเรียนการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาบางประการเพื่อนำไปใช้ในการสร้างบรรยากาศ และจัดสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทัตนี ศุภเมธี (2542: 10-13) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนดังนี้

1) ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดทางภาษาแตกต่างกันแม้แต่เพศเดียวกันก็ยังมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพทางร่างกาย ความสามารถทางสติปัญญา พันธุกรรม สิ่งแวดล้อมทั้งในบ้านและชุมชน ฐานะทางครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ และการปลูกฝังทักษะทางภาษาจากบิดามารดา แล้วคิดหาวิธีการที่จะส่งเสริมให้เด็กแสดงออกตามความถนัด ความสามารถ

2) ความพร้อม (Readiness) หมายถึง สภาพระดับความเจริญเติบโต ทั้งทางร่างกายและอารมณ์ สติปัญญาของผู้เรียน รวมถึงความสนใจและความรู้พื้นฐานซึ่งสูงพอที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งที่จะเรียน ได้อย่างสะดวก หรืออาจกล่าวได้ว่า ความพร้อม คือวุฒิภาวะ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่มีมากพอที่จะทำให้ผู้เรียนรู้อะไรที่จะเรียนได้นั่นเอง การเอาความพร้อมเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูภาษาไทยต้องถือเป็นหน้าที่ เพราะเมื่อเด็กเกิดความพร้อมที่จะเรียนแล้วได้เรียนสมปรารถนาก็จะเกิดความพอใจ ดังนั้นครูควรปฏิบัติดังนี้คือ

- 2.1) ควรสำรวจความพร้อมของเด็กก่อนเริ่มสอนทุกครั้ง
- 2.2) ควรมีการทดสอบความรู้เดิมก่อนเริ่มสอนบทใหม่
- 2.3) ควรใช้สื่อการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสมกับวัยและบทเรียน

2.4) จัดบรรยากาศของห้องให้เหมาะสมกับบทเรียน

2.5) การระบวนการเรียนรู้

3) การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งมีผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ครูภาษาไทยควรจัดสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อความรู้จะได้คงทนถาวรไม่ลืมง่าย และครูภาษาไทยจะต้องเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ คือ เป็นกระบวนการเมื่อมีสิ่งเร้าให้ผู้เรียนรับรู้ เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงพฤติกรรมเมื่อได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ไม่มีจุดภาวะ และการเรียนรู้จะเกิดได้ง่ายถ้าสิ่งที่เรียนนั้น ๆ เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

4) การเรียนโดยการกระทำ (Learning by doing) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ การที่จะทำให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วองไวในทางทักษะก็ต้องลงมือปฏิบัติและฝึกฝนบ่อย ๆ ถ้าการเรียนการสอนภาษาไทยโดยวิธีครูเป็นผู้บรรยายโดยตลอดไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติแล้วนักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนน้อยที่สุด ดังนั้นครูภาษาไทยไม่ควรผูกขาดในการบรรยายความรู้ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน ปฏิบัติศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มากที่สุด

5) การเรียนรู้โดยมีเป้าหมาย (Purposeful Learning) ในการสอนของครูทุกครั้ง ควรตั้งเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่แน่นอนก่อนว่าสอนเรื่องนั้น ๆ เพื่ออะไร และเวลาสอนก็ดำเนินการสอนไปตามเป้าหมายที่วางไว้

6) กฎแห่งแรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจ หมายถึง แรงดันที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรคำนึงถึงว่าผลลัพธ์ที่เกิดจากเนื้อหาตลอดจนวิธีสอนเกี่ยวกับความต้องการและประสบการณ์ที่มีมาก่อนของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด เทคนิคและการสอนส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากแรงจูงใจภายในและภายนอกเพื่อเร้าให้นักเรียนสนใจเรียน

7) การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) ในการเรียนการสอนภาษาไทย นักเรียนย่อมต้องการ การเสริมแรงกำลังใจขณะที่การเรียนการสอนดำเนินไปนั้น ครูควรเสริมกำลังใจเป็นระยะ ๆ นักเรียนย่อมต้องการทราบว่าพฤติกรรมหรือทักษะที่ตนแสดงออกมานั้นถูกต้องหรือเหมาะสมเพียงใด และเมื่อเขาทราบว่าถูกต้อง ก็จะเกิดความภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น โดยหวังว่าจะได้รับการชมเชยอีก และในกรณีนักเรียนทำผิดพลาด ก็ไม่ควรแสดงกิริยาอาการหรือใช้คำพูดที่กระทบกระเทือนใจ อาจใช้คำพูดทำนองว่ายังไม่ถูกต้องทีเดียว นักเรียนลองทำใหม่หรือหาคำตอบใหม่คือ ถึงแม้ว่าเด็กจะตอบไม่ตรงจุดก็เสริมกำลังใจ และหาหนทางให้นักเรียนลองทำใหม่ การเสริมกำลังใจจะเป็นหนทางช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและยังส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นอีกด้วย

การเรียนการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาบางประการเพื่อนำไปใช้ในการสร้างบรรยากาศ และจัดสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่มีอิทธิพลสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความพร้อม การเรียนรู้ การเรียนโดยการกระทำ การเรียนรู้โดยมีเป้าหมาย กฎแห่งแรงจูงใจ การเสริมกำลังใจ ถึงแม้ว่าเด็กจะตอบไม่ตรงจุดก็เสริมกำลังใจ และหาหนทางให้นักเรียนลองทำใหม่ การเสริมกำลังใจจะเป็นหนทางช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและยังส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นอีกด้วย

7. หลักการสอน

หลักการสอนเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539: 173) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

- 1) เขียนคำจากการผสมพยัญชนะ เช่น นก กบ
- 2) เขียนคำจากการผสมตัวอักษร เช่น กลาง จาน
- 3) เขียนคำจากการประสมคำ เช่น ไก่ขัน
- 4) เขียนคำจากการต่อคำ เช่น ชันน้ำ น้ำปลา
- 5) เขียนคำจากตารางบิงโก
- 6) เขียนคำต่อพยัญชนะตัวท้ายของคำ เช่น กิน นับ
- 7) เต็มคำที่หายไป
- 8) จับคู่คำให้ได้ความหมายใหม่
- 9) หาคำตรงข้าม
- 10) เขียนคำจากของจริงหรือภาพ
- 11) เขียนคำจากสิ่งที่คลำหรือดม
- 12) เขียนคำจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
- 13) เขียนคำคล้องจอง

การสอนเขียนสะกดคำจะได้ผลดีเมื่อครูนำเอาวิธีสอนเขียนคำหลายวิธีมาใช้ เช่น การผสมพยัญชนะประสมตัวอักษร ประสมเป็นคำแล้วจึงสอนแจกลูกและผันอักษร เพราะการสอนคำให้เด็กผันอักษรจะทำให้เด็กได้ฟังเสียงคำและได้เปล่งเสียงคำพร้อมกับมองเห็นภาพตัวอักษรที่คู่กับเสียง การสอนแจกลูกและผันอักษร จึงเป็นวิธีพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้ดี

สรวดี เพ็งศรีโคตร (2539: 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และหลักการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งพอสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ ดังนี้

1) ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำ ว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง

- 2) ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ
- 3) ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำ โดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน
- 4) สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ

ในสถานการณ์ต่าง ๆ

- 5) ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง
- 6) ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ
- 7) ตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่
- 8) ใช้คำที่เขียนนั้น มาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้
- 9) ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยหาแบบฝึกทักษะ

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (2543: 39) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนสะกดคำไว้ ดังนี้

- 1) แบ่งกลุ่มให้ค้นหาคำศัพท์ในเรื่องที่เรียน
- 2) รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด
- 3) ครูบอกให้เขียน แล้วตรวจโดยใช้บัตรคำ
- 4) แข่งขันสะกดคำยาก
- 5) ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก
- 6) นำกฎเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์ เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น
- 7) ฝึกการเขียนเรียงความแล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกด การันต์ของตนเองหรือ

ของเพื่อน

- 8) หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์
- 9) เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด
- 10) นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส คำสนธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวบรวมไว้
- 11) กำหนดคำศัพท์ให้ แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคหรือเรื่อง
- 12) ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้เด็กเรียนสะกดผิดโดยที่ครู

ไม่แก้ไข

สรุปได้ว่า หลักการเขียนสะกดคำในการจัดการเรียนการสอนนั้น ต้องให้นักเรียน ได้รับความหมายของคำและสามารถนำคำไปใช้ได้ มีวิธีมากมายหลากหลายวิธีที่สามารถเลือกใช้ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดเรียนรู้คำ ค้นหาความหมาย สามารถเขียนคำ และนำคำไปแต่งประโยคได้มากยิ่งขึ้นเกิดความสนุกสนาน สนใจและประสบความสำเร็จในการเขียน สะกดคำ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน

การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ เป็นทักษะที่ต้องฝึกเป็นลำดับขั้นตอน ใช้เวลา ฝึกอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนซึ่งพบว่าผลการศึกษาค้นคว้าหลังสอน การเขียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีพัฒนาการด้านการเขียนสูงขึ้น

ฐาณิชญาณ์ เฟ็งพรหม (2556: 66) ได้ทำการศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกด คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แบบ 4 MAT ร่วมกับ แบบฝึกการเขียนสะกดคำ พบว่าที่สอนเขียนแบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรินทร์ เสรี (2553: 89) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนเขียนสำหรับนักเรียนช่วง ชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน พบว่าประสิทธิภาพผลของรูปแบบการสอนเขียน สำหรับช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนภายหลังการใช้รูปแบบการสอนเขียน นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดี

พรทิพย์ สองภักดี (2550: 72) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะ ก ฅ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับชั้นช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้แบบฝึกมิ่งขวัญ

พบว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในการเขียนพยัญชนะ ก ก ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ มีความสามารถในการเขียนพยัญชนะ ก ก ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ หลังการใช้แบบฝึก สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียน สรุปได้ว่า การพัฒนานักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีวิธีการสอนเขียนที่หลากหลาย ซึ่งครูผู้สอนจะต้องใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม วิธีการสอนที่ผสมผสานกัน มีการเสริมแรงที่เหมาะสม เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาให้ผู้เรียนได้ศึกษารายบุคคลตามความสามารถเฉพาะบุคคล มีสื่อที่สละสลวยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การศึกษาความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้รายละเอียดไว้ โดยมีสาระเนื้อหาดังต่อไปนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 3) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว การได้ยิน อารมณ์และความบกพร่องในการเข้าใจ

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543: 3) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของความบกพร่องในการเรียนรู้ หรือ แอลดี (Learning Disabilities-LD) ว่าเป็นความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่า ที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจหรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือภาษาเขียนซึ่งอาจแสดงออกมาทางความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ยังจำกัดความถึงความบกพร่องในการรับรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 3) ได้กล่าวถึงความหมายเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นเด็กที่มีความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยา ความผิดปกติหลายที่ปรากฏเห็นเด่นชัดถึงความยากลำบากในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนใช้เหตุผลและความสามารถทางคณิตศาสตร์ เกิดจากความบกพร่องของสมองส่วนกลางแต่ไม่รวมถึงความบกพร่องทางร่างกายอื่น ๆ เช่น สูญเสียการได้ยิน ตาบอด ปัญญาอ่อน ความด้อยโอกาสทางสังคม

ศรีเรื่อน แก้วกังวาน (2545: 352-353) ได้กล่าวถึงความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียกว่า “เด็กด้อยความสามารถ” ในทำนองเดียวกันไว้ว่า ความหมายของ IDEA (Individuals with Disabilities Education Act, 1990) ให้ความหมายว่า ความด้อยความสามารถในการเรียนคือความผิดปกติทางด้านจิตวิทยาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งมีความสัมพันธ์

กับการใช้ภาษาทำให้เขาด้อยสมรรถภาพในการฟัง การคิด การอ่าน การสะกดคำ การเขียน การพูด การคิดเลขความด้อยความสามารถในการเรียน หมายถึง ผู้ที่มีความบกพร่องในการรับรู้ มีการขาดที่สมอง ความเสื่อมของสมองที่ทำให้ไม่สามารถทำงานตามหน้าที่ (Dyslexia และ Aphasia) แต่ไม่นับความบกพร่องที่เกิดจากการเห็น การได้ยิน ผู้มีปัญหาทางอารมณ์ ปัญญาอ่อน และการเคลื่อนไหวบกพร่อง

ศรียา นิยมธรรม (2547: 3) ได้กล่าวถึงความหมายเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อื่นเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อื่นเนื่องมาจากการมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

สรุปได้ว่าความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว การได้ยิน อารมณ์และความบกพร่องในการเข้าใจ ตามความสามารถเฉพาะบุคคล มีสีสันที่สดใสช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การศึกษาลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้รายละเอียดไว้ โดยมีสาระเนื้อหาดังต่อไปนี้

ศรียา นิยมธรรม (2541: 41-42) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าเมื่อจัดกลุ่มลักษณะรวม ๆ ของความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมองได้ 4 ด้าน ใหญ่ ๆ ดังนี้

- 1) ด้านพุทธิพิสัย หรือการรู้คิด (Cognitive) เช่น การคิดและการแก้ปัญหา
- 2) ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน
- 3) ด้านกลไกการเคลื่อนไหว (Motor) เช่น การประสานงานกันของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย
- 4) ด้านสังคม (Social) เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 118-121) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านต่อไปนี้

1) ปัญหาในการเรียน ในด้านการเรียนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักมีปัญหาในด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ สำหรับปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์นั้น เด็กอาจมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

- 1.1) ขนาด เด็กไม่สามารถแยกความแตกต่างของขนาดและรูปทรงได้
- 1.2) การนับ เด็กอาจนับเลขไม่ได้
- 1.3) การใช้เครื่องหมาย เช่น การบวก การลบ คูณ และหาร

1.4) การคำนวณ คำนวณผิดแม้ว่าเด็กจะใช้เครื่องหมายถูกต้องก็ตาม

2) ปัญหาทางภาษา เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากมีปัญหาในด้านการพูด การใช้ภาษา ซึ่งอาจแบ่งออกได้ ดังนี้

2.1) การอ่าน เด็กอาจอ่านข้ามบรรทัด จับหนังสือเข้าแนบชิดหน้า สั้นศีรษะขณะอ่าน หนังสือ ใช้เสียงสูงขณะออกเสียง กัดริมฝีปากขณะอ่านหนังสือ อ่านหนังสือไม่ออก ไม่ยอมอ่านตามที่ ครูสั่ง หรืออาจร้องไห้

2.2) การจำคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทนคำที่อ่าน อ่านสลับกัน อ่านออกเสียงผิด อ่านคำง่าย ๆ ไม่ได้ อ่านซ้ำ อ่านไม่ออก

2.3) ความเข้าใจ จำเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำขั้นตอนของเรื่องที่อ่าน ไม่ได้จำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญไม่ได้

2.4) ลักษณะอื่น ๆ เช่น อ่านทีละคำ ทีละพยางค์ อ่านด้วยเสียงที่สูง มีปัญหาในการอ่านคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป โดยเด็กมักอ่านทีละพยางค์ จึงไม่สามารถนำพยางค์มารวมกัน เป็นคำได้ไม่เข้าใจความหมายรวมไปถึงการไม่เว้นวรรคในขณะอ่าน หรือเว้นวรรคผิด เป็นต้น

3) การบกพร่องทางการรับรู้

การรับรู้มีความหมายไปถึงการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อจำแนก จำและแปลความหมาย เด็กไม่สามารถกระทำดังกล่าวได้ แสดงว่ามีปัญหาในการรับรู้โดยเฉพาะในด้าน ต่อไปนี้

3.1) การรับรู้ทางสายตา เด็กมีปัญหาในการใช้สายตา เช่น มองเห็นภาพแต่ไม่สามารถอธิบายภาพที่เห็นให้ครูฟังได้

3.2) การจำแนกโดยใช้สายตา เด็กที่มีปัญหาในการจำแนกภาพโดยใช้สายตา เช่น ไม่สามารถบอกครูได้ว่า ภาพสองภาพแตกต่างกันหรือเหมือนกัน อย่างไร

3.3) การจำโดยใช้สายตา หมายถึง การมองเห็นวัตถุหรือสิ่งของแล้วจำไม่ได้ว่าเป็นอะไรบ้าง เด็กประเภทนี้มีปัญหาในการจำโดยใช้สายตา เพราะจำสิ่งที่เห็นไม่ได้จำการเรียงลำดับของตัวอักษรไม่ได้ เป็นต้น

3.4) การรับรู้ทางการฟัง เด็กมีปัญหาในการฟัง เด็กได้ยินแต่บอกไม่ได้ว่าได้ยินเสียงอะไรบ้าง ดังนั้นเด็กอาจมีปัญหาในการปฏิบัติตามคำสั่งของครู

3.5) การจำแนกโดยการฟัง เด็กไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน โดยเฉพาะเสียงที่คล้ายคลึงกันเช่น คำว่า กิน บิน ดิน

3.6) การจำโดยการฟัง เด็กจำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้ ฟังแล้วลืม เช่น ครูอ่านให้ฟังเด็กได้ยินแล้วแต่อ่านตามครูไม่ได้ ถ้าให้เด็กอ่านเองเด็กอาจอ่านไม่ได้

4) ความผิดปกติในการเคลื่อนไหว

ความผิดปกติในการเคลื่อนไหวอาจจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ

4.1) การเคลื่อนไหวที่เกินปกติ (Hyperactivity) เป็นการเคลื่อนไหวที่เกินปกติ เด็กประเภทนี้ มักอยู่นิ่งไม่ได้ เคลื่อนไหวอยู่เสมอ และอาจเป็นการเคลื่อนไหวในลักษณะที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย หากจับให้นั่ง เด็กอาจเคาะมือหรือเคาะเท้าแทนการเดิน

4.2) การเคลื่อนไหวที่เชื่องช้า (Hypoactivity) เป็นการเคลื่อนไหวที่เชื่องช้าหรือน้อยกว่าปกติเด็กประเภทนี้ไม่เคลื่อนไหวมากเหมือนเด็กประเภทแรก แต่อาจนั่งอยู่กับที่ได้นาน ๆ โดยไม่ทำอะไรเลย

4.3) การควบคุมกล้ามเนื้อไม่ได้ (Incoordination) เด็กมีปัญหาในการเดิน เช่น เดินไม่ตรง รับลูกบอลไม่ได้ กระโดดไม่ได้ ตัดกระดาษด้วยกรรไกรไม่ได้ กลัดกระดุมไม่ได้ เป็นต้น เด็กประเภทนี้มีปัญหาทั้งในด้านกล้ามเนื้อใหญ่ เช่น การเดิน และการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เช่น การใช้นิ้วมือในการหยิบจับสิ่งของ เป็นต้น

5) ปัญหาในด้านอารมณ์และสังคม

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจมีปัญหาทางอารมณ์และสังคมควบคู่กันไปด้วย เด็กประเภทนี้มีความรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง ขาดความอดทน มีความวิตกกังวลสูง ปรับตัวไปในทางถดถอยต่อต้านสังคม หลีกเลียงการทำงาน ทำงานช้า เป็นต้น เนื่องจากประสบความล้มเหลวในด้านการเรียนรู้อยู่เสมอเด็กอาจเป็นคนก้าวร้าวและมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง พัฒนาการทางอารมณ์อาจช้ากว่าเด็กปกติ เด็กประเภทนี้อาจไม่มีเพื่อนเพราะไม่มีนักเรียนคนใดอยากคบด้วย

6) ปัญหาในการจำ

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีปัญหาในด้านการจำสิ่งที่ได้ยิน และจำจากสิ่งที่มองเห็น ดังนั้นเด็กจึงมีปัญหาในด้านการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะกดคำ การทำตามคำสั่ง ตลอดจนสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์

7) ปัญหาในด้านความสนใจ

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีช่วงความสนใจสั้นและขาดสมาธิ ไม่มีสมาธินานพอที่จะเรียนบทเรียนได้

อรรถญา เชื้อทอง (2546: 12-14) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1) ปัญหาด้านการอ่าน เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้เท่ากับระดับของเด็กในชั้นเรียนเดียวกัน แม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือในเรื่องความจำเป็นพิเศษแล้ว ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากความบกพร่องของการมองเห็นหรือการได้ยิน พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมจึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- 1.1) การเคลื่อนไหวร่างกายที่แสดงอาการเครียดเช่น อารมณ์เสีย หน้านอง
- 1.2) อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
- 1.3) อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
- 1.4) อ่านเรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม
- 1.5) อ่านสับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
- 1.6) อ่านซ้ำและตะกุกตะกัก
- 1.7) อ่านด้วยความลังเลไม่แน่ใจ
- 1.8) อ่านเอาเรื่องไม่ได้
- 1.9) บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
- 1.10) จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้ (อ่านได้แต่อธิบายไม่ได้)

1.11) แยกสระเสียงสั้น – ยาวไม่ได้

2) ปัญหาด้านการเขียน เด็กที่มีปัญหาทางการเขียนอาจมีสาเหตุมาจากความบกพร่องใน 3 ลักษณะ คือ

2.1) การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและสายตาไม่ดี จึงทำให้เด็กลอกตัวอักษรและตัวเลขไม่ถูก

2.2) ความบกพร่องของการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้

2.3) ความบกพร่องในการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค จึงทำให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวมและจัดระบบความคิด เพื่อสื่อสารออกมาโดยการเขียนไม่ได้

เด็กที่มีความบกพร่องในการเขียนจะมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

2.3.1) เขียนตัวอักษรผิดทิศทาง กลับซ้าย-ขวา หน้า-หลัง บน-ล่าง

2.3.2) มีความยากลำบากในการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย

2.3.3) เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง

2.3.4) เขียนหนังสือไม่เป็นตัว

2.3.5) เขียนด้วยลายมือที่อ่านไม่ออก

2.3.6) เขียนเรียงลำดับพยัญชนะ วรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง

2.3.7) เขียนหนังสือรูปร่างไม่สม่ำเสมอ

2.3.8) เขียนหนังสือแบบที่ปรากฏในกระจกเงา

2.3.9) เขียนตัวอักษรหลายแบบปะปนกัน

2.3.10) จำทักษะพื้นฐานการเขียนไม่ได้

3) ปัญหาด้านการสะกดคำ เด็กที่มีปัญหาด้านการสะกดคำมักมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

3.1) เรียงตัวอักษรในคำผิด

3.2) สลับตัวอักษรและคำ

3.3) มีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร

3.4) สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว

3.5) สร้างการสะกดคำแบบใหม่ของตัวเอง

4) ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ เด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์จะมีปัญหาด้านการกระชงการคิดที่เป็นเชิงปริมาณ หรือภาษาสัญลักษณ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านนี้ต่าง ซึ่งเด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์มักจะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

4.1) ลืมตำแหน่งบนหน้ากระดาษ

4.2) ทำงานไม่เสร็จใน 1 หน้าที่กำหนด

4.3) มีปัญหาในการอ่านเลขหลายหลัก

4.4) มีปัญหาในการจำแนกตัวเลขบางตัวเช่น 6-9, 2-5, 17-71

4.5) เขียนตัวเลขจากหลังมาหน้า

- 4.6) เขียนตัวเลขจากซ้ายมาขวา
- 4.7) มีปัญหาในการลากเส้นตัวเลข
- 4.8) มีปัญหาในการลอกรูปทรงต่าง ๆ และลอกโจทย์ปัญหา
- 4.9) ไม่สามารถจำเงื่อนไขกฎข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์
- 4.10) มีปัญหาในการเรียนรู้ข้อเท็จจริงบางเรื่อง
- 4.11) ทำผิดเพราะสะเพร่าบ่อย ๆ
- 4.12) ยอมแพ้ง่าย
- 4.13) มีปัญหาในการเชื่อมโยงจำนวนกับสัญลักษณ์
- 4.14) สับสนข้อมูลในแนวตั้ง และการเว้นระยะ
- 4.15) ทำโจทย์ปัญหาไม่ได้
- 4.16) ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

3. ประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีลักษณะความบกพร่องที่แสดงออกมาเด่นชัดได้ในหลาย ๆ ลักษณะ ซึ่งมีนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

เบญจพร ปัญญา (2545: 4) ได้กล่าวว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถจำแนกประเภทดังนี้

- 1) ความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ
- 2) ความบกพร่องด้านการอ่าน
- 3) ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
- 4) ความบกพร่องหลาย ๆ ด้านร่วมกัน

ผดุง อารยะวิญญู (2544:2) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของความบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดังนี้

- 1) ความบกพร่องทางการฟังและการพูด เรียกว่า อเฟเซีย (Aphasia)
- 2) ความบกพร่องทางการอ่าน เรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia)
- 3) ความบกพร่องทางการเขียน อาจจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ
 - 3.1) ความบกพร่องด้านการเขียน (Dysgraphia)
 - 3.2) ความบกพร่องในการจำ (Recall Deficits)
 - 3.3) ความบกพร่องทางโครงสร้างของภาษา (Syntax Deficits)
- 4) ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์ เรียกว่า ดิสแคลคูลี (Dyscalculia)
- 5) ความบกพร่องทางกระบวนการคิด
- 6) ความบกพร่องด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจจำแนกได้ 3 ด้าน คือ
 - 6.1) ความบกพร่องเกี่ยวกับสมาธิ
 - 6.2) ความบกพร่องเกี่ยวกับการรับรู้
 - 6.3) ความบกพร่องเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว

สรุปได้ว่า ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าเมื่อจัดกลุ่มลักษณะรวม ๆ ของความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจมีปัญหาทางอารมณ์และสังคมควบคู่กันไปด้วย เด็กประเภทนี้มีความรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง ขาดความอดทน มีความวิตกกังวลสูง ปรับตัวไปในทางถดถอยต่อต้านสังคม หลีกเลี่ยงการทำงาน ทำงานช้า เป็นต้น เนื่องจากประสบความล้มเหลวในด้านการเรียนอยู่เสมอ เด็กอาจเป็นคนก้าวร้าวและมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง พัฒนาการทางอารมณ์อาจช้ากว่าเด็กปกติ ที่แสดงออกมาเด่นชัดได้ในหลาย ๆ ลักษณะ

4. สาเหตุของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกิดจากหลายสาเหตุ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ไว้ดังนี้

วินัดดา ปิยศิลป์ (2554: 44 อ้างถึงใน ลัดดา แก้วเพชร, 2556: 12) กล่าวว่า เหตุปัจจัยที่ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เช่น การทะเลาะ การขาดการฝึกฝน คุณภาพการสอนไม่ดี เป็นต้น และถ้าการฝึกฝนมากพอจนความสามารถเพิ่มขึ้นเท่านักเรียนทั่วไป ก็อาจหายจากภาวะนี้ได้ แต่ถ้าเป็นความบกพร่องในการทำงานของสมอง จะเป็นความผิดปกติแบบถาวรและมีการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ นอกจากนี้ คุณภาพการอ่านหนังสือแปรผันกับอายุ ความพร้อมของนักเรียน คุณภาพของผู้สอน เวลาที่เรียนหลักสูตร ขนาดของห้องเรียน ครอบครัวยุทธศาสตร์ รายได้และอาชีพพ่อแม่ หรืออาจเกิดจากหลายสาเหตุรวมกันไป

1) ความบกพร่องในการทำงานของระบบประสาท พบบ่อยในนักเรียนที่เป็นลมชัก ร่างกายพิการ คลอดก่อนกำหนด น้ำหนักตัวน้อย มีปัญหาขณะตั้งครรภ์ หรือขณะคลอดได้ขาดโอกาสเป็นระยะเวลานาน คนไข้มักจะถนัดขวาหรือมือซ้าย หรือถนัดทั้งสองข้างก็ตาม แต่เกือบทุกรายจะพบความสับสนในการแยกแยะซ้ายขวา ในภาวะปกติเมื่อนักเรียนรู้หลักการในการอ่านได้แล้ว นักเรียนจะอ่านหนังสือได้โดยการแปลตัวหนังสือออกมาเป็นเสียงและฟังว่าเสียงที่ออกมานั้น มีความหมายตรงกับคำที่เคยพูดหรือไม่ โดยพบความสัมพันธ์กับการล่าช้าในพัฒนาการในด้านการพูดและการสื่อสาร

2) กรรมพันธุ์ พบการถ่ายทอดได้บ่อยในครอบครัว พบว่าประวัติของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในครอบครัวถือเป็นความเสี่ยงสำคัญในการเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในนักเรียน

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553: 36-37) กล่าวว่า สาเหตุของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยทางชีวภาพและปัจจัยสิ่งแวดล้อม สำหรับปัจจัยชีวภาพคือ สาเหตุที่มาจากพันธุกรรม ส่วนปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมอาจเกิดจากสารพิษหรือภาวะที่ผิดปกติในขณะตั้งครรภ์ ระยะระหว่างคลอด และระยะหลังคลอด

1) ปัจจัยทางพันธุกรรม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างมาก ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ และลูก ส่งผลต่อภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ถึงร้อยละ 35-45 (Shapiro & Rich, 1999: 25) ยังพบว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันมีโอกาสเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งสองคนมากกว่าแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบหรือพี่น้องที่ไม่ได้เป็นฝาแฝด DeFries, Gillis & Wadsworth (1993 อ้างถึงใน กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553: 36)

2) ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม การเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมด้วย เช่น พ่อแม่ที่มีปัญหาบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจถ่ายทอดปัญหานี้สู่ลูกผ่านการเลี้ยงดูที่ตนเองคุ้นเคยด้วยก็ได้ ภาวะบางอย่างที่ส่งผลให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญา ก็อาจทำให้เกิดปัญหาทางการเรียนรู้หรือแอลดีและ ปัญหาพฤติกรรมได้เช่นกัน เช่นภาวะสมองอักเสบและเยื่อหุ้มสมองอักเสบหลังคลอดที่อาจมีสาเหตุมาจากหัดหรือไอกรน รวมถึงภาวะสมองขาดออกซิเจนล้วนเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะแอลดี สมาธิสั้น ปัญหาพฤติกรรม ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ภาวะบกพร่องทางการมองเห็น และภาวะบกพร่องทางการได้ยินได้ทั้งสิ้น

ผดุง อารยะวิญญู (2546: 3-4) กล่าวว่า สาเหตุของความบกพร่องอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1) การบาดเจ็บ นักเรียนอาจได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด หรือระหว่างคลอดก็ได้ เช่น การเสียเลือดมากระหว่างคลอด การขาดออกซิเจน ซึ่งทำให้เซลล์สมองกระทบกระเทือน และส่งผลต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้

2) กรรมพันธุ์ ความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากบางครอบครัวที่มีนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าว หากสืบดูให้ดี อาจพบว่า สมาชิกในครอบครัวหรือญาติพี่น้องซึ่งอาจเป็นฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชาย มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในลักษณะคล้ายคลึงกัน

3) สารพิษ ที่พบมากได้แก่สารตะกั่ว เมื่อนักเรียนรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ ที่มีสารเจือปนอยู่ เช่น สีทาบ้านเก่า ๆ ไอเสียจากรถยนต์ ท่อน้ำประปาเก่า ๆ ที่เป็นสนิม ล้วนมีสารตะกั่วปนอยู่ทั้งสิ้น เมื่อสารตะกั่วเข้าสู่ร่างกายนักเรียน สารจะไปทำลายเซลล์สมองบางส่วนทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

4) อุบัติเหตุ บุคคลที่ได้รับการกระทบกระเทือนที่สมองอย่างรุนแรง เมื่อได้รับอุบัติเหตุ ไม่ว่าจะเป็นการล้มหัวฟาดพื้น อุบัติเหตุบนท้องถนน หรือสิ่งอื่นที่มากระทบบนศีรษะอย่างรุนแรง อาจทำให้สมองได้รับบาดเจ็บ ซึ่งจะนำไปสู่ความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

สรุปได้ว่า สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกิดจากหลายสาเหตุความบกพร่องในการทำงานของระบบประสาท กรรมพันธุ์ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ปัจจัยก่อนคลอด ปัจจัยระหว่างคลอด และ อุบัติเหตุ

5. การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกิดจากหลายสาเหตุ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบคัดแยกหรือแบบคัดกรอง

ใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs) เป็นแบบคัดกรองที่สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของ 2 หน่วยงาน คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development-KUS) และสาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (Faculty of Medicine Siriraj Hospital-SI) เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อายุระหว่าง 6-13 ปี 11 เดือน ที่มีภาวะสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder-ADHA) บกพร่องทางการเรียนรู้

(Learning Disorders: LD) ออทิสซึม (Autism and Pervasive Developmental Disorders: PDDs) ส่วนประกอบของแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/ LD/ Autism (PDDs) มีข้อความบ่งบอกพฤติกรรมรวม 130 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 พฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น (KUS-SI Rating Scales 1: ADHD) มีข้อความ 30 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น (ADHD)

ด้านที่ 2 พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (KUS-SI Rating Scales 2: LD-Reading) มีข้อความ 20 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีพฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (LD-Reading Disorder)

ด้านที่ 3 พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (KUS-SI Rating Scales 3: LD-Written Expression) มีข้อความ 20 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีพฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (LD-Disorder of Written Expression)

ด้านที่ 4 พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ (KUS-SI Rating Scales 4: LD-Mathematics) มีข้อความ 20 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีพฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ (LD-Mathematics Disorder)

ด้านที่ 5 พฤติกรรมภาวะออทิสซึม (KUS-SI Rating Scales 5: Autism/PDDs) มีข้อความ 40 ข้อ ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีพฤติกรรมภาวะออทิสซึม (Autism/PDDs)

เมื่อประเมินนักเรียนครบทั้ง 5 ด้านแล้ว จึงนำคะแนนดิบที่ได้มาเทียบจากเกณฑ์เพื่อหาค่าคะแนนที่ แล้วแปลผลคะแนนตามเกณฑ์ข้างล่าง ดังนี้

เกณฑ์การประเมินและแปลผลคะแนนที่ ADHD/LD

กลุ่ม 1 คะแนน ≤ 50

กลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย

กลุ่ม 2 คะแนน 51 – 60

กลุ่มเฝ้าระวังติดตามทำซ้ำ

กลุ่ม 3 คะแนน 61 – 70

กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

กลุ่ม 4 คะแนน ≥ 71

กลุ่มที่ควรส่งแพทย์เพื่อรับการตรวจประเมินอย่างเร่งด่วน

เกณฑ์การประเมินและแปลผลคะแนน คะแนนที่ Autism/PDDs

กลุ่ม 1 คะแนน ≤ 60

กลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย

กลุ่ม 2 คะแนน 61 – 70

กลุ่มเฝ้าระวังติดตามทำซ้ำ

กลุ่ม 3 คะแนน 71 – 80

กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

กลุ่ม 4 คะแนน ≥ 81

กลุ่มที่ควรส่งแพทย์เพื่อรับการตรวจประเมินอย่างเร่งด่วน

นำคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมนักเรียนแต่ละด้านไปแปลเป็นคะแนนที่ (T-Score) โดยเปิดตารางคะแนนที่ แล้วแปลผลคะแนนแต่ละด้านว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มใดตามเกณฑ์ การแปลผลคะแนน บันทึกข้อมูลผลสรุปพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม

เมื่อแปลผลคะแนนแล้วพบว่านักเรียนอยู่ในกลุ่ม 3 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษาจากครู และกลุ่ม 4 เป็นกลุ่มที่ควรส่งแพทย์เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยอย่างเร่งด่วน จึงคัดเลือกรักเรียนทั้งกลุ่ม 3, 4 ไปสู่ขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ครูผู้สอน

การสัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนโดยเฉพาะครูผู้สอนกลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เพื่อต้องการตรวจสอบข้อมูลด้านการเรียนของผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณว่ามีปัญหาด้านใดบ้าง ลักษณะการอ่านถูกต้อง ด้านเขียนคำ จำพยัญชนะ สระตัวสะกดได้หรือไม่ ทักษะการทำงาน ความสนใจตั้งใจเรียน ความเรียบร้อยของชิ้นงานและความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ความสอดคล้องและเป็นไปได้ของชิ้นงานต่อความพยายาม

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจวินิจฉัยโดยแพทย์

นักเรียนที่ผ่านการประเมินในขั้นที่ 1-2 แล้ว ครูจึงส่งต่อเข้ารับการตรวจวินิจฉัยโดยแพทย์จากโรงพยาบาล เพื่อตรวจวัดเขavnปัญญาอีกครั้ง พบว่านักเรียนมีเขavnปัญญา 90 ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปกติและมีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ นักเรียนจึงควรได้รับความช่วยเหลือด้านการอ่าน การเขียนและคิดคำนวณจากครูผู้สอน จึงดำเนินการในขั้น 4 ต่อไป

ขั้นที่ 4 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

ใช้แบบทดสอบวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะของเด็กด้านการเขียน โดยให้เด็กเขียนคำตามคำบอกจากแบบเรียนที่เรียนในชั้นเรียน เพื่อประเมินว่าเด็กเขียนคำในชั้นที่เรียนได้หรือไม่

นำข้อมูลทั้งหมด 4 ชั้น มาประมวลผล พิจารณาข้อมูลการประเมินผลของเด็กที่ได้ว่า สอดคล้องกันหรือไม่ และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยพิจารณาว่า หากไม่ให้ความช่วยเหลือแล้วเด็กจะไม่สามารถเรียนหนังสือได้ทันเพื่อน และไม่มีพัฒนาการทางการเรียนเท่าที่ควรจึงตัดสินใจว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการพิจารณาตัดสินนั้นต้องทำร่วมกันเป็นทีมซึ่งประกอบด้วยครูการศึกษาพิเศษที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ครูผู้สอนเด็กปกติ

ผดุง อารยะวิญญู (2546 อ้างถึงใน พัชร จิวพัฒนกุล 2550: 58-63) กล่าวว่า การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจกระทำได้หลายวิธี จะกล่าวถึงวิธีคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การคัดแยกแบบไม่เป็นทางการและคัดแยกอย่างเป็นทางการ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Identification) เป็นการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยไม่ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ครูอาจใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้สังเกตประมาณ 2-3 คน ครูลงมติร่วมกันว่าจะสังเกตปัญหาอะไรบ้าง ข้อมูลที่ได้สามารถใช้ในการประกอบการตัดสินใจคัดแยกประเภท คือ การบันทึกพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน ว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง ซึ่งสามารถใช้ในการวางแผนพัฒนาจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละคนดังต่อไปนี้

1.1) การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเพื่อการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียนได้โดยการสังเกตพฤติกรรมด้านการเรียนและพฤติกรรมทั่วไป ตามหัวข้อต่อไปนี้

1.1.1) ด้านภาษาไทย

(1) นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งครูได้หรือไม่เพียงใด

(2) เวล่านักเรียนใช้คำพูดในการติดต่อสื่อสาร ครูฟังคำพูดของนักเรียน แล้วครูเข้าใจหรือไม่เพียงใด

(3) ลักษณะการพูดของนักเรียน นักเรียนพูดเป็นคำ เป็นประโยคที่ ชัดถ้อยชัดคำหรือไม่ เพียงใด

(4) นักเรียนอ่านค่าง่าย ๆ ได้หรือไม่

(5) ความสามารถในการอ่านของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้น ต่ำกว่าหรือสูงกว่าเพื่อนในชั้นหรือไม่ เพียงใด

(6) นักเรียนอ่านข้ามบรรทัดหรือไม่

(7) นักเรียนอ่านข้อความหรือไม่

(8) นักเรียนอ่านสลับตัวอักษรหรือไม่

(9) นักเรียนลอกคำศัพท์จากกระดานได้หรือไม่

(10) นักเรียนเขียนตามคำบอกได้หรือไม่

(11) สายมือของนักเรียน อ่านยากหรือไม่เพียงใด การสะกดคำ อ่านเป็น คำที่ถูกต้องได้หรือไม่

(12) นักเรียนเขียนตัวอักษรกลับหลังหรือไม่

(13) นักเรียนเขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาไทยหรือไม่เพียงใด

1.1.2) ด้านคณิตศาสตร์

(1) นักเรียนนับเลขได้หรือไม่

(2) นักเรียนเข้าใจความหมายของจำนวนหรือไม่

(3) นักเรียนนับจำนวนตามครูและนับถอยหลังได้หรือไม่ เพียงใด

(4) นักเรียนบอกขนาดของสิ่งของได้หรือไม่

(5) นักเรียนบอกความแตกต่างของรูปทรงทางเรขาคณิตได้หรือไม่

(6) นักเรียนเข้าใจความหมายของเงินตราหรือไม่

(7) นักเรียนเข้าใจมาตราชั่งตวงวัดหรือไม่

(8) นักเรียนเข้าใจความหมายของกราฟ แผนที่ หรือไม่

(9) นักเรียนทำเลขได้หรือไม่ เพียงใด ในการบวก ลบ คูณ หาร

(10) นักเรียนทำเลขโจทย์ปัญหาได้หรือไม่ เพียงใด

1.1.3) ด้านพฤติกรรม

(1) นักเรียนเสียสมาธิง่ายหรือไม่เพียงใด

(2) นักเรียนมีช่วงความสนใจสั้นหรือไม่เพียงใด

(3) นักเรียนมีใจจดจ่ออยู่กับกิจกรรมได้นานหรือไม่เพียงใด

(4) นักเรียนอยู่นิ่งเฉยได้นานหรือไม่ เพียงใด

(5) นักเรียนเดินหรือวิ่งได้คล่องแคล่วหรือไม่เพียงใด

(6) นักเรียนหยิบจับสิ่งของได้ดีหรือไม่ จับดินสอเขียนหนังสือได้หรือไม่

(7) นักเรียนมีความอดทนต่อการรอคอยได้หรือไม่เพียงใด

(8) นักเรียนจำสิ่งของได้หรือไม่ เช่น เกมการจำสิ่งของ

- (9) นักเรียนแสดงความสับสนระหว่างซ้าย – ขวา หรือไม่เพียงใด
- (10) นักเรียนทำงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ เพียงใด
- (11) การบันทึกพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียน

ครูผู้สอนจะเข้าใจปัญหาในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากครูผู้สอนเป็นคนที่มีความทักษะในการสังเกตว่านักเรียนในชั้นเรียนของตน มีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง นักเรียนทำตามคำสั่งของครูได้หรือไม่ หากทำได้มากน้อยเพียงใด หากทำไม่ได้นักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร เป็นต้น ผู้ที่ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมในการเรียน อาจเป็นครูประจำชั้น ครูประจำวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนในการเรียน ควรรวบรวมมาจากครู 2-3 คน เพื่อให้เห็นปัญหาชัดเจน

โรงเรียนอาจกำหนดแบบฟอร์มขึ้น เพื่อใช้ในการบันทึกปัญหาในการเรียนของนักเรียน ตัวอย่างต่อไปนี้ เป็นฟอร์มหนึ่งในการใช้บันทึกพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนในการเรียน แบบฟอร์มนี้มีรายละเอียดให้ครูผู้สอนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่ในห้องเรียน ครูพยายามแก้ปัญหาอย่างไร ได้ผลหรือไม่เพียงใด ปัญหาเกิดขึ้นในสถานการณ์เช่นใด ครูใช้วิธีการวัดผลประเมินผลในลักษณะใด ได้ผลหรือไม่ เป็นต้น

2) การคัดแยกอย่างเป็นทางการ (Formal Identification) เป็นการคัดแยกนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งส่วนมากเป็นแบบทดสอบหรือแบบคัดแยกที่เชื่อถือได้มีคุณภาพดี ในต่างประเทศแบบทดสอบที่เป็นที่นิยมใช้ในการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

- 2.1) Illinois Test of Psycholinguistic Abilities (ITPA)
- 2.2) Detroit Tests of Learning Aptitude
- 2.3) Woodcock - Johnson Psycho - Educational Battery
- 2.4) Southern California Sensory Integration Tests
- 2.5) Bender - Gestalt - Visual Perception - Visual Motor
- 2.6) Frostig Developmental Test
- 2.7) Peabody Individual Achievement Test - Revised
- 2.8) Kaufman Assessment Battery for children
- 2.9) WISC - III
- 2.10) Stanford - Binet

ศาสตราจารย์ ดร.ศิริราชพยาบาล เครื่องมือคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการคัดแยกนักเรียนที่กล่าวถึงต่อไปนี้ มี 3 ชุด ได้แก่ แบบคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ศรียา นิยมธรรม และสำรวจปัญหาในการเรียนซึ่งพัฒนาโดย ดร.ผดุง อารยะวิญญู แห่งภาคการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิถฒ และแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Seals : ADHD/ LD/ Autism (PDDs) ที่สร้างขึ้นโดยความร่วมมือของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับคณะแพทย์

สรุปได้ว่าการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นเป็นการประเมินและระบุนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อให้บริการช่วยเหลือที่เหมาะสมซึ่งในการคัดแยกนั้นสามารถทำได้ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการทั้งนี้เพื่อช่วยให้ข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องและเป็นจริง

มากที่สุด สำหรับกระบวนการคัดแยกนั้นควรเกิดจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายในการประเมิน
ด้วยและร่วมกันตัดสินใจเป็นทีม

6. การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องหลายท่านได้ ให้คำจำกัดความการจัดการเรียนการสอนสำหรับ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 19) ได้ให้แนวทาง
ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ไม่สอนนักเรียนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียวควรให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ
ด้าน
- 2) ใช้คำสั่งที่สั้นชัดเจนเข้าใจง่าย และในหนึ่งคำสั่งไม่ควรให้ทำกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรม
 - 2.1) ระดับประถมศึกษาไม่ควรเกิน 3 กิจกรรมในหนึ่งคำสั่ง
 - 2.2) ระดับมัธยมศึกษาไม่ควรเกิน 5 กิจกรรมในหนึ่งคำสั่ง
- 3) ใช้คำสั่งที่ซ้ำๆกัน แต่ควรเปลี่ยนคำหรือสำนวนทุกครั้งแต่มีความหมายเหมือนกัน แล้ว
ให้นักเรียนทบทวนคำสั่งของครูก่อนลงมือปฏิบัติเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจตรงตามที่ครู
สั่งหรือไม่
- 4) การบ้านที่นักเรียนนำมาส่งครูไม่จำเป็นต้องเขียนแต่อาจจะพิมพ์ก็ได้ บันทึกเสียงก็ได้
ไม่ควรให้การบ้านนักเรียนมากเกินไป
- 5) ให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนตอบถูกหรือตอบไม่ถูกเมื่อพิจารณาดูแล้วว่านักเรียนได้ใช้
ความพยายามแล้ว
- 6) งานที่มอบหมายให้นักเรียนทำต้องกำหนดเวลาให้พอเหมาะไม่ควรมากเกินไป
- 7) ครูทำใจให้รับสภาพว่านักเรียนไม่สามารถทำทุกๆ สิ่งได้ ตามที่ครูต้องการ
- 8) ครูกับนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนไว้
หากนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งควรรายงานให้ผู้ปกครองทราบ
- 9) ถ้าให้นักเรียนทำงานที่ต้องใช้เวลานานควรให้นักเรียนรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ
- 10) เปิดโอกาสให้นักเรียนปกติได้ช่วยเหลือเป็นที่เลี้ยงแก่นักเรียนนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการเรียน

สมาคม แอลดี แห่งประเทศไทย (2552: 62) กล่าวถึงหลักการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ไว้มีดังนี้

1) สอนให้สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้มีส่วนมากมีลีลาการเรียนรู้ไม่เหมือนนักเรียนกลุ่มอื่นนักเรียนกลุ่มนี้เรียนรู้ได้ดี
จากการสัมผัสการใช้มือกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นประเภทลงมือ (Hand-on) ทำ เช่น ตัดปะ ฉีก ปั้น
ติดภาพ ระบายสี ฯลฯ

2) สอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ (Gardner's Multiple
Intelligences) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากชอบศิลปะบางคนชอบดนตรี บางคน
ชอบกีฬา จึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถพิเศษของผู้เรียน

3) สอนให้สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain's Functions) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากเป็นเด็กสมองซีกขวา หมายถึง สมองซีกขวาทำงานได้ดีกว่าซีกซ้าย จึงให้นักเรียนเรียนรู้ให้มากผ่านการทำงานของสมองซีกขวา และขณะเดียวกันก็ฝึกทักษะของสมองซีกซ้าย

4) สอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากชอบคอมพิวเตอร์จะเห็นได้จากนักเรียนชอบเล่นเกมเป็นชีวิตจิตใจ จึงควรนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสอนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5) ส่งเสริมการพูดเชิงบวก (Positive Response) ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียน เพราะนักเรียนถูกตำหนิมามากแล้ว การตำหนิทำให้นักเรียนไม่อยากอ่านหนังสือ เบื่อการอ่าน เบื่อการเขียน เบื่อครู เบื่อโรงเรียน หนีเรียน และออกกลางคัน (Drop-Out) ในที่สุด ครูควรฝึกทักษะในการพูดเชิงบวก และนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มนี้

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2556: 33) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีดังนี้

- 1) จัดแผนการสอนเฉพาะบุคคลให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
- 2) จัดกลุ่มเพื่อการสอนโดยจัดให้นักเรียนมีแผนการสอนเฉพาะบุคคลใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกันและขณะเดียวกันจะจัดให้นักเรียนมีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ
- 3) พัฒนาการด้านกล้ำมเนื้อการประสานงานระหว่างกล้ำมเนื้อกับการรับรู้ รวมทั้งทักษะของการรับรู้
- 4) พัฒนาการด้านภาษาความคิดรวบยอดทักษะทางสังคม
- 5) การสอนซ่อมเสริมในเรื่องการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การรับรู้ภาษาไทย วิชาหลักและพื้นฐานอาชีพ
- 6) การจัดกิจกรรมการพูดให้นักเรียนพูดและสื่อสารกับผู้อื่น
- 7) ให้นักเรียนมีความสนใจและเอาใจใส่บทเรียนหรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่
- 8) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และให้แรงเสริมทันทีที่นักเรียนสื่อสารด้วยการพูด
- 9) จัดให้มีการอภิปรายปัญหาต่างๆ ในชั้นเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาพูด

ภายใต้ การควบคุมของครู

- 10) ใช้รูปภาพประกอบการอธิบายและหลีกเลี่ยงการใช้ตัวเลขในการอธิบายจำนวน
- 11) ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำต่างๆ คำที่มีความหมายเดียวกัน
- 12) จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อทำงาน และให้นักเรียนฝึกหัดเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองโดยจัดลำดับตามความสามารถและความชอบ

การคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เข้าเรียนร่วมต้องพิจารณาลักษณะความบกพร่อง ที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- 1) การเรียนนักเรียนจะต้องมีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และการแยกความแตกต่างของขนาด รูปทรง การนับการใช้เครื่องหมายการคำนวณที่ต่างไปจากนักเรียนปกติทั่วไป
- 2) ภาษานักเรียนจะต้องมีปัญหาไม่รุนแรง ด้านการพูดการใช้ภาษา การอ่าน การจำคำ การลำดับเรื่องความสนใจ

3) การรับรู้ นักเรียนจะต้องใช้ประสาทการรับรู้ได้ใกล้เคียงกับนักเรียนปกติทั่วไป ได้แก่ การรับรู้ทางสายตา การจำ การจำแนกสิ่งที่เห็น

4) การเคลื่อนไหว นักเรียนจะต้องมีการเคลื่อนไหว ซึ่งจะต้องไม่ผิดปกติมากนักในด้านความเร็ว หรือความช้ารวมทั้งการควบคุมกล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่

5) อารมณ์และสังคมจะต้องมีความอดทนลดความวิตกกังวลมีอาการถดถอยและรู้สึกไม่ดีต่อตนเองน้อยลดความก้าวร้าวลงได้ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี เพิ่มอัตราการทำงานได้เร็วขึ้นหรือใกล้เคียงกับนักเรียนปกติในชั้นเดียวกัน

6) ความสนใจและการจำต้องมีช่วงความสนใจที่ยาวขึ้นมีสมาธินานพอที่จะเรียนบทเรียนได้ จำสิ่งที่ได้ยินและสิ่งที่มองเห็นได้ใกล้เคียงกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนเดียวกัน ทำตามคำสั่งได้ นักเรียนทุกคนควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคลถ้าคนใดมีความพร้อมดังกล่าวมาแล้วควรจัดให้เรียนในชั้นเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเต็มเวลาแล้วนำมาสอนเสริมทางวิชาการ ตามความจำเป็นของนักเรียนแต่ละบุคคล

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่าการสอนนักเรียนต้องไม่สอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ควรมีภาพประกอบในการสอน เพื่อให้ นักเรียนสามารถรับรู้ทางสายตา การจำ และการจำแนกสิ่งที่เห็น ตามความจำเป็นของนักเรียนแต่ละบุคคล

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

มีผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาค้นคว้าหลังสอนการเขียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม มีพัฒนาการด้านการเขียนสูงขึ้น

บุณณภา เพ็งพันธ์ (2552: 67) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านคำโดยการใช้นิ้วเป็นตัวกำหนดหน่วยเสียงในมาตราตัวสะกด พบว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านคำ โดยการใช้สีเป็นตัวกำหนดหน่วยเสียงในในมาตราตัวสะกดสูงขึ้นกว่าก่อนสอน

พิศเรณู รัตนวิจารณ์ (2550: 54) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านแจกลูกคำ ในมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน พบว่านักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังได้รับการสอนอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกดไทยโดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

จรีลักษณ์ จิรวินบูลย์ (2544: 70) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ออกเสียงของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียนโดยศึกษากับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ออกเสียงหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 68) ได้ทำการศึกษา เรื่องการสร้างเครื่องมือในการคัดแยกนักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อายุระหว่าง 6-12 ปี เป็นเครื่องมือมาตรฐาน พร้อมทั้งหาเกณฑ์ (Norms) สำหรับนักเรียนทั่วประเทศเพื่อให้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและตัดสินใจในการคัดแยกนักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าสำรวจปัญหาในการเรียน ของนักเรียน 5 ด้านใหญ่

รัตนา แพงจันทร์ (2541: 65) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถทาง การเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติจากการสอน เขียนแบบบูรณาการกับเกมโดยศึกษากับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีระดับสติปัญญา ปกติและไม่มีความพิการ ชำซ้อณกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 คน ผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกมมีความสามารถเขียนคำก่อนและหลัง การทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าก่อนทดลองและอยู่ในระดับดี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่า นักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนหลายวิธีที่น่าสนใจควรศึกษาว่า วิธีการสอนใดที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ครูจะต้องคำนึงถึง ความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดย การประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตั้งแต่ความหมาย ลักษณะ สาเหตุ วิธีการสอน และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยมีเนื้อหาสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความหมายของภาวะการณ้เขียนบกพร่อง (Dysgraphia)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้าน การเขียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2545: 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความบกพร่องในกระบวนการ เขียนเพื่อสื่อความหมายและความคิดของตนเอง ไม่รวมถึงข้อจำกัดของผู้เรียนในด้านสติปัญญา

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543: 28-29) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความบกพร่องทาง ด้านการเขียน เป็นสาเหตุทำให้เด็กมีความยากลำบากในการเขียนตัวอักษร หรือเขียนบนพื้นที่ กำหนดให้ คนที่มีความบกพร่องทางการเขียนต้องใช้เวลาและต้องใช้ความพยายามมากกว่า คนอื่นในการที่จะเขียนให้ประณีต แม้ว่าจะใช้ความพยายามมากเพียงใดลายมือก็อ่านแทบจะไม่ออก และเด็กที่มีความบกพร่องทางการเขียนอาจจะเป็เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านภาษา ด้าน การแสดงออก ทำให้ไม่สามารถแต่งหรือเติมประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาได้

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2543: 61-62) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง เป็นกลุ่มที่ขาดทักษะในการเขียนหนังสือ คือ เขียนหนังสือผิด ๆ ถูก ๆ หรือเขียนหนังสือแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง แสดงความคิดผ่านตัวอักษรไม่ได้ แต่รู้ว่าอยากเขียนอะไร มักพบร่วมกับปัญหาในการอ่านหนังสือ

ผดุง อารยะวิญญู (2542:26) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การที่เด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เช่น จับดินสอไม่ได้ บอกคำศัพท์หรือตัวอักษร หรือตัวเลข หรือรูปทรงทางเลขาคณิตจากกระดานลงสมุดของตนไม่ได้ หรือทำได้แต่ลายมืออ่านยาก

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน หมายถึง เด็กที่มีความยากลำบากในการเขียนหนังสือ เช่น จับดินสอไม่ได้ มีปัญหาในการควบคุมกล้ามเนื้อในการเขียน ทั้งการเขียนโดยการลอก และการเขียนตามคำบอก

2. ลักษณะความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของลักษณะความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23) ได้แบ่งลักษณะความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนพอสรุปได้ 3 ลักษณะคือ

1) ความบกพร่องด้านลายมือ (Handwriting) มีลักษณะลายมืออ่านยาก ลายเส้นที่เขียนไม่ดี อาจเขียนหนักหรือเบาจนเกินไป เขียนไม่เป็นตัวอักษร เขียนวน ๆ ไปมา หรือเขียนหนังสือตัวโต เขียนตัวหนังสือหรือตัวเลขกลับด้านคล้ายมองกระจกเงา หรือเขียนตัวอักษรกลับด้าน หรือกลับทิศทาง เช่น ก-ถ พ-ผ 6-9 p-q เขียนตัวหนังสือติดกัน ไม่เว้นช่องไฟ หรือเว้นช่องว่างระหว่างตัวอักษรไม่เท่ากันและไม่สม่ำเสมอ ตัวหนังสือเอียงโย้ไปโย้มา หรือแข็งทื่อเกินไป ตัวหนังสือมีขนาดและรูปร่างไม่เท่ากัน โดยมีขนาดใหญ่เกินไปหรือเล็กเกินไปไม่ถึงที่ เขียนไม่ตรงบรรทัดหรือไม่อยู่ในแนวเดียวกัน หรือเขียนเกินบรรทัด เขียนไม่เต็มบรรทัด เว้นวรรคตอนหรือช่องไฟไม่ถูกต้อง เขียนย่ำหัวตัวอักษร ในวิชาภาษาอังกฤษจะใช้ตัวเขียนใหญ่และตัวเขียนเล็กไม่เหมาะสม และมีปัญหาในการลอกข้อความจากหนังสือหรือจากกระดานดำ

2) ความบกพร่องทางด้านสะกดคำ (Spelling) เขียนผิดหลักภาษา (เรียงคำไม่ถูกหลักไวยากรณ์) ลำดับอักษรผิดในคำต่าง ๆ เขียนประโยคง่าย ๆ ไม่ได้ เขียนตัวอักษรหรือวรรณยุกต์ตกหล่น ไม่ตรงตำแหน่ง เขียนอักษรในคำสลับที่กัน เรียงลำดับอักษรผิด เขียนสะกดคำแล้วอ่านไม่ออก สะกดผิดในคำพ้องเสียงคำสะกดแม่เดียวกันกับตัวการ์นต์ เช่น บอริสตุ (บิริสุทธิ) ต่วย (ตรวจ) แพต (แพทย์) และเขียนตามตัวสะกดที่ออกเสียง เช่น มิตรภาพ เขียนเป็น มิตตะพาบ

3) ความบกพร่องด้านการเขียนเรียงความ (Composition) เมื่อสั่งให้เขียนเรียงความเขียนได้เพียง 2-3 ประโยคสั้น ๆ เท่านั้น เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ เขียนบรรยายภาพเล่าเรื่อง แสดงความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการไม่ได้ จากความบกพร่องดังกล่าวทำให้เด็กมีพฤติกรรมการเขียนคือ เขียนช้า ใช้เวลาเขียนแต่ละคำนานมาก เขียนผิด เขียนลบบ่อย เขียนทับคำเดิมหลายครั้ง หรือบางรายจะจับดินสอหรือปากกาแน่นมาก

สถาบันราชานุกูล (2558) ลำดับความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำดังนี้

- 1) เขียนพยัญชนะทั้ง 44 ตัวได้ไม่ครบ เขียนตัวยากไม่ได้ เช่น ร ฎ ฏ ฌ ญ เขียนกลับด้าน สับสนระหว่างการม้วนหัวเข้า-ออก เช่น พ-ผ ค-ต ถ-ภ และตัวที่หัวหยักเช่น ต ฆ ฎ ฏ
 - 2) เขียนสระทั้ง 32 ตัว ได้ไม่ครบ เขียนได้เฉพาะสระง่าย ๆ เสียงเดียว เช่น อา อี อุ แต่เขียนสระเสียงผสมไม่ได้ เช่น อัว เอื้อ เอีย
 - 3) สะกดคำผิด มักเขียนได้เฉพาะพยัญชนะต้น แต่เลือกใช้สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ ไม่ถูกต้อง ทำให้เขียนแล้วอ่านไม่ออก เช่น สงสาร เขียนเป็น สายสา กระดาษ เขียนเป็น กะบาด
 - 4) มีปัญหาในการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา การใช้การันต์คำยากหรือคำที่มีหลายพยางค์ เด็กจะเขียนตามเสียงที่ได้ยิน เช่น พิสุจน์ – พิสุต ธรรมชาติ – ทำมะชา ประวัติศาสตร์ – ประวัติศาสด
 - 5) เรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ ตัวการันต์ ผิดตำแหน่งของคำ เช่น เจ็บป่วย – เจ็บป่วย สัตว์ป่า – ตยว์ป่า
 - 6) สับสนในการเขียนและสะกดคำที่พ้องเสียง เช่น ณ น เสียง นอ ศ ษ เสียง สอ
 - 7) มีความบกพร่องในการใช้คำศัพท์ การแต่งประโยค การเว้นวรรค การใช้ไวยากรณ์และการเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียน โดยมักเลือกใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ใช้คำซ้ำทำให้ผู้อ่านสับสนในสิ่งที่เด็กเขียน ไม่เข้าใจ
 - 8) หลีกเลี่ยงการเขียนหนังสือและการจดงาน หรือจดงานช้าเพราะต้องดูตามแบบทีละตัวลายมือหยาบ การเขียนไม่เป็นระเบียบ ตัวอักษรขนาดไม่เท่ากัน เขียนไม่ตรงบรรทัด จัดวางตำแหน่งไม่เหมาะสม
- สรุปได้ว่า ลักษณะเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเขียน มักมีความบกพร่องทางด้านการเรียบเรียงตัวอักษรหรือเด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้ เช่น เรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ ตัวการันต์ และเขียนผิดตำแหน่ง เช่นคำว่า เจ็บป่วย-เจ็บป่วย สัตว์ป่า-ตยว์ป่า เป็นต้น

3. สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 26) สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีสาเหตุมาจากสมอง (Neurological cause) การเขียนต้องอาศัยการทำงานของสมองที่ทำงานค่อนข้างซับซ้อนสมองที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคือ สมองส่วนพารีทัล (Parietal Lobe) แต่ถ้าสมองส่วนนี้มีความบกพร่อง เช่น มีรอยโรค (Lesion) หรือสมองขาดเลือดไปเลี้ยง (Stroke) ซึ่งพบว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญของความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะทำให้เด็กมีความบกพร่องด้านเนื้อหา (Content) เมื่อเด็กทำงาน จะไม่สามารถวางแผนคิดในการเขียนได้ หรือไม่สามารถบรรลุกระบวนการเขียนได้ เช่น รูปแบบการเขียน ความบกพร่องนี้เป็นที่รู้จักกันว่า “ดิสกราเฟีย” โดยจะเป็นความผิดปกติหลาย ๆ ด้าน และปัญหาที่สำคัญของดิสกราเฟียคือ การใช้มือในการเขียนหนังสือหรือตัวเลขความผิดปกตินี้จะยังคงอยู่จนถึงระดับมัธยมศึกษาในดิสกราเฟียปัญหาหลายมือจะมีมากกว่าปัญหาอย่างอื่น ทำให้เป็น

จุดเริ่มต้นที่นำไปสู่ปัญหาการเรียน โดยลายมือมักจะมีลักษณะตัวอักษร ไม่เท่ากัน เด็กจะลอกงานซ้ำ การเขียน เขียนไม่ชัดเจน (Poor Legibility) ลักษณะสำคัญเหล่านี้เรียกว่า “ดิสกราเฟีย” โดยมักจะพบว่าเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเขียน ไม่ได้เป็นเด็กเกียจคร้าน ไม่รอบคอบ ไม่มีความพยายาม หรือไม่มีความสะเพร่าในการเขียน

4. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (ดิสกราเฟีย)

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนไว้ดังนี้

1) ปัญหาการจัดเรียงลำดับ (Sequencing Problems) เด็กบางคนที่มีความบกพร่องสมองจะมีความยากลำบากในการจัดเรียงข้อมูล หรือการให้เหตุผล นักเรียนที่มีปัญหานี้จะมีปัญหาในการเรียงอักษรในการเขียน (Sequence of Letters) ตัวเลข (Number) และคำศัพท์ (Word) ขณะเขียนมักจะเขียนซ้ำ และมุ่งเน้นไปที่กลไกในการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) และคำสั่งที่เป็นคำ (Word Order) ผลทำให้เด็กเหล่านี้จะติดขัดในการเขียนกับมีปัญหาในรายละเอียดของการเขียน โดยจะสูญเสียความคิด และความพยายามในการแสดงออกโดยการเขียน

2) ปัญหาสมาธิสั้น (Attention-Deficit Hyperactive Disorder: ADHD) นักเรียนที่มีปัญหาสมาธิสั้นมักจะมีปัญหาในการเขียนและโดยเฉพาะมีปัญหาด้านลายมือ จะมีการประมวลข้อมูลเร็วและขาดทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กที่จำเป็นในการเขียนทำให้ลายมืออ่านยาก

3) ปัญหาด้านการประมวลข้อมูลด้านการฟัง (Auditory Processing Disorder) นักเรียนที่มีปัญหาด้านภาษา เกิดจากประมวลข้อมูลด้านการฟังมีความบกพร่อง มักจะทำให้มีปัญหาในการเขียน และมีการแสดงออกด้านภาษาที่มีความบกพร่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความอ่อนแอในการเขียน เพราะรูปแบบการแสดงออกทางภาษาบกพร่อง

4) ปัญหาด้านการประมวลข้อมูลทางการมองเห็น (Visual Processing Disorder) นักเรียนส่วนมากที่มีปัญหาดิสกราเฟีย จะไม่มีปัญหาด้านการประมวลในการมองเห็นอย่างไรก็ตาม มีนักเรียนจำนวนน้อยที่มีปัญหาด้านความเร็วในการเขียนและลายมืออ่านยาก เพราะเด็กไม่สามารถที่จะประมวลข้อมูลได้ครบกระบวนการโดยการเขียนลงบนกระดาษ

5. วิธีการสอนและช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีการสอนและช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538: 83-86) กล่าวว่า ปัญหาทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างทั้งพฤติกรรม การเรียนวิชาการและพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

1) สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่าเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองดูวัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น

2) พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของเด็ก เช่น ถ้าพบว่าเด็กมีปัญหาการเขียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมาก แต่อาจให้เด็กตอบปากเปล่าหรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน

3) พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็ก หลังจากที่เด็กประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว

4) กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนให้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดใหม่ ครูต้องนำความคิดรวบยอดใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กเคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอดให้ชัดเจน เพราะเด็กจะไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้เอง

5) ช่วยให้เด็กตระหนักถึงเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรได้บ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร็จ และเด็กจะทำอะไรได้ในวันนี้บ้าง

6) ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่เด็ก สามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในลำดับแรก ๆ ตามความสามารถของเขา จากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลาพร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลา จึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยให้กระบวนการเรียนการสอนแบบเดียวกัน

7) ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ ถ้าเด็กทำผิดพลาดให้ทราบทันที อธิบายใหม่ และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีทางบวก ถ้าเด็กทำได้สำเร็จต้องรีบให้คำชมเชยและบอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชม โดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ครูพอใจ

8) ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราวรอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้วแต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้

9) อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้

10) เนื้อหา บทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้นควรเริ่มสอนเนื้อหาหรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับขั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ

11) จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกงานที่ทำได้และให้เด็กทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น ปากกาสีแดง เลือกลมที่นั่งทำงาน ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภท เครื่องเล่นเทปหรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12) ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13) ใช้เกมและกิจกรรมให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็นและได้ยินได้ฟัง เพราะทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้เร็ว

14) สอนซ้ำและทบทวนบ่อย ๆ เพราะตามปกติเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ต้องการประสบการณ์ทวนซ้ำบ่อย ๆ มากกว่าเด็กปกติ

ผดุง อารยะวิญญู (2546: 74, 80-81) และศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ ได้เสนอแนะวิธีการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามลักษณะความบกพร่องคือ ด้านการเขียนตัวอักษร ด้านการเขียนสะกดคำ และด้านการเขียนเรียงความ พอสรุปได้ดังนี้

1) การช่วยเหลือในการสอนเขียนตัวอักษร

2.1) การเตรียมความพร้อม เด็กจะสามารถเขียนหนังสือได้ จะต้องมิตักษะจำเป็นเบื้องต้น เช่น ทักษะการจำโดยใช้สายตา ทักษะกล้ามเนื้อมือ การทำงานประสานกันของสายตากับ

กล้ามเนื้อมือ การจำแนกสิ่งต่าง ๆ ที่มองเห็นด้วยสายตา โดยมีแนวการจัดกิจกรรมคือ การฝึกทักษะในการจำสิ่งของ (จำจากการใช้สายตา) การฝึกการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา การฝึกทักษะในการจำแนกทางสายตา เช่น การแยกภาพพื้น การหาส่วนที่หายไปของภาพ เป็นต้น และการฝึกความพร้อมของกล้ามเนื้อ เช่น การปั้นดินน้ำมัน การทำงานศิลปะ เป็นต้น

2.2) การสอนเขียนตัวอักษร อาจมีเทคนิค คือ เทคนิคอักษรจาง (Fading Letter) หรือสระจาง/ตัวเลขจาง (Fading Vowel/Fading Number) เทคนิครหัสสี (Color Coded Writing) เป็นการใช้สีเพื่อฝึกลากเส้นหรือฝึกเขียนตัวอักษรหรือเพื่อเน้นคำบางคำ เช่น คำการันต์ คำประวิสรรชนีย์ เป็นต้น เทคนิคลดความเข้มของเส้น โดยเขียนตัวอักษรด้วยลายเส้นที่เข้ม และลดความเข้มลงเป็นเส้นประและให้เด็กเขียนเองในที่สุด และในรายที่มีปัญหาเรื่องลายมือ อาจแก้ไขโดยทำช่องตารางที่มีขนาดใหญ่ประมาณ 1x1 นิ้ว ให้เด็กฝึกเขียนพยัญชนะ เมื่อเด็กเขียนได้ดีขึ้น ให้ลดขนาดตารางลง

2) การสอนสะกดคำหรือการเขียนคำ

จากการสอนวิธีนี้ได้จะต้องฝึกทักษะที่จำเป็นก่อน เช่น การจำจากสายตา การจำจากการฟัง การจำแนกเสียง และการใช้กล้ามเนื้อ ในการสอนการสะกดคำนั้นอาจปฏิบัติได้ดังนี้

2.1) การตั้งกฎพื้นฐานในการจำ (Rule-Based Instruction) ตั้งกฎเกณฑ์ให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เพื่อให้สะดวกแก่การจดจำ ควรคำนึงถึงหลักภาษาเป็นสำคัญ และจะช่วยให้เด็กสะกดคำได้ง่ายขึ้น เช่น ในเรื่องประวิสรรชนีย์ บางคำประวิสรรชนีย์ บางคำไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น มะม่วง มะพร้าว มะเขือ ต้องประวิสรรชนีย์ ส่วนคำว่า มโนธรรม มหันตภัย หรือมโหฬาร ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ต้องประวิสรรชนีย์จะต้องแปลงเสียงกึ่งพยัญชนะ

2.2) ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน (Multi Sensory Approach) ในเด็กที่มีปัญหาการเขียนค่อนข้างมาก จำเป็นต้องฝึกฝนการรู้จักคำโดยผ่านระบบประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทาง ได้แก่ การเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสัมผัสด้วยนิ้วมือ โดยการลากเส้นตามตัวอักษรหรือรอยปะ (Visual Auditory Kinesthetic and Tactile Approach-VAKT)

2.3) การสะกดตามผู้สอน (Imitation Method) อาจทำได้ดังนี้

2.3.1) ผู้สอนสะกดคำให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนพูดตามผู้สอน หลังจากผู้สอนพูดจนจบคำ เป็นการทดสอบการฟังและการพูด

2.3.2) ผู้สอนสะกดคำให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นคำนั้นลงในสมุด เป็นการทดสอบการฟังและกล้ามเนื้อเล็ก

2.3.3) ผู้สอนยกบัตรคำให้นักเรียนดู ผู้สอนเก็บบัตรคำแล้วให้นักเรียนสะกดคำนั้นปากเปล่า เพื่อทดสอบสายตาและการพูด

2.3.4) ผู้สอนยกบัตรคำให้นักเรียนดู ผู้สอนเก็บบัตรคำ แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นคำลงในสมุด เป็นการทดสอบสายตาและกล้ามเนื้อเล็ก

2.3.5) การสะกดคำซ้ำ ๆ เพื่อให้เด็กจำคำนั้นได้ จนกระทั่งเด็กสามารถสะกดคำนั้นได้เอง

2.4) การกำหนดคำ (Word Lists)

ผู้สอนเขียนคำยากลงบนกระดานให้เด็กลอกคำเหล่านั้นลงในสมุด ผู้สอนให้เด็กฝึกสะกดคำเหล่านั้นปากเปล่า และเขียนสะกดคำด้วยตนเอง ผู้สอนทดสอบเด็กทุกวันเมื่อเด็กสะกดคำได้

ได้ถูกต้อง ผู้สอนให้รางวัลและลบคำนั้นออก ให้เด็กฝึกสะกดคำที่เหลือต่อไป ผู้สอนทดสอบทุกวัน ผู้สอนอาจเพิ่มคำใหม่ให้เด็กอีก รายการคำสำหรับเด็กแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน จำนวนคำที่ผู้สอนมอบหมายให้เด็กฝึกมีจำนวนระหว่าง 3-8 คำต่อครั้ง หากจำนวนคำมีมากเกินไปมักไม่ได้ผลมีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนการสอนสะกดคำด้วยวิธีนี้

2.5) เทคนิคใช้วิธีดู-ปิด-เขียนจากความจำ-ตรวจสอบ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

2.6) วิธีทำแบบฝึกต่าง ๆ เช่นแบบฝึกการเติมคำหรือข้อความในประโยค วิธีเรียงคำ เป็นประโยค หรือวิธีเรียงลำดับประโยคก่อนหลัง

2.7) การใช้บัตรคำต่าง ๆ ฝึกโดยให้เด็กอ่านพยัญชนะหรือคำที่คู่กับภาพ เพื่อให้เด็กจำ คำที่สอดคล้องกับเสียงและภาพ จากนั้นให้เด็กเขียนพยัญชนะหรือคำนั้น ๆ

2.8) เทคนิคการทำซ้ำ ทำโดยให้เด็กดูบัตรคำแล้วออกเสียงซ้ำ ๆ โดยไม่ลากเส้น จนกว่าจะ “จำคำ” ได้ แล้วให้เด็กเขียนพยัญชนะจากความจำ

2.9) การวิเคราะห์ตัวอักษร ทำโดยชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างพยัญชนะหรือคำ เช่น ถ-ท รูปร่างคล้าย ก “ถ” มีหัวพยัญชนะเข้าข้างใน “ท” มีหัวพยัญชนะออกนอก

2.10) ฝึกการฟังเพื่อให้เด็กสามารถแยกเสียงคำพ้องหรือคำที่มีเสียงคล้ายกันก่อน การเขียน เพราะถ้าเด็กสามารถแยกเสียงถูกต้องแล้วจะทำให้เขียนคำหรือพยัญชนะนั้นถูกต้องด้วย

2.11) ฝึกการประสมคำตามที่คุณสอนออกเสียง ทำเมื่อเด็กรู้จักพยัญชนะและสระมากขึ้นให้เด็กเลือกพยัญชนะและสระมาประสมคำตามที่คุณสอนออกเสียง

2.12) ฝึกเติมคำหรือข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ ให้เด็กเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้อง

2.13) การเฝ้าตรวจสอบการเขียนของเด็ก (Monitoring) อาจทำได้โดยการเตือนเด็ก ล้วงหน้า ให้ระวังการสะกดผิด

2.14) เทคนิคการเดาคำ ทำโดยช่วยให้เด็กรู้จักเดาคำจากเนื้อเรื่องหรือบริบท เช่น เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ “ธ”

2.15) การใช้โครงกลอน ร้อยแก้ว ร้อยกรอง หรือเพลง เพื่อให้เด็กจำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ คำยาก หรือคำควบกล้ำและสระบางตัว เช่น ทธ อ่านเป็น “ช” การใช้สระ “ไ” คำที่ใช้ “บรร” เป็นต้น

2.16) การใช้เทคนิคการจำคำจากความหมายของคำ ในคำพ้องเสียงต่าง ๆ เช่น กำเนิด-กำเนิด, สมุทร-สมุทร, บาท-บาท-บาตร, โจทย์-โจทก์, ประธาน-ประธาน

2.17) การใช้เทคนิคการจำในรูปประโยค ในคำที่มีหลายความหมาย

2.18) การใช้เทคนิคการจำโดยเชื่อมโยงจากประโยคหรือคำ เช่น การจำการเขียน ตัวการ์ตูนต่าง ๆ ยกตัวอย่าง เช่น รถยนต์หรือหุ่นยนต์ มีรูปร่างเหมือนเต่า ต้องใช้ ต เต่า การ์ตูน คำว่า พระสงฆ์ ใช้ ฆ ระฆังการ์ตูน เพราะพระต้องเคาะระฆัง เป็นต้น

สรุปได้ว่า วิธีการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน สามารถหาแนวทาง ที่หลากหลายรวมกัน เพื่อช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ให้มีการพัฒนาทางการเขียน ช่วยสร้างความมั่นใจ ในการเขียน ลดปัญหาในห้องเรียน ให้สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้อย่างมีความสุข

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

มีนักวิชาการได้กล่าวถึง วิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนไว้ดังนี้

กัลยาณี พิพัฒน์วรสกุล (2559: 104) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับนิทาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีสระประสมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับนิทาน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นราวิชญ์ ติระพัฒน์ (2557:78) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนพยัญชนะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีเฟอร์นาลด์ร่วมกับการใช้เกมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนพยัญชนะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังได้รับการสอนโดยวิธีเฟอร์นาลด์ร่วมกับการใช้เกมการศึกษา สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จินตนา ชอบแต่ง (2556: 64) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ก่อนการทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพ็ญภารณ์ เครือซอน (2550: 63) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หรรษา บุญนายีน (2546: 68) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกสะกดคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้จากการฝึกฝนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและนวัตกรรมที่ช่วยในการฝึกเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการใช้บทเรียนสำเร็จรูป การใช้เกม การใช้แบบฝึกทักษะ และใช้สมองเป็นฐานร่วมกับนิทาน เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับวิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ดังนี้

1. วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการ (Intergration) ใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาและวิธีการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาการรอบด้านหรือการพัฒนาเป็นองค์รวม ตามรูปแบบการเรียนการสอนตรง (Direct Instruction Model) ยึดหลักการจัดการเรียนการสอน โดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered Instruction) โดยใช้รูปแบบการสอนเชิงภาษา ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (อังกถึงใน ทิศนา แชนมณี, 2555: 75) หลักการจัดการจัดการเรียนการสอนตรง ของทิศนา แชนมณี (2555: 113) และกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทของวัชรา เล่าเรียนดี (2550: 158)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (อังกถึงใน ทิศนา แชนมณี, 2555: 75-76) จัดอยู่ในกลุ่มผสมผสานระหว่างพฤติกรรมนิยมกับพุทธินิยม มีหลักการจัดสภาพการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงสภาพการเรียน (สภาวะภายนอกตัวผู้เรียน) ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภายใน (กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง) และอธิบายว่า การทำงานของสมองคล้ายกับการทำงานของคอมพิวเตอร์ ได้จัดระบบการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ 9 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความเข้าใจ (Gaining Attention) เป็นขั้นที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นทั้งจากสิ่งยั่วยุภายนอกและแรงจูงใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนเองด้วย ครูอาจใช้วิธีการสนทนา ซักถาม ทายปัญหา หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว และมีความสนใจที่จะเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ชี้แจงจุดประสงค์ (Informing the Learner of the Objective) เป็นการบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายหรือผลที่จะได้รับจากการเรียนบทเรียนนั้น โดยเฉพาะเพื่อให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการเรียน เห็นแนวทางของการจัดกิจกรรมการเรียน ทำให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนของตนเอง

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่จำเป็น (Stimulating Recall of Prerequisite Learned Capabilities) เป็นการทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต่อการเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่ เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง การเรียนรู้ความรู้ใหม่ต้องอาศัยความรู้เก่าเป็นพื้นฐาน

ขั้นที่ 4 เสนอการเรียนใหม่ (Presenting the Stimulus) เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาประกอบการสอน

ขั้นที่ 5 แนวทางการเรียนรู้ (Providing Learning Guidance) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง ครูอาจแนะนำวิธีการทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้าเป็นการนำทางให้ผู้เรียนไปคิดเอง เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ให้ลงมือปฏิบัติ (Eliciting the Performance) เป็นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกว่ามีความถูกต้องหรือไม่อย่างไร และเพียงใด

ขั้นที่ 8 ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ (Assessing the Performance) เป็นขั้นการวัดการประเมินผลว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนเพียงใด ซึ่งอาจทำการวัดโดยใช้ข้อสอบ แบบสังเกต การตรวจผลงาน หรือการสัมภาษณ์ แล้วแต่ว่าจุดประสงค์นั้นต้องการวัดพฤติกรรมด้านใด แต่สิ่งที่สำคัญคือเครื่องมือที่ใช้วัดจะต้องมีคุณภาพมีความเชื่อถือได้ และมีความเที่ยงตรงในการวัด

ขั้นที่ 9 การเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Enhancing Retention and Transfer) เป็นบทสรุป การย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมเพิ่มพูนความรู้รวมทั้งให้ทำการบ้าน การทำรายงาน หรือหาความรู้เพิ่มเติมจากความรู้ที่ได้ใช้ในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการ (Intergration) ใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาและวิธีการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาการรอบด้าน หรือการพัฒนาเป็นองค์รวม ตามรูปแบบการเรียนการสอนตรง (Direct Instruction Model) ยึดหลักการจัดการเรียนการสอน โดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered Instruction) โดยใช้รูปแบบการสอนเชิงภาษา ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่

3. การจัดการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instruction Model)

ทิตานา แคมมณี (2555: 113-257) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนทางตรงไว้ดังนี้

หลักการ

- 1) การจัดเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ผังลำดับของมโนทัศน์จากขั้นที่เป็นพื้นฐานไปสู่ขั้นที่สูงซับซ้อนขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระนั้นได้ดี
- 2) การตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในการทำความเข้าใจความรู้ใหม่ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้สิ่งใหม่จะช่วยให้เรียนรู้สิ่งใหม่ได้ดีและรวดเร็วขึ้น
- 3) การนำเสนอเนื้อหาสาระอย่างกระชับ ชัดเจนโดยมีตัวอย่างประกอบ รวมทั้งการให้ผู้เรียนซักถามจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็ว
- 4) การฝึกปฏิบัติใช้ความรู้หรือทักษะที่เรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็น การฝึกปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ข้อมูลหรือทักษะสู่การกระทำและช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในข้อความรู้นั้นลึกซึ้ง
- 5) การได้รับข้อมูลย้อนกลับหรือทราบผลของการปฏิบัติของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถปรับปรุงการปฏิบัติของตนให้อยู่ในระดับที่ต้องการ
- 6) การฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอช่วยให้เกิดทักษะความชำนาญ

นิยาม

การจัดการเรียนการสอนตรง หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ข้อมูลความรู้ ข้อเท็จจริง หรือวิธีการกระบวนการต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยการถ่ายทอดข้อมูลเหล่านั้นโดยตรงไปตรงมา ด้วยวิธีการหรือกระบวนการที่ได้รับการยอมรับว่าใช้ได้ผลจากการวิจัย (research – based direct instruction) หรือจากข้อความรู้ทางทฤษฎี หรือหลักการต่าง ๆ (learning theory – based direct instruction)

ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอนทางตรง

กระบวนการ การจัดการเรียนการสอนโดยตรง โดยทั่วไปมี 7 ขั้นตอน ดังตัวบ่งชี้ที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนจึงประกอบด้วย

- 1) มีการจูงใจผู้เรียนให้ความสนใจต่อสิ่งที่จะนำเสนอ
- 2) มีการแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
- 3) มีการทบทวนความรู้เดิมที่เป็นพื้นฐานของความรู้ใหม่
- 4) มีการนำเสนอความรู้ใหม่หรือเนื้อหาสาระที่ต้องการถ่ายทอดให้ผู้เรียนโดยผู้สอน
- 5) มีการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นการนำความรู้ไปใช้หรือฝึกทักษะที่ได้เรียนรู้ไป
- 6) ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงออก
- 7) ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

รูปแบบการสอนตรงมุ่งช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาสาระและมโนทัศน์ต่าง ๆ รวมทั้งได้ฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ จนสามารถทำได้ดีและประสบผลสำเร็จได้ในเวลาที่จำกัด

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนทางตรง

การเรียนการสอนตรง ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ๆ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1) ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนและระดับการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน
- 2) ผู้สอนชี้แจงสาระของบทเรียนและความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนอย่างคร่าว ๆ

3) ผู้สอนชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียนในการเรียนแต่ละขั้นตอน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียน

- 1) หากเป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระ ข้อความหรือมโนทัศน์ ผู้สอนควรกลั่นกรองและสกัดคุณสมบัติเฉพาะของมโนทัศน์เหล่านั้นและนำเสนออย่างชัดเจนพร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจ ต่อไปจึงสรุปคำนิยามของมโนทัศน์เหล่านั้น

2) ตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หากยังไม่เข้าใจ ต้องสอนซ่อมเสริมให้เข้าใจก่อน

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบ (Structured Practice)

ผู้สอนปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนปฏิบัติตาม ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับให้การเสริมแรงหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้ชี้แนะ (Guided Practice)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนดูแลอยู่ห่าง ๆ ผู้สอนจะสามารถประเมินการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียน ได้จากความสำเร็จและความผิดพลาดของผู้เรียนโดยให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 การฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ (Independent Practice)

หลังจากที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นที่ 4 ได้ถูกต้องประมาณร้อยละ 85-90 แล้ว ผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความชำนาญและการเรียนรู้อย่างคงทน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลป้อนกลับในทันที สามารถให้ภายหลัง การฝึกในขั้นนี้ไม่ควรทำติดต่อกันในครั้งเดียว ควรมีการฝึกเป็นระยะ ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้คงทนขึ้น

4. รูปแบบวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท

วัชร่า เล่าเรียนดี (2550: 156-158) ได้กล่าวถึงรูปแบบวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทหรือการจัดการเรียนการสอนแบบชัดเจนว่า พัฒนาโดยโรเซ็นชานน์ และสตีเวนส์ (Rosenhine and Stevens) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

- ขั้นทบทวนความรู้เดิมและตรวจการบ้าน
- ขั้นนำเสนอเนื้อหาสาระหรือทักษะใหม่
- ขั้นทำให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ
- ขั้นให้ข้อมูลป้อนกลับและแก้ไขการปฏิบัติของผู้เรียน
- ขั้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ
- ขั้นการทบทวนฝึกปฏิบัติรายสัปดาห์และรายเดือน

5. กระบวนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท

วัชร่า เล่าเรียนดี (2550: 156-158) ได้กล่าวถึงกระบวนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท (Explicit Teaching Model) ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) การทบทวนประจำวัน (Providing Daily Review) ขณะเริ่มต้นบทเรียนในแต่ละวัน จะทบทวนสาระความรู้ หลักการ หรือฝึกทักษะใหม่และทักษะที่เรียนหรือฝึกทักษะไปแล้วเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนพร้อมที่จะเขียน หรือทักษะใหม่ รวมทั้งการทบทวนการบ้านและแบบฝึกทักษะ

2) การสอนหรือนำเสนอสาระใหม่ ทักษะใหม่ (Presenting New Material) คือ

2.1) ครูบอกหรือแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ อาจจะโดยการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือพฤติกรรมที่คาดหวังเป็นข้อ ๆ ที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ลดความซ้ำซ้อนของการให้สาระความรู้

2.2) สอนทีละขั้นตอน หรือแบ่งสอนเป็นเรื่องย่อย ๆ ตามลำดับความยากง่ายใช้ภาษาพูดอธิบายยกตัวอย่างที่ชัดเจนให้คำแนะนำทีละขั้นตอน ทำแบบ แสดงแบบให้นักเรียนดู ใช้สื่อประกอบการอธิบายเพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละประเด็นที่สอน นักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้งก่อนที่จะสอนดำเนินการสอนในขั้นต่อไป

2.3) ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน อธิบายตัวอย่างให้ชัดเจนเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนพร้อมที่จะฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้

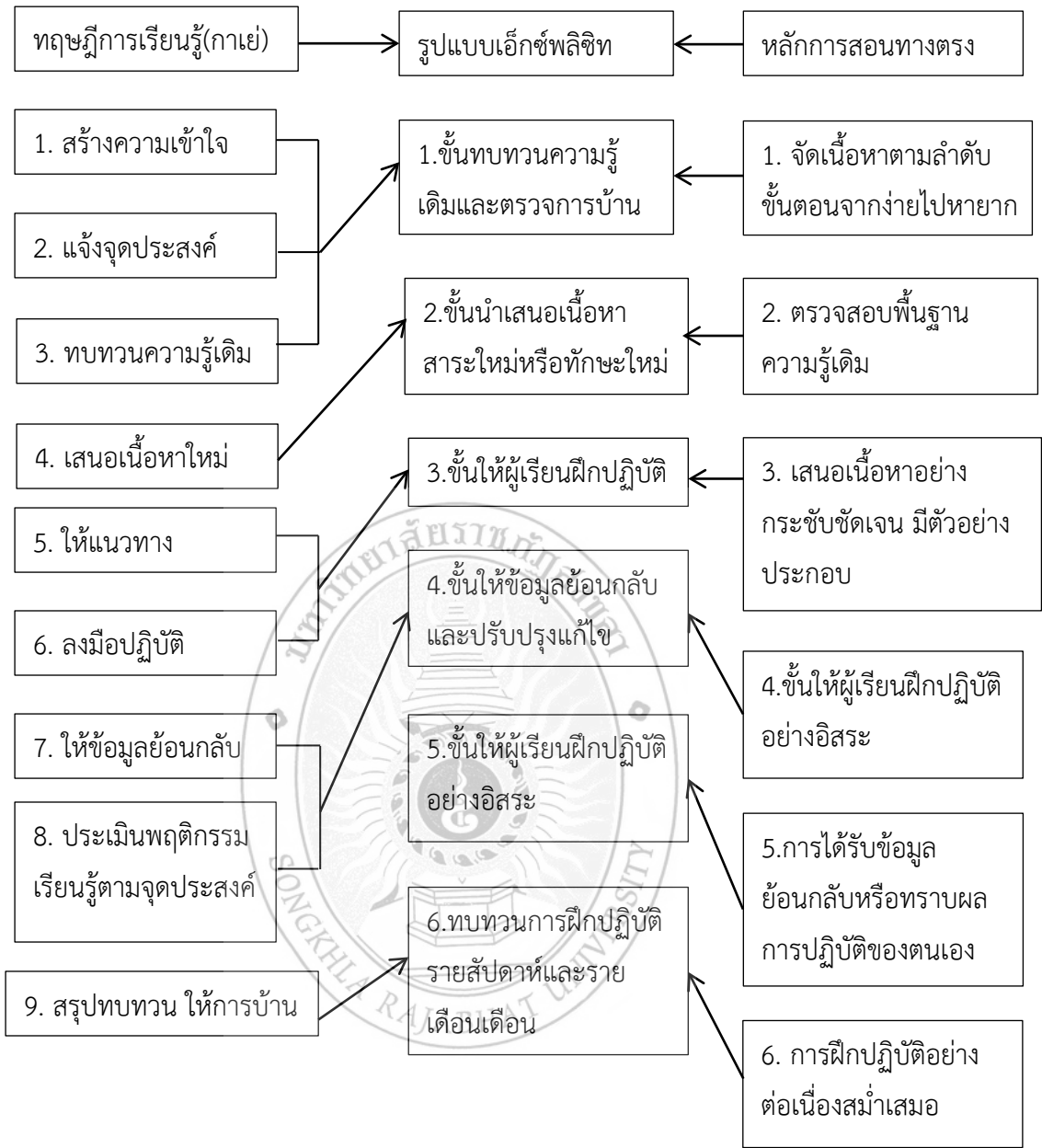
3) ให้การปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด (Conduction Guided Practice) การให้เด็กฝึกปฏิบัติโดยครูแนะนำในห้องเรียนหลังจากฝึกปฏิบัติแล้ว นักเรียนจะสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนหรือทักษะนั้น ๆ อย่างถูกต้อง ฝึกตอบคำถามประเภทความรู้ ความจำ ความเข้าใจ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้

4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Providing Feedback and Correction) ในการตอบของนักเรียน ถ้าตอบถูกต้องหรือตอบด้วยความมั่นใจ ครูควรตอบสนองด้วยคำพูดที่เสริมกำลังใจ เช่น “ดีมาก” “ดี” “ถูกต้อง” ถ้านักเรียนตอบถูกแต่ตอบด้วยความลังเลไม่แน่ใจ ครูควรย้อนกลับเกี่ยวกับเรื่องนั้น หรือบอกกระบวนการที่ได้คำตอบนั้นมา

5) การให้ฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง (Assigning Independent Practice) การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยอิสระด้วยตนเอง เพื่อปรับปรุงขั้นตอนที่นักเรียนตอบ จากตอบถูกของนักเรียนแต่ลังเลไม่แน่ใจและเพื่อจะได้มีการพัฒนาทักษะเหล่านั้นให้ชำนาญยิ่งขึ้น การให้ฝึกด้วยตนเองจะดำเนินการต่อจากการให้ฝึกปฏิบัติที่ไต่ระดับที่มีประสิทธิภาพนั้นอาจให้นักเรียนช่วยเหลือกัน เพราะนักเรียนจะชอบที่จะคิดร่วมกัน และการให้คำแนะนำจากกันและกัน มากกว่าให้ครูอธิบายหรือแนะนำ

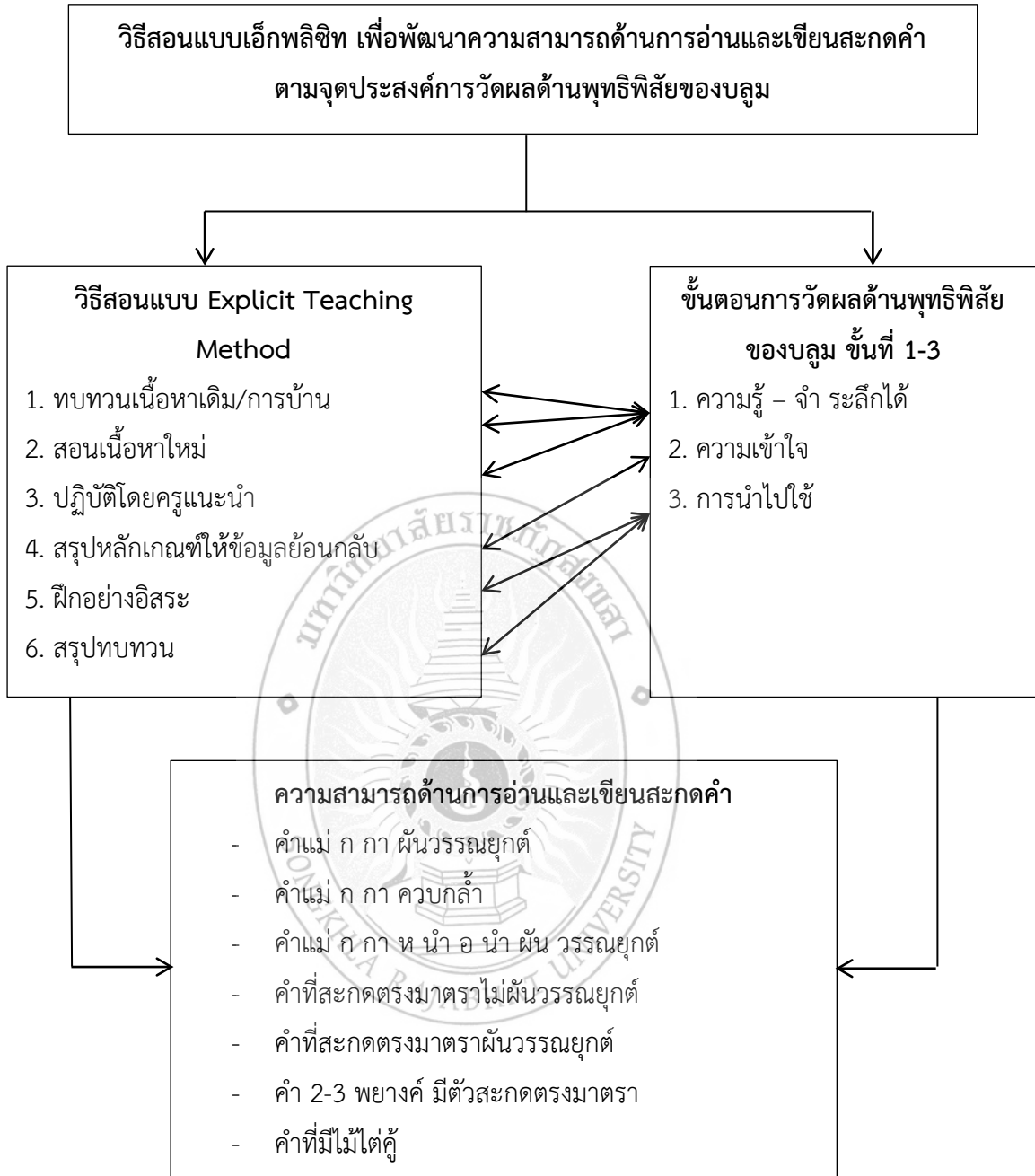
6) ทบทวนเป็นรายสัปดาห์ และเป็นรายเดือน (Providing Weekly and Monthly Review) การทบทวนเป็นรายสัปดาห์และรายเดือน สำคัญเท่ากับการทบทวนประจำวัน เพื่อความคงทนของการเรียนรู้ และตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนไปแล้วจริง การทบทวนจะให้ผลดีต่อการฝึกปฏิบัติ และมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากทฤษฎีของกาเย หลักการจัดการสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ 9 ขั้น หลักการจัดการเรียนการสอนทางตรง รูปแบบวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท (Explicit Teaching Model) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการแบบองค์รวมทั้งเนื้อหาสาระวิธีการ เขียนเป็นแผนภาพได้ดังแผนภาพ 2

ภาพ 2 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎี หลักการและรูปแบบวิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method

ที่มา: ศิริดา เอียดแก้ว. (2548: 22)

ภาพ 3 แสดงวิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกด คำตามจุดประสงค์การวัดผลด้านพุทธิพิสัยของบลูม
ที่มา: ศิริดา เอียดแก้ว. (2548: 23)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

มีนักวิชาการได้กล่าวถึง วิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ไว้ดังนี้

ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553: 55-62) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริดา เอียดแก้ว (2548: 108) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอน แบบเอ็กซ์พลิซิทกับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ที่สอนโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยปกติ

วรรณิ ภิรมณ์คำ (2545: 112-113) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทกับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ดังกล่าว พบว่าวิธีสอน แบบเอ็กซ์พลิซิทเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น ย้ำ ซ้ำ ทวน จดจำ สิ่งที่ยั่งยืนและคงทน และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตั้งแต่ความหมาย ทฤษฎี แนวคิด ประเภท ประโยชน์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม โดยมีเนื้อหาสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยึดเป็นหลักใน การสร้างว่าจะต้องดำเนินการไว้ ดังนี้

บุญเกื้อ ครุหาเวช (2542: 91) ได้ให้ความหมายว่า ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา โดยใช้สื่อการสอนตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปรวมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่ใช้ร่วมกัน จะช่วยเสริมประสบการณ์ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความมั่นใจ

เนื่อทอง นานี้ (2544: 12) ได้ให้ความหมายว่า ชุดกิจกรรม เป็นชุดการเรียนที่ประกอบด้วย วัสดุอุปกรณ์หลายชนิด โดยที่ผู้สร้างได้รวบรวมและจัดอย่างเป็นระเบียบไว้ในกลุ่ม และชุดกิจกรรมนี้ สร้างขึ้นเพื่อสนองวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง โดยเรียกชื่อ ตามการใช้งานนั้น ๆ เช่น สร้างขึ้น เพื่อการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูใช้เพื่อประกอบการสอน โดยเปลี่ยนจากบทบาทของครู

ให้พูดน้อยลง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น เรียกว่า ชุดกิจกรรมสำหรับครู แต่ถ้านักเรียนเรียนจากชุดกิจกรรมนี้ โดยสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ เรียกว่า ชุดกิจกรรม

นิวัต ไม้ใหญ่เจริญวงศ์ (2544: 16) ได้ให้ความหมายว่า ชุดการสอนเป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งที่ได้จากระบบการผลิตที่มีความสอดคล้องกับวิชา หน่วยหัวเรื่องและวัตถุประสงค์ของวิชานั้น ๆ เป็นการนำระบบสื่อและประสบการณ์แต่ละหน่วยมาช่วยเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พรศรี บุญรอด (2545: 9) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ ชุดการเรียนหรือชุดการสอนที่หมายถึงเป็นสื่อการสอนซึ่งครูสร้างขึ้น ประกอบไปด้วย สื่ออุปกรณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ

พูลทรัพย์ โพธิ์สุข (2546: 21) ได้ให้ความหมายว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอนซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้และเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายการเรียนรู้

อภิญา เคนบุปผา (2546: 21) ได้ให้ความหมายว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดและองค์ประกอบอื่น เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ ความสนใจ โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549: 50) ได้ให้ความหมายว่า ชุดการสอน คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น โดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น ชุดฝึกอบรมหรือชุดการสอนต่าง ๆ

ทัศนียา แก้วคงขำ (2550: 17-18) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนคือเทคโนโลยีทางการศึกษารูปแบบหนึ่ง ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถรายบุคคล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นชุดของสื่อประสม (Multi Media) ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน มีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบทั้งทางด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมสื่อและการใช้สื่อ และกิจกรรมหลายชนิดประกอบกันขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตน มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ ครูเป็นผู้แนะนำให้ความช่วยเหลือมีการนำหลักการทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ประกอบการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล โดยจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในซองหรือกล่องเพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจ โดยมีครูที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ประเภทของชุดกิจกรรม

นักวิชาการหลายท่าน ได้แบ่งประเภทในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยึดเป็นหลักในการสร้างว่าจะต้องดำเนินการไว้ ดังนี้

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2542: 94-97) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอนจะใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ หรือเป็นกิจกรรมการสอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ชุดกิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้ผู้สอนลดการพูดให้น้อยลง และเป็นการใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุดกิจกรรมในการเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้อาจได้แก่รูปภาพ แผนภูมิ หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น

2) ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักจะใช้สอนในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียน เป็นต้น

3) ชุดกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนต้องศึกษาหาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติม ผู้เรียนสามารถจะประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ด้วย ชุดกิจกรรมชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูลก็ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 142) แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู ที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครู ได้ใช้ประกอบการสอนแบบบรรยาย โดยมีหัวข้อเนื้อหาที่จะบรรยาย และกิจกรรมที่จัดไว้ตามลำดับขั้นตอน สื่อที่ใช้อาจเป็นสไลด์ประกอบเสียงบรรยายในแถบเสียงแผนภูมิ ภาพยนตร์ และกิจกรรมกลุ่ม

2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมกลุ่ม มุ่งให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งอาจจัดการเรียนการสอนเป็นศูนย์การเรียน โดยวางเค้าโครงเรื่อง จัดประเด็นเนื้อหาหน่วยความรู้ที่เป็นอิสระจากกัน สามารถเรียนรู้จบในหน่วยความรู้แต่ละเรื่องที่มีสัดส่วนเนื้อหาใกล้เคียงกัน อาจจัดหน่วยความรู้ให้ได้ประมาณ 3-5 เรื่อง ตามสัดส่วนของการแบ่งประเด็นเนื้อหาแต่ละเรื่องและเวลาที่ใช้ศึกษาในแต่ละศูนย์ กิจกรรมในศูนย์จัดในรูปแบบเรียนเป็นรายบุคคล หรือเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม มีสื่อการเรียน บทเรียน แบบฝึกครบบตามจำนวนนักเรียนในแต่ละศูนย์

3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน เพื่อให้เรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับนั้น ความสามารถของแต่ละคนเมื่อเรียนจบแล้ว จะทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าแล้วจึงศึกษาชุดอื่น ๆ ต่อไปตามลำดับ ถ้ามีปัญหา นักเรียนสามารถปรึกษากันได้โดยผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือแนะนำ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปได้ถึงขีดสุดของความสามารถเป็นรายบุคคล

กาญจนา เกียรติประวัติ (2545 : 61) ได้จำแนกประเภทของชุดกิจกรรมไว้ 2 ประเภท คือ

1) ชุดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เช่น ในวิธีการของศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) หรือบทเรียนโมดูลเมื่อออกแบบให้ใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีเรียน

2) ชุดกิจกรรมรายบุคคล ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำพัง เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของผู้เรียน และความก้าวหน้าในการเรียนตามความสามารถในเวลาแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถทดสอบเพื่อทราบผลความก้าวหน้าของตนเองได้ตลอดเวลาและตรวจคำตอบได้ทัน

สรุปได้ว่า นักวิชาการส่วนใหญ่จะแบ่งประเภทของชุดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งชุดกิจกรรมแต่ละประเภทนั้นจะเป็นตัวกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนแตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้วิจัยได้เลือกสร้างชุดกิจกรรมที่ครูและนักเรียนใช้ร่วมกัน โดยต้องให้นักเรียนมีบทบาทมากที่สุดในการใช้ชุดกิจกรรม โดยมีครูคอยแนะนำและให้คำปรึกษา

3. ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยึดเป็นหลักในการสร้างว่าจะต้องดำเนินการไว้ ดังนี้

สุรชัย จามรเนียม (2548: 25-26) กล่าวถึง ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมประกอบด้วย

- 1) การกำหนดหัวข้อเรื่องที่ต้องทำในรูปกิจกรรม
- 2) ศึกษาหลักสูตรและเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำ
- 3) กำหนดรูปแบบของชุดกิจกรรมเพื่อที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง
- 4) กำหนดจุดประสงค์ในชุดกิจกรรมนั้น ๆ
- 5) กำหนดสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้
- 6) ออกแบบกิจกรรมในเรื่องนั้นโดยคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก ทั้งด้านสติปัญญา

ความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคล

7) จัดทำใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ใช้ในชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกฝนและตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

8) กำหนดรูปแบบการประเมินผล โดยให้ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หากอยู่ในรูปแบบของการทำแบบทดสอบ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การประเมิน

สมจิต สุวรรณไพบูลย์ (2549: 8-9) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ อ่างในรายงานการวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นสำคัญด้วยกิจกรรมที่หลากหลายได้สรุปการวิจัย ดังนี้

1) ขั้นส่งเสริมความรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากสถานการณ์ เรื่องที่กำหนดให้ เช่น จากการเรียนรู้ จากการทดลอง จากการปฏิบัติ เพื่อนำข้อมูลมาจัดกระทำอย่างมีความหมาย สู่การพัฒนาทักษะการคิด การสรุปองค์ความรู้

2) ขั้นปฏิบัติการดีมีประโยชน์ต่อสังคม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการ ได้ลงมือปฏิบัติ เพิ่มพูนทักษะการคิด พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะปฏิบัติที่มีคุณค่าต่อสังคม

3) **ขั้นเผยแพร่และพัฒนาผลงาน** หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จัก การตรวจสอบ ปรับปรุง พัฒนา แก้ไขผลงานอย่างเป็นระบบโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ข้อเด่น ข้อด้อย พร้อมทั้งฝึกทักษะการปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์ โดยการพูดและการเขียน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม ควรมีการวางแผน กำหนดเนื้อหา ศึกษาหลักสูตร กำหนดจุดประสงค์ กำหนดกิจกรรม กำหนดเวลา สื่ออุปกรณ์และการประเมินผล แล้วนำไปทดลองใช้ เพื่อแก้ไขข้อเด่นและข้อด้อย

4. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

การสร้างชุดการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้สร้างจะต้องศึกษา องค์ประกอบของชุดการเรียนการสอน เพื่อจะนำมากำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 95-96) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน คือ คู่มือการใช้งานชุดกิจกรรม บัตรงาน แบบทดสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน สื่อการเรียน ต่าง ๆ

1) **คู่มือการใช้งานชุดกิจกรรม** เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดการเรียนการสอนศึกษา และปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอน สิ่งที่ต้องเตรียม ก่อนการสอน บทบาทของผู้เรียน การจัดชั้นเรียน

2) **บัตรงาน** เป็นบัตรคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามลำดับ ขั้นตอนการเรียน

3) **แบบทดสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน** เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าหลังจาก การเรียนชุดการเรียนการสอนจบแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

4) **สื่อการเรียนต่าง ๆ** เป็นสื่อสำหรับผู้เรียนได้ศึกษา มีหลายชนิดประกอบกันอาจเป็น ประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะเรื่อง จุลสาร บทเรียนโปรแกรม หรือประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่าง ๆ เทปบันทึกเสียง สไลด์ เป็นต้น

สุกิจ ศรีพรหม (2541: 68-72) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมประกอบด้วย องค์ประกอบ 7 อย่าง คือ

1) **เนื้อหาหรือมโนทัศน์ที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา (Concept Focus)** ชุดกิจกรรมชุดหนึ่ง ควรจะเน้นผู้เรียนศึกษาเพียงมโนทัศน์เรื่องเดียว

2) **วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behaviorally Stated Objective)** เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ที่จะทำให้ชุดกิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว เป็นข้อความที่ระบุถึงพฤติกรรมที่คาดหวัง จะเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ ควรระบุชัดเจนให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เพราะวัตถุประสงค์นี้ เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

3) **มีกิจกรรมให้เลือกหลาย ๆ อย่าง (Multiple-Active Methodologies)** คือ รายละเอียด ของกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติ เช่น ทำงานกลุ่มทำการทดลองหรือใช้สื่อการเรียนชนิดต่าง ๆ

การที่มีกิจกรรมให้นักเรียนเลือกปฏิบัติหลายทางมาจากความเชื่อที่ว่าไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งจะเหมาะสมที่สุดกับนักเรียนทุกคน

4) วัสดุประกอบการเรียน (Diversified Learning Resources) จากกิจกรรมให้เลือกหลายทางนั้นจำเป็นต้องมีวัสดุประกอบการเรียนหลาย ๆ อย่าง เช่น แผนภูมิภาพ หุ่นจำลอง เทปบันทึกเสียง เป็นต้น วัสดุหรือสื่อการเรียนเป็นแหล่งที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดเรียนรู้ในมนต์ศน์ที่กำหนดให้

5) แบบทดสอบ (Evaluation Instrument) ในการประเมินผลดูว่านักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้จากการสอนมากน้อยเพียงใด แบบทดสอบที่ใช้อาจมี 3 ลักษณะดังนี้

- 5.1) แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - test)
- 5.2) แบบทดสอบตนเอง (Self - test)
- 5.3) แบบทดสอบหลังเรียน (Post - test)

6) กิจกรรมสำรวจหรือกิจกรรมเพิ่มเติม (Breadth and Depth Activities) หลังจากให้นักเรียนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว อาจทำกิจกรรมที่เสนอแนะเพิ่มเติมตามความสนใจ

7) คำชี้แจงวิธีใช้ชุดกิจกรรม (Instruction) เนื่องจากชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นเพื่อให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง คำชี้แจงวิธีใช้ชุดกิจกรรมจึงจำเป็นต้องบอกรายละเอียดของวิธีใช้ชุดกิจกรรม ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนได้ด้วยตนเอง

พูลทรัพย์ โปธิ์สุข (2546: 44-46) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยเอกสาร 2 ส่วน คือ 1) ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ และ 2) คู่มือผู้สอนประกอบการสอนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ มีไว้เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- 1.1) ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุหมายเลขกิจกรรม และชื่อกิจกรรม
- 1.2) คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของชุดกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรม
- 1.3) จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- 1.4) เวลาที่ใช้ เป็นส่วนระบุเวลาทั้งหมดในการใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
- 1.5) ใ้ความรู้เป็นส่วนระบุเนื้อหาของกิจกรรมนั้น ๆ
- 1.6) อุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม
- 1.7) กิจกรรมเป็นส่วนที่ระบุกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน
- 1.8) แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมเป็นส่วนที่กำหนดคำถามเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2) คู่มือประกอบการสอนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ มีไว้เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- 2.1) ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุหมายเลขกิจกรรม และชื่อกิจกรรม

2.2) คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของชุดกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรม

2.3) จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

2.4) แนวคิดหลัก เป็นส่วนที่ระบุแนวคิดหลักที่มีในชุดกิจกรรมแต่ละชนิด

2.5) เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาทั้งหมดในการใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด

2.6) สื่ออุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม

2.7) การดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุกิจกรรมการเรียนการสอนการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน

2.8) ค่าเฉลยแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุค่าเฉลยแบบฝึกหัดเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาคำตอบของผู้เรียน

2.9) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นส่วนที่ระบุคำแนะนำในการทำกิจกรรม

องค์ประกอบของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่า เป็นชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น โดยศึกษาคู่มือการใช้งานชุดกิจกรรม บัตรงาน แบบทดสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน สื่อการเรียนต่าง ๆ ความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่า หลังจากการเรียนชุดการเรียนการสอนจบแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

5. หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ชุดกิจกรรม

หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

พรศรี บุญรอด (2545: 12) กล่าวว่าจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพตามแนวคิดของบลูม (Bloom) ประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1) การให้แนวทาง (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนว่าเมื่อเรียนเรื่องนั้น ๆ แล้วจะต้องมีความสามารถอย่างไร ต้องทำอะไรบ้าง

2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน

3) การเสริมแรง (Reinforcement) ทั้งการเสริมแรงภายนอก เช่น สิ่งของ การกล่าวชื่นชม หรือการเสริมแรงภายในตัวนักเรียนเอง เช่น ความอยากรู้อยากเห็น

4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback Corrections) จะต้องมี การแจ้งผลการเรียนและข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบ

จินตนา ศิริธัญญาลักษณ์ (2548: 33) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้น ต้องยึดและดำเนินงานตามหลักจิตวิทยา มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถจากง่ายมาซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ ประกอบกับผู้เรียนสามารถรู้ถึงผลการกระทำของตนเองอยู่ตลอดเวลา เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ชุดกิจกรรมจึงน่าที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ศิริพร ศรีปุย (2549: 36) กล่าวว่า จิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและให้การเสริมแรงขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

หลักจิตวิทยาชุดกิจกรรมสรุปได้ว่า เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถจากง่ายมาซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและให้การเสริมแรงขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

การสร้างชุดการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้สร้างจะต้องศึกษาประโยชน์ของชุดการเรียนการสอน เพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

ประเสริฐ สำเภารอด (2552: 16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่าชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียน ทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอนทำให้ครูสอนได้เต็มประสิทธิภาพ

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543: 26-27) ได้กล่าวว่า การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นสื่อที่มีการเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้เป็นอย่างดี โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุด ๆ ในลักษณะซองหรือกล่อง สิ่งที่บรรจุอยู่ในซองหรือกล่องชุดกิจกรรมได้แก่ คู่มือครู แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบประเมินผล

สมจิต สวธนไพบูลย์ (2535: 39) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัตราและความสามารถของแต่ละบุคคล
- 2) ช่วยแก้ปัญหาคารขาดแคลนครู
- 3) ใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทัน
- 4) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน
- 5) ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ต้องทบทวนซ้ำซาก
- 6) สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนพร้อมกัน
- 7) นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย
- 8) นักเรียนไม่ต้องคอยฟังสิ่งที่ครูสอน
- 9) ช่วยลดภาระของครู ในการสอน
- 10) ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์นักเรียนที่มีจำนวนมาก
- 11) ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้
- 12) การเรียนไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่
- 13) ส่งเสริมความรับผิดชอบแก่ผู้เรียน

ประโยชน์ของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียน ทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอน ทำให้ครูสอนได้เต็มประสิทธิภาพ ตามชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ ชุดกิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ ชุดกิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย ชุดกิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้ ชุดกิจกรรมที่ 5 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม ไว้ดังนี้

อารีย์รัตน์ มะโนรัตน์ (2552: 103-105) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสระมีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้สื่อภาพการ์ตูน พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเขียนสระมีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ โดยรวมทั้ง 5 เล่ม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 98.41/86.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสระมีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อภาพการ์ตูนสูงกว่าไม่ใช้สื่อภาพการ์ตูนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทุกชุด

ทัศนียา แก้วคงขำ (2550: 85) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 83.70/91.30 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาติกุลพล สมยาภักดี (2550: 82) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมคำยภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมคำยภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 80.22/84.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมคำยภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมคำยภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก

เสาวณี ศรีสด (2549: 79) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 80.44/81.85 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเขียน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รู้จัก

การทำงานเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบมีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้ และทักษะกระบวนการใช้ เพลงและเกม

การประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวข้องและกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ ประกอบกับจิตวิทยาในการนำชุดกิจกรรมมาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ การเลือก ชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหา แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนเนื้อหาเดิม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนทบทวน เนื้อหาเดิมเรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยให้ดูบัตรภาพ และบัตรคำตามที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 2 เสนอเนื้อหาใหม่โดยครูแนะนำ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคำศัพท์ พื้นฐานโดยให้นักเรียนดู บัตรภาพ + บัตรภาพ บัตรคำ +บัตรคำ และบัตรภาพ + บัตรคำ

ขั้นที่ 3 ฝึกอย่างอิสระโดยใช้ชุดกิจกรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำ ได้แก่ ขา ตา หู มือ ปาก แขน พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย จาน ชาม แก้ว ช้อน มีด งู ปู ปลา ไก่ แพะ แมว โดยใช้ชุดกิจกรรมดังนี้

- ชุดกิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ
- ชุดกิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ
- ชุดกิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย
- ชุดกิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

ขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับและการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง หมายถึง ตรวจสอบวิธีการ หาคำตอบหลังจากที่นักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ หากเกิดข้อผิดพลาด ครูก็เสนอแนะวิธีการที่ถูกต้องให้

ขั้นที่ 5 ทบทวนรายสัปดาห์ หมายถึง การวัดความสามารถของนักเรียนทางด้านการเขียน คำศัพท์พื้นฐาน โดยให้นักเรียนทำชุดกิจกรรมที่ 5 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน และทดสอบเขียนตาม คำบอกท้ายบท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 194 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านแวง อำเภอแวง จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิธีการคัดเลือกดังนี้

โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู คือ แบบสำรวจความสามารถในการรับและแปลผลข้อมูล (ครป.) แบบสำรวจปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน (ปรด.) และคู่มือประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2546: 54-60) ซึ่งมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (ปรด.) เป็นแบบสำรวจปัญหาในการเรียนของนักเรียนใน 3 ด้าน คือ ด้านการอ่าน มีข้อคำถาม 20 ข้อ ด้านการเขียนและการสะกดคำ มีข้อคำถาม 30 ข้อ และด้านคณิตศาสตร์ มีข้อคำถาม 30 ข้อ รวมคำถามทั้งหมด 80 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จุดตัด 199 ขึ้นไป จึงถือว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน

2. ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของนักเรียนที่ได้รับการคัดแยกแล้ว โดยการใช้คู่มือประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พบว่ากลุ่มตัวอย่างมี IQ ตั้งแต่ 90 ขึ้นไป

3. ทดสอบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบการเขียนคำ ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีลักษณะพฤติกรรมของความบกพร่องด้านการเขียนหรือไม่ แล้วคัดเลือกนักเรียนที่อ่านได้ แต่ไม่สามารถเขียนเป็นคำได้

4. นำข้อมูลที่ได้มาประเมินและพิจารณา เพื่อตัดสินว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน และคัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 249) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

กลุ่มทดลอง	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ	E	แทน	กลุ่มทดลอง
	X	แทน	การประยุกต์ใช้วิธีการสอนโดย Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม
	T ₁	แทน	การทดสอบความสามารถในการเขียนคำก่อนสอน
	T ₂	แทน	การทดสอบความสามารถในการเขียนคำหลังสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเขียนคำ ซึ่งประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเขียนคำละ 5 ชุดฝึก รวม 25 คำ
2. แผนการสอนเขียนคำ จำนวน 5 แผน
3. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนคำ ได้แก่ ขา ตา หู มือ ปาก แขน พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย จาน ชาม แก้ว ช้อน มีด ฐู ปู ปลา ไก่ แพะ แมว โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนคำ โดยประยุกต์วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและคู่มือการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา และศึกษาเอกสารการสอนวิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method

1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเรื่องการเขียนคำ จำนวน 25 คำ โดยแบ่งตามสาระดังนี้

- 1.2.1 เรื่อง ตัวเรา ได้แก่ ขา ตา หู มือ ปาก แขน
- 1.2.2 เรื่อง บุคคลในครอบครัว 1 ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง
- 1.2.3 เรื่อง บุคคลในครอบครัว 2 ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย
- 1.2.4 เรื่อง ของใช้ ได้แก่ จาน ชาม แก้ว ช้อน มีด
- 1.2.5 เรื่อง สัตว์ ได้แก่ งู ปู ปลา ไก่ แพะ แมว

1.3 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนคำ โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มี 5 ขั้นตอนดังนี้

- 1.3.1 ทบทวนเนื้อหาเดิม
- 1.3.2 เสนอเนื้อหาใหม่โดยครูแนะนำ
- 1.3.3 ฝึกอย่างอิสระโดยใช้ชุดกิจกรรม
- 1.3.4 ให้ข้อมูลย้อนกลับและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
- 1.3.5 ทบทวนรายสัปดาห์

1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาความสอดคล้อง IOC กำหนดค่า 1.00 จึงจะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ ที่นำไปจัดการเรียนรู้ ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนคำนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและออกแบบชุดกิจกรรม โดยในเล่มประกอบด้วยชื่อเรื่อง การแนะนำ คำศัพท์และภาพ

2.3 จัดทำชุดกิจกรรม 5 ชุด ได้แก่

- ชุดกิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ
- ชุดกิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ
- ชุดกิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย
- ชุดกิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้
- ชุดกิจกรรมที่ 5 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน

2.4 นำชุดกิจกรรมจำนวน 5 ชุดกิจกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมในด้านความเที่ยงตรงโครงสร้างและ

เนื้อหา โดยนำชุดกิจกรรมที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

คะแนน +1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ

คะแนน 0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ

คะแนน -1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมไม่มีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ

นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านไปหาค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Consistence: IOC) ได้ค่า เท่ากับ 1.0

2.5 นำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาไทย และคู่มือแนวการวัดและประเมินผล พ.ศ.2551

3.2 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบ

3.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ จำนวน 25 คำ มาสร้างเป็นแบบทดสอบ 25 ข้อ มีรูปแบบเขียนคำตามรูปภาพ จำนวน 25 ข้อ

3.4 เกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำคะแนนการเขียนมารวมกันเป็นคะแนนเต็ม 25 คะแนน เพื่อประเมินความสามารถในการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน (สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ, 2547: 200-202) มีรายละเอียดดังนี้

คะแนน 20 – 25 หมายถึง มีผลการเขียนระดับดีมาก

คะแนน 16 – 19 หมายถึง มีผลการเขียนอยู่ในระดับดี

คะแนน 14 – 15 หมายถึง มีผลการเขียนระดับปานกลาง

คะแนน 12 – 13 หมายถึง มีผลการเขียนระดับพอใช้

คะแนน 0 – 11 หมายถึง มีผลการเขียนระดับควรปรับปรุง

3.5 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความเที่ยงตรงโครงสร้างและเนื้อหา โดยพิจารณาแบบทดสอบว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยนำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาความเที่ยงตรงเนื้อหาในแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ที่มีค่า 1.00

คะแนน +1 = แน่ใจว่าข้อความตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อความตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 = แน่ใจว่าข้อความไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำมาจัดทำสำเนาตามต้นฉบับจริง สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการสอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยแจ้งผู้บริหารเพื่อชี้แจงรายละเอียดข้อมูลในการทำวิจัยและทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนบ้านเว้ง อำเภอเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายราชวาส เขต 2 เพื่อทดลองงานวิจัยในครั้งนี้
2. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดข้อตกลง ขอบเขตการปฏิบัติ วันเวลาเริ่มทำการทดลอง และสิ้นสุดการทดลอง
3. ดำเนินงานตามขั้นตอนการวิจัยตามแบบแผนการจัดการเรียนรู้และวิจัยโดยใช้ชุดกิจกรรม คำศัพท์พื้นฐานกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
4. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน คำศัพท์คำพื้นฐาน ใช้เวลา 50 นาที บันทึกไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน
5. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนคำ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที รวม 25 ครั้ง ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน และทดสอบก่อนสอนและหลังสอนเพื่อวัดความก้าวหน้าทุกครั้ง ดังตาราง 1

ตาราง 1 กำหนดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

ครั้งที่	แผนจัดการเรียนรู้	คำ	ชุดกิจกรรม
1-6	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ขา ตา หู ปาก มือ แขน	เขียนคำตามแบบ เขียนคำจากภาพ รวมกันฉันมีความหมาย เขียนคำหนูทำได้ ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน
7-10	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	พ่อ แม่ พี่ น้อง	เขียนคำตามแบบ เขียนคำจากภาพ รวมกันฉันมีความหมาย เขียนคำหนูทำได้ ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน

ตาราง 1 (ต่อ)

ครั้งที่	แผนการจัดการเรียนรู้	คำ	ชุดกิจกรรม
11 - 14	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ปู่ ย่า ตา ยาย	เขียนคำตามแบบ เขียนคำจากภาพ รวมกันฉันมีความหมาย เขียนคำหูกำทำได้ ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน
15 - 20	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	งู ปู ปลา ไก่ แพะ แมว	เขียนคำตามแบบ เขียนคำจากภาพ รวมกันฉันมีความหมาย เขียนคำหูกำทำได้ ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน
21 - 25	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	จาน ชาม แก้ว ช้อน มีด	เขียนคำตามแบบ เขียนคำจากภาพ รวมกันฉันมีความหมาย เขียนคำหูกำทำได้ ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน

6. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำหลังการทดลองบันทึกไว้เป็นคะแนนหลังสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือวิจัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 248-249) มีดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำ ก่อนสอนและหลังสอน โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยใช้การหาค่ามัธยฐาน (Median) โดยใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545 : 174) ดังนี้

$$\text{Mdn} = \frac{X_N + 1}{2}$$

เมื่อ	Mdn	แทน	มัธยฐานหรือค่ากลาง
	X	แทน	จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นเลขคู่
	$\frac{X_N}{2}$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2}$
	$\frac{X_N + 1}{2}$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N + 1}{2}$

2.2 การหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IOR) ของความสามารถในการเขียนคำ (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543: 152) โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{IQR} = Q3 - Q1$$

เมื่อ	IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
	Q3	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 75% หรือ $\frac{3}{4}$ ของจำนวนข้อมูลที่มี
	Q1	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 25% หรือ $\frac{1}{4}$ ของจำนวนข้อมูลที่มี

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนคำ ก่อนการสอนและหลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนคำ โดยใช้วิธีแบบทดสอบ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test คำนวณได้จากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์, 2553: 92)

$$\text{สูตร } D = Y - X$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าความแตกต่างของข้อมูลทั้งคู่
	X	แทน	คะแนนของการทดสอบก่อนสอน
	Y	แทน	คะแนนของการทดสอบหลังสอน

จัดอันดับค่าความแตกต่างจากค่าน้อยไปหาค่ามาก กำกับอันดับที่ได้ด้วยเครื่องหมายบวกหรือเครื่องหมายลบ ตามลำดับของผลรวมที่น้อยกว่า (โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย) เรียกค่านี้ว่า T (ค่าผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดย การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

Mdn	แทน	เป็นค่ามัธยฐาน
IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ Wilcoxon Matched – Pair Singed – Ranks Test
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับ ชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์และ สมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมใช้ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์
3. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังสอนโดย การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก ของวิลคอกซอน (The Wilcoxon Matched – Pair Singed – Ranks Test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนคนที่	เพศ	อายุ (ปี/เดือน)	ระดับเชาว์ปัญญา (IQ)
1	หญิง	8 ปี 6 เดือน	94
2	ชาย	8 ปี 2 เดือน	93
3	ชาย	8 ปี 5 เดือน	95
4	ชาย	8 ปี 7 เดือน	90
5	หญิง	8 ปี 4 เดือน	92
6	หญิง	8 ปี 3 เดือน	96

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 3 คน นักเรียนหญิง จำนวน 3 คน มีอายุระหว่าง 8 ปี 2 เดือน ถึง 8 ปี 7 เดือน มีระดับเชาว์ปัญญา (IQ) ระหว่าง 90-96

2. การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม ใช้ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียนการทดลอง	ระดับคุณภาพ	คะแนนหลังการทดลอง	ระดับคุณภาพ
1	1	ปรับปรุง	20	ดีมาก
2	3	ปรับปรุง	22	ดีมาก
3	2	ปรับปรุง	22	ดีมาก
4	4	ปรับปรุง	23	ดีมาก
5	5	ปรับปรุง	23	ดีมาก
6	5	ปรับปรุง	22	ดีมาก
Mdn.	3.5	ปรับปรุง	22	ดีมาก
IQR	2.5		0.75	

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมีคะแนนระหว่าง 0-5 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.5 คะแนน และพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 2.5 มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับต่ำ และหลังการเรียนการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมีคะแนนระหว่าง 20-23 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 และพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 0.75 มีความสามารถในการเขียนในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังเรียนโดยการประยุกต์โดยใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริกของวิลคอกซอน (The Wilcoxon Matched – Pair Signed – Ranks Test) ที่มีนัยสำคัญ .05 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ก่อนการสอนและหลังการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

นักเรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของ คะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ของ ความแตกต่าง	ลำดับเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน X	หลังสอน Y			บวก	ลบ
1	1	20	19	4	+4	0
2	3	22	19	4	+4	0
3	2	22	20	6	+6	0
4	4	23	19	4	+4	0
5	5	23	18	2	+2	0
6	5	22	17	1	+1	0
					T+ = 21	T- = 0*

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน โดยใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังการสอนสูงกว่า ก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางการเขียน เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบวิธีสอน และทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน ผู้วิจัยมีการสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม สูงกว่าก่อนสอน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 194 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านแว้ง อำเภอแว้ง จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเขียนคำ ซึ่งประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเขียนคำละ 5 ชุด รวม 25 คำ
2. แผนการสอนเขียนคำ จำนวน 5 แผน

3. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนสอน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ จำนวน 25 ข้อ แล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

2. ทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม จำนวน 5 แผน ใช้เวลาสอน 25 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังสอน (Post-test) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง หลังจากการทำทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 5 แผน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนสอน แล้วทำการตรวจให้คะแนนทั้งสองครั้ง

4. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายการวิจัยด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Rang: IQR) เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ความสามารถในการทำแบบทดสอบการเขียนคำ โดยสรุปจากค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนสอนและหลังสอน โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม นำมาวิเคราะห์ความก้าวหน้า โดยหาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter Quartile Range: IQR) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำ ก่อนสอนและหลังสอน โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม หาสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม พบว่า

1. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม อยู่ในระดับดีมาก
2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังการสอน สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผล

จากการพัฒนาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังสอน สูงกว่าก่อนสอน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนคำที่มีลำดับชั้นการสอน 5 ชั้น ชั้นที่ 1 ทบทวนเนื้อหาเดิม ชั้นที่ 2 เสนอเนื้อหาใหม่โดยครูแนะนำ ชั้นที่ 3 ฝึกอย่างอิสระโดยใช้ชุดกิจกรรม ชั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และชั้นที่ 5 ทบทวน โดยมีบัตรภาพ + บัตรภาพ บัตรภาพ + บัตรคำ และ บัตรคำ + บัตรคำ ประกอบในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น จะเห็นได้จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่าน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544: 1) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การเรียนการสอนต้องให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด มีความรู้สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคน ผู้สอนสามารถใช้สื่อได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรรษา บุญนาอิน (2546: 68) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากหลังการใช้แบบฝึกสะกดคำสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญภากรณ์ เครือชอน (2550: 63) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินตนา ขอบแตง (2556:64) กล่าวว่า ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ

ที่มีตัวสะกดตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำสูงกว่าก่อนการทดลอง ตรงกับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังสอน สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้เลือกวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการ(Integration) ใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาและวิธีการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาการรอบด้านหรือการพัฒนาเป็นองค์รวมตามรูปแบบการเรียนการสอนตรง (Direct Instruction Model) ยึดหลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered Instruction) โดยใช้รูปแบบการสอนเชิงภาษา ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2555: 75) หลักการจัดการเรียนการสอนตรงของ ทิศนา แคมมณี (2555: 113) และกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทของวัชรา เล่าเรียนดี (2550: 158) ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นต้องยึดและดำเนินงานตามหลักจิตวิทยา มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถจากง่ายมาซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ ประกอบกับผู้เรียนสามารถรู้ถึงผลการกระทำของตนเองอยู่ตลอดเวลา เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ชุดกิจกรรมจึงน่าที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และงานวิจัยของ ทศนียา แก้วคงขำ (2550: 85) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 83.70/91.30 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ อารีรัตน์ มะโนรัตน์ (2552: 103-105) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสระมีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้สื่อภาพการ์ตูนพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเขียนสระมีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ โดยรวมทั้ง 5 เล่ม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 98.41/86.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสระมีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อภาพการ์ตูนสูงกว่าไม่ใช้สื่อภาพการ์ตูนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทุกชุดกิจกรรม

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม ช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้านกรเขียนคำสามารถที่จะเขียนคำที่ถูกต้อง โดยแต่ละคนในการเขียนคำศัพท์พื้นฐานกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ซึ่งได้ประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำ และมีการพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม ทำให้ผู้วิจัยพบประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า การจะทำให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้และประสบความสำเร็จได้ดีต้องประกอบไปด้วย

1.1 การจัดการเรียนการสอน โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนนั้น ต้องให้นักเรียนฝึกอ่านบ่อย ๆ ซ้ำๆ ให้นักเรียนเขียนสะกดคำและผันวรรณยุกต์ได้เองเมื่อพบคำใหม่ ๆ

1.2 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า เมื่อประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ตามขั้นตอนและลำดับวิธีการสอน และได้สัมผัสสนุกกับบัตรภาพ บัตรคำ ก่อนทำชุดกิจกรรมการเขียนคำ นักเรียนมีความสนุกสนาน และครูมีการเสริมแรงทางบวกมาใช้กับนักเรียนขณะสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรมในรายวิชาอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม เพื่อจะได้นำผลมาปรับปรุงทำให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **การบูรณาการ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- _____. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2546). **คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** (Online). จาก <http://math.ipst.ac.th/wpcontent/uploads/2015/PDF/Curriculum%202551.pdf>, 2 มิถุนายน 2556.
- _____. (2545). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรรณิการ์ ปิ่นทอง. (2537). **การเปรียบเทียบผลของการใช้ข้อมูลย้อนกลับและบอกวิธีแก้ไขกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ บอกวิธีแก้ไขและให้กำลังใจที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล (เพาะชำ) จังหวัดนครราชสีมา**. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กัลยาณี พิพัฒน์วรสกุล. (2559). **การศึกษาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับนิทาน**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2545). **วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน**. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). **การสอนเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อย**. นนทบุรี: สหมิตร.
- จรีลักษณ์ จิรวินบูลย์. (2544). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน**. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา ศิริธัญญาลักษณ์. (2548). **การศึกษาผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จินตนา ชอบแต่ง. (2556). การศึกษาความสามารถในการเขียนคำประสมด้วยสระอะที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- จำรัส จินดาวงศ์. (2545). การศึกษาความสามารถเขียนสะกดคำของคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชาติกุลพล สมยาภักดี. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมคำภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานิชญาณ์ เฟื่องพรหม. (2556). การศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กไม่ตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศน์ี ศุภเมธี. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุธนบุรีสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- ทัศน์ียา แก้วคงขำ. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นราวิชญ์ ดิระพัฒน์. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนพยัญชนะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยวิธีเฟอร์นาลด์ร่วมกับการใช้เกมการศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- นิวัติ ไม้ใหญ่เจริญวงศ์. (2544). การพัฒนาทักษะกระบวนการสอนทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2553). สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- เนื่อทอง นาย. (2544). ผลการชุดกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับการสอนโดยครูเป็นผู้สอนที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บุญเกื้อ คอรวาเวช. (2541). **นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- _____. (2542). **นวัตกรรมการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก.
- เบญจพร ปัญญาขง. (2543). **คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ สำเภารอด. (2552). **การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องระบบนิเวศในโรงเรียน สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาศรี สีอำไพ. (2543). **แนวทางการสร้างแบบฝึกหัดสะกดคำยาก สารพัฒนาหลักสูตร อันดับที่ 11. 14(121), 55-56: เมษายน-มิถุนายน**.
- บุญณภา เพ็งพันธ์. (2552). **การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการอ่านคำ โดยใช้สีเป็นตัวกำหนดหน่วยเสียงในมาตราตัวสะกด**. ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ PA. Art & Printing Co., Ltd.
- _____. (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร: จำไทยเพรส จำกัด.
- _____. (2544). **เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แว่นแก้ว.
- _____. (2546). **วิธีสอนเด็กเรียนยาก**. กรุงเทพมหานคร: แว่นแก้ว.
- พรทิพย์ ส่องภักดี. (2550). **การพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะ ก ฅ ฎ ฏ ญ ฌ ฌ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้แบบฝึกมิ่งขวัญ**. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรศรี บุญรอด. (2545). **การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่องปริมาตรและพื้นที่ผิวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรี จิวพัฒนกุล. (2550). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้**. สงขลา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พัชรินทร์ เสรี. (2553). **การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน**. ปรินญา นิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พันทิพา อุทัยสุข. (2537). **เอกสารการสอนชุดวิชาการระบบการเรียนการสอนหน่วยที่ 8-15**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศเรณู รัตน์วิจารณ์. (2550). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านแจกลูกคำตามมารตราตัวสะกดไทย ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน**. ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- พูลทรัพย์ โพธิ์สุข. (2546). **การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่อง พืชและสัตว์ในสาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2**. ปรินญานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญภาวรัตน์ เครือขอนแก่น. (2550). **การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน**. ปรินญานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). **การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- รัตนา แพงจันทร์. (2534). **การสอนบทร้อยกรองและทำนองเสนาะระดับประถมศึกษาในการสอน กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- โรงเรียนบ้านแว้ง. (2560). **รายงานผลการประเมินความสามารถตามจุดเน้นสถานศึกษาปีการศึกษา 2560**. นราธิวาส: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2.
- ลัดดา แก้วเพชร. (2556). **การศึกษาความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิควิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2550). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนา เสนนอก. (2550). **การใช้แบบฝึกเสริมทักษะทางภาษา เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตรา ตัวสะกดแม่กด**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณิ ภิรมณ์คำ. (2545). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำและความสัมพันธ์ ของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบเอ็กพลิชิตกับวิธีสอน แบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วรรณิ โสมประยูร. (2539). ความยากง่ายในการเขียนพยางค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Online). จาก <http://th.wikipedia.org/เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้4>, 2 มิถุนายน 2556.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรการสอนมิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียน สโตร์.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2543). แนวทางช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). กระบวนการเรียนรู้โครงการ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี: ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริดา เอียดแก้ว. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ เอ็กส์พลิชกับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพร ศรีบุญ. (2549). ผลของการใช้ชุดกิจกรรม WALK RALLY คณิตศาสตร์ด้วยวิธีสอนแบบค้นพบ เรื่องลำดับเลขคณิตและลำดับเลขคณิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. (2553). “ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กส์พลิช”. วารสารวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2545). จิตวิทยาที่มีลักษณะพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน
- ศรียา นิยมธรรม. (2537). แบบคัดกรองที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร.
- _____. (2545). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ่อน.
- _____. (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- _____. (2547). การพัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมาคมแอลดีแห่งประเทศไทย. (2552). **หลักการสอนเด็กแอลดี 5** (Online). จาก <http://www.scboxshop.com/news/6-knowledge/16-individual-education-plan?start=2>, 2 มิถุนายน 2556.
- สราวดี เพ็งศรีโคตร. (2539). **การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). “ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.” **วารสารวิชาการ**. 1(9) (กันยายน 2541): 68-72 .
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2543). **เอกสารคำสอนวิชา ปถ 421 วิทยาศาสตร์ สำหรับครูประถม**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- สุรัชย์ จามรเนียม. (2548). **ผลการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์บูรณาการเชิงเนื้อหา เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรที่มีต่อความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิต สวธนไพบูลย์. (2535). **ธรรมชาติวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2. (2561). **รายงานนักเรียนรวม รวมโรงเรียน แยกตามประเภทความพิการ**. นราธิวาส: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). **แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). **คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ. (2547). **หลักสูตรสถานศึกษาเฉพาะความพิการประเภททางสติปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ.
- สถาบันราชานุกูล. (2558). **คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เสาวณี ศรีสด. (2549). **การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- พรรษา บุญนายีน. (2546). การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิญาญา เคนบุปผา. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารและสมบัติของสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัครา บุญทิพย์. (2535). การเขียน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2553). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีรัตน์ มะโนรัตน์ (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สระมีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้สื่อภาพการ์ตูน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิมล ใจงาม ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ดร.ปรีดา เป็ญคาร ตำแหน่ง อาจารย์โปรแกรมการวัดผลการศึกษา
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐรินทร์ แซ่จุง ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. นางยุภาพร สั้งขวารี ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านสุโขทัย-ลก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นราธิวาส เขต 2
5. นางสุธิมนต์ สกุศลวิศัลย์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทพประทาน (บ้านเจ๊ะเต็ง)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นราธิวาส เขต 2

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๑๖๘๘

ที่ บวส. ๑๐๓๗ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิมล ใจงาม

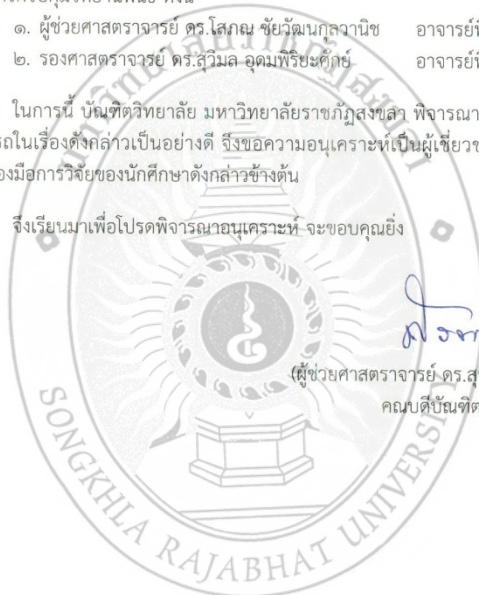
ด้วย นายอาลาวี สมะมะแอ รหัส ๕๗G๑๘๓๑๐๑๒ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมี คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒน์กุลจวนิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศัลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง คุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. บันทึกวิทยาลัย โทร. ๑๖๘๘

ที่ บวส. ๑ 0๓๖ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.ปรีดา เบญจการ

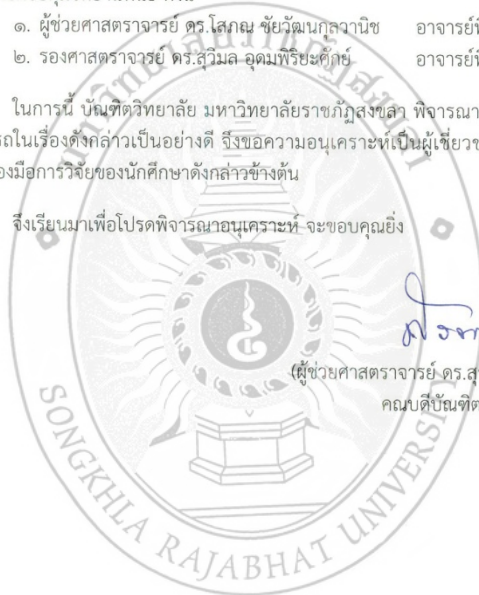
ด้วย นายอาลาวิ สมะมะแอ รหัส ๕๗G๑๘๓๓๐๑๒ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมี คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลจანიช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการตั้งคำถามเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง คุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๐๖๘๘.....

ที่.บวส. ๑๐๓๖..... วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑.....

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐรินทร์ แซ่จุง

ด้วย นายอาลาวี สมะแอ รหัส ๕๗G๑๘๓๑๐๑๒ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมี คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒน์กุลวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง คุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ ๖ ๐๒๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสุโขโกลก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายอาลาวิ สะมะแอ รหัส ๕๗G๑๘๓๑๐๑๒ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ-Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมี คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒน์กุลวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางยุภาพร สังข์วารี (ครูชำนาญการพิเศษ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ ๖ ๐๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพประทาน (บ้านเจ๊ะเต็ง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายอาลาวี สะมะแอ รหัส ๕๗๐๑๘๓๑๐๑๒ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยมี คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒน์กุลวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสุธิมนต์ สกลวิศิษฐ์ (ครูชำนาญการ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอ ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว ข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 5 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
จุดประสงค์การเรียนรู้								
1. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สอดคล้องกับการทำวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
สาระสำคัญและสาระการเรียนรู้								
1. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. เหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. เป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบ Explicit Teaching Method	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ชุดกิจกรรม								
1. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สอดคล้องกับการทำวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การวัดและประเมินผล								
การเรียนรู้								
1. วัดผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 6 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ที่	คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	ขา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	ตา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	ปาก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	หู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	มือ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	แขน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	พ่อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	แม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	พี่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	น้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	ปู่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	ย่า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	ตา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	ยาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	จาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	ชาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	แก้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	ช้อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19.	มีด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20.	งู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21.	ปู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22.	ปลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23.	แมว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24.	แพะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25.	ไก่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนคำศัพท์พื้นฐาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนคำศัพท์พื้นฐาน (เรื่อง ตัวเรา) คำว่า ขา ตา ปาก หู แขน มือ
 จำนวน 6 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 1 คำ)
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตัวชี้วัดที่

- ท 1.1 ป.1/1 บอกละเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
 ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

เขียนคำศัพท์พื้นฐาน เรื่อง ตัวเรา มีคำว่า ขา ตา ปาก หู แขน มือ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เรื่องตัวเรา คำว่า ขา ตา ปาก หู แขน มือ ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์พื้นฐาน เรื่องตัวเรา คำว่า ขา ตา หู มือ ปาก แขน

กระบวนการจัดการเรียนรู้การประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบ Explicit Teaching Method ร่วมกับชุดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ทบทวนเนื้อหาเดิม

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ครูนำบัตรภาพพยัญชนะ ได้แก่ ข ต ป ห ม โดยให้นักเรียนอ่านในบัตรคำ

และเขียนบนอากาศ

3. ครูนำบัตรภาพ สระอา สระอุ สระอู และสระแอ โดยให้นักเรียนดูบัตรภาพ

แล้วอ่านพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 2 เสนอเนื้อหาใหม่โดยครูแนะนำ

1. ให้นักเรียนดูบัตรคำ แล้วอ่านตามครู ดังนี้ ขา ตา หู มือ ปาก แขน
2. ให้นักเรียนดูบัตรภาพ แล้วให้บอกว่าภาพนั้นคือภาพอะไร ให้บอกพร้อม ๆ กัน
3. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำ 1 คน และบัตรภาพ 1 คน โดยครูสุ่มคำ ให้นักเรียน

ออกมาหาคำ แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง เพื่อน ๆ ก็อ่านตาม

ขั้นที่ 3 ฝึกอย่างอิสระโดยใช้ชุดกิจกรรม ให้นักเรียนฝึกเขียนชุดกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำและบัตรภาพ ตามขั้นที่ 2 อีกครั้ง แล้วอ่านให้เพื่อนฟัง
2. ให้นักเรียนออกมาเขียนบนกระดาน โดยครูสุ่มออกมาทีละ 1 คน
3. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยกิจกรรมต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ทบทวนรายสัปดาห์

1. ให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ 5 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน
2. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก เรื่องตัวเรา คำว่า ขา ตา หู มือ ปาก แขน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. ชุดกิจกรรม

การวัดผลประเมินผล

วิธีการ

ทดสอบการเขียนคำ

เครื่องมือ

1. แบบทดสอบท้ายบท
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนคำถูกต้อง (เขียนเป็นคำ) ให้ 1 คะแนน
เขียนผิด เขียนเกิน หรือไม่เขียน ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนทำชุดกิจกรรมการเขียนคำได้เสร็จตามเวลาและผลงานถูกต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ตัดสินผลว่า “ผ่าน”
2. นักเรียนทำชุดกิจกรรมการเขียนคำไม่เสร็จตามเวลา และผลงานถูกต้อง น้อยกว่าร้อยละ 60 ตัดสินผลว่า “ไม่ผ่าน”

บันทึกหลังสอน

สรุปผลการเรียนการสอน

.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นายอาลาวิ สมะแอ)

ความคิดเห็นหัวหน้าสถานศึกษา / ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

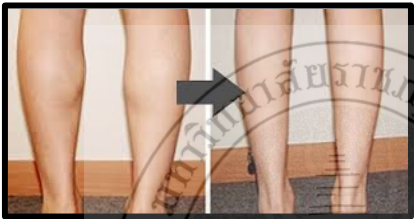

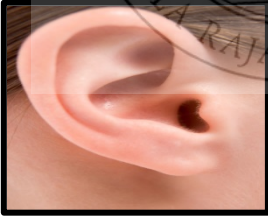

.....
.....
.....
.....

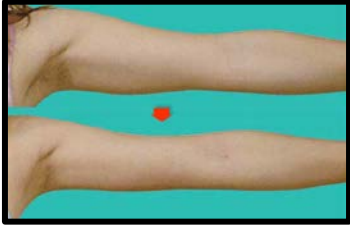

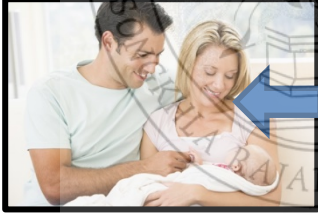
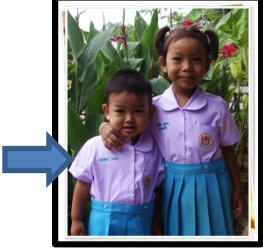
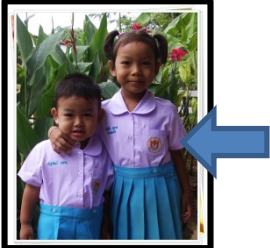
ชื่อ.....
(นายบัญญัติ สติรักษ์)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเว้ง

แบบทดสอบการเขียนคำก่อนและหลังการสอน
 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

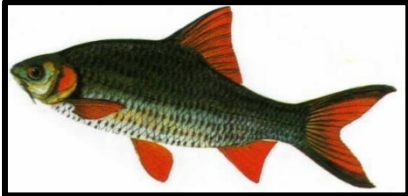
ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเขียนคำให้ถูกต้อง

ข้อ	รูปภาพ	เขียนคำ
1		<p>.....</p>
2		<p>.....</p>
3		<p>.....</p>
4		<p>.....</p>

ข้อ	รูปภาพ	เขียนคำ
5		<p>.....</p>
6		<p>.....</p>
7		<p>.....</p>
8		<p>.....</p>
9		<p>.....</p>
10		<p>.....</p>

ข้อ	รูปภาพ	เขียนคำ
11		<p>.....</p>
12		<p>.....</p>
13		<p>.....</p>
14		<p>.....</p>
15		<p>.....</p>
16		<p>.....</p>

ชื่อ	รูปภาพ	เขียนคำ
17		<p>.....</p>
18		<p>.....</p>
19		<p>.....</p>
20		<p>.....</p>
21		<p>.....</p>
22		<p>.....</p>

ข้อ	รูปภาพ	เขียนคำ
23	
24	
25	

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนเต็ม 25 คะแนน

เขียนถูก 1 ข้อ 1 คะแนน

เขียนผิด 1 ข้อ 0 คะแนน

คะแนนได้

25

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

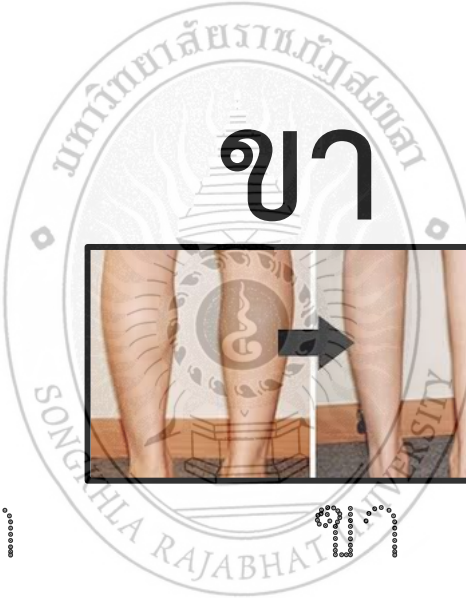
(นายอาลาวิ สมะแอ)

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกเขียนคำตามเส้นประ

ขา

ขา

ขา

ขา

ขา

ขา

ขา

ขา

ขา

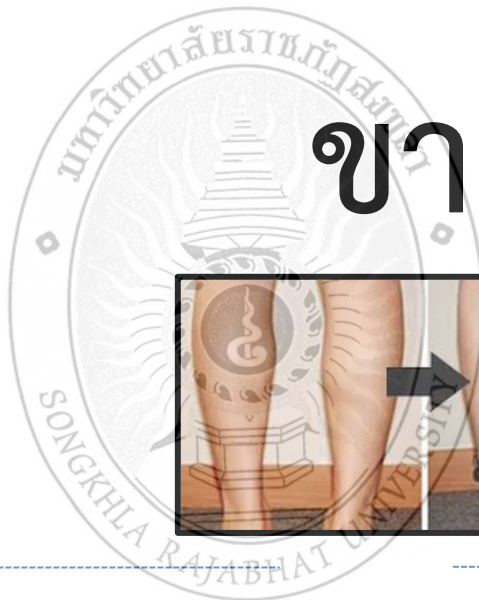
ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกคัดเขียนคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ขา

.....
.....

ขา

.....
.....

ขา

.....
.....

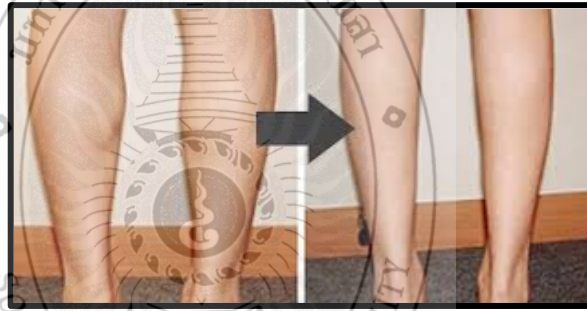
ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ – สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ พยัญชนะ และสระ แล้วประสมคำให้มีความหมาย

พยัญชนะต้น	สระ	เขียนคำ
ข	-า	
ข	-า	
ข	-า	
ข	-า	
ข	-า	

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน

ผ่าน

ไม่ผ่าน

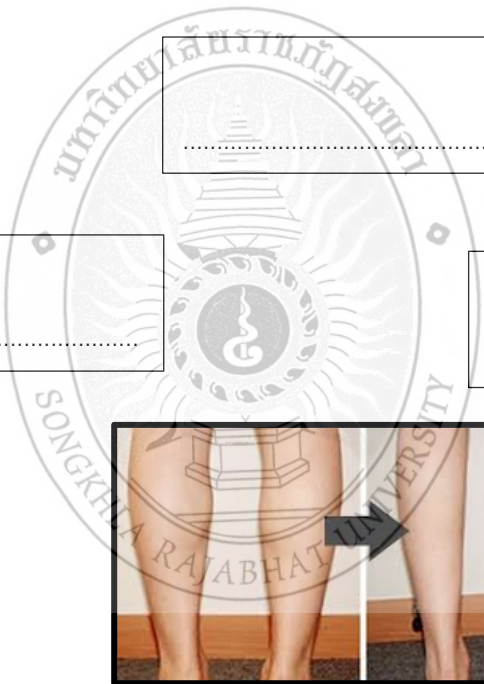
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำเติมในช่องว่างที่กำหนด

.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกเขียนคำตามเส้นประ

ตา

ตา

ตา

ตา

ตา

ตา

ตา

ตา

ตา

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้

เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกคัดเขียนคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ตา

Handwriting practice lines (dotted lines) for the word 'ตา'.

ตา

Handwriting practice lines (dotted lines) for the word 'ตา'.

ตา

Handwriting practice lines (dotted lines) for the word 'ตา'.

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียน สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ดูปัญชนะ และสระ แล้วประสมคำให้มีความหมาย

พยัญชนะต้น	สระ	เขียนคำ
ต	-า	
ต	-า	
ต	-า	
ต	-า	
ต	-า	

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

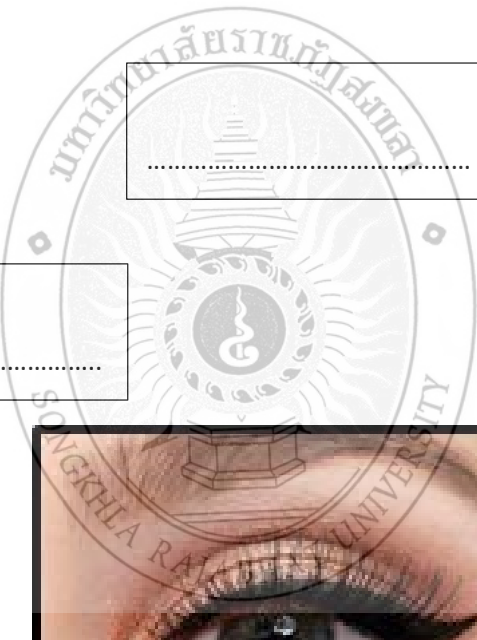
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำเติมในช่องว่างที่กำหนด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกเขียนคำตามเส้นประ

หู

หู

หู

หู

หู

หู

หู

หู

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกคัดเขียนคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

หู

.....

.....

หู

.....

.....

หู

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ พยัญชนะ และสระ แล้วประสมคำให้มีความหมาย

พยัญชนะต้น	สระ	เขียนคำ
ท	ู	
ท	ู	
ท	ู	
ท	ู	
ท	ู	

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้

ผ่าน

ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำเติมในช่องว่างที่กำหนด

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกเขียนคำตามเส้นประ

มือ

มือ

มือ

มือ

มือ

มือ

มือ

มือ

มือ

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกคัดเขียนคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

มือ _____

มือ _____

มือ _____

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้

เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ – สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ พยัญชนะ และสระ แล้วประสมคำให้มีความหมาย

พยัญชนะต้น	สระ	เขียนคำ
ม	็อ	
ม	็อ	
ม	็อ	
ม	็อ	
ม	็อ	

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำเติมในช่องว่างที่กำหนด

.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกเขียนคำตามเส้นประ

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกคัดเขียนคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ปาก

ปาก

ปาก

ปาก

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ – สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ พยัญชนะ สระ และตัวสะกด แล้วประสมคำให้มีความหมาย

พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	เขียนคำ
ป	-า	ก	
ป	-า	ก	
ป	-า	ก	
ป	-า	ก	
ป	-า	ก	

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่องตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำเติมในช่องว่างที่กำหนด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 เขียนคำตามแบบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกเขียนคำตามเส้นประ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำจากภาพ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ฝึกคัดเขียนคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

แขน

.....
.....

แขน

.....
.....

แขน

.....
.....

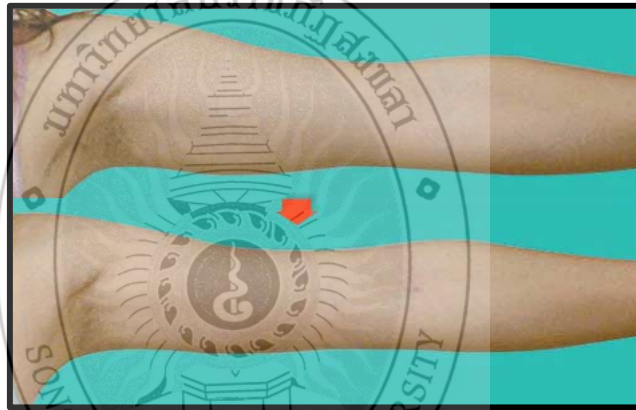
ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 3 รวมกันฉันมีความหมาย

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ พยัญชนะ สระ และตัวสะกด แล้วประสมคำให้มีความหมาย

พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	เขียนคำ
ข	แ-	น	
ข	แ-	น	
ข	แ-	น	
ข	แ-	น	
ข	แ-	น	

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

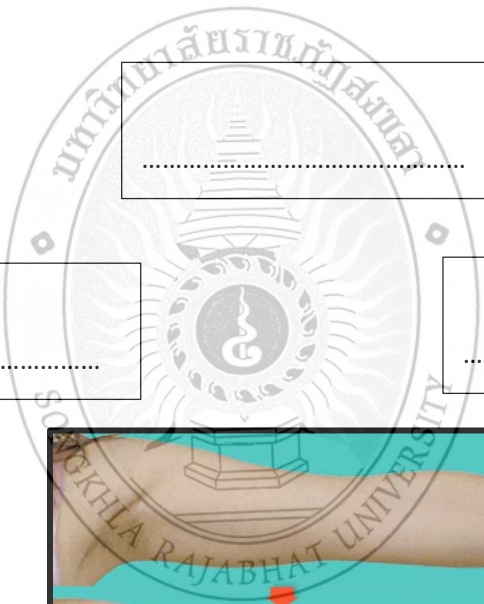
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 4 เขียนคำหนูทำได้

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำเติมในช่องว่างที่กำหนด

.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ชุดกิจกรรมการเขียนคำ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง ตัวเรา

ชื่อ - สกุลชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 5 ตัวฉันสัมพันธ์กับคำไหน

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ ดูคำ แล้วเขียนให้ตรงกัน

ปาก

มือ

ตา

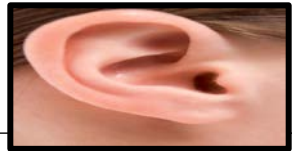
หู

ขา

แขน

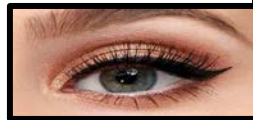
.....

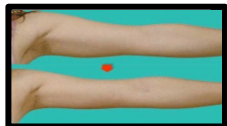
.....

.....

.....

.....

.....

ประเมินผล คะแนนเต็ม 5 ได้คะแนน ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบทดสอบท้ายบท

เรื่อง ตัวเรา

สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้

ชื่อ - สกุล ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

1.

2.

3.

4.

5.

6.

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนเต็ม 6 คะแนน

เขียนถูก 1 ข้อ 1 คะแนน

เขียนผิด 1 ข้อ 0 คะแนน

คะแนนได้

6

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอาลาวี สมะมะแอ)

บัตรคำ

บัตรภาพ

บัตรคำ + บัตรคำคำ

บัตรภาพ +บัตรภาพ

บัตรภาพ +บัตรคำ

บัตรพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายอาลาวี สมะมะแอ
วัน เดือน ปีเกิด	18 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	178/3 หมู่ที่ 2 ตำบลเวียง อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส โทร. 080-7160179
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู ชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเวียง ตำบลเวียง อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) โรงเรียนจรียธรรมวิทยา อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส
พ.ศ. 2540	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) โรงเรียนรอมานีเย อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส
พ.ศ. 2544	ครุศาสตรบัณฑิต (คป.) สาขาวิชาการประถมศึกษา สถาบันราชภัฏยะลา
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา